

திருச்சிற்றம்பலம்

K.S பிரிண்டர்ஸ், வடலூர். செல்: 9443576739

உ
திருச்சிற்றம்பலம்
இராமலிங்கர் துணை

திருவருட்பா இங்கித மாலை

ஆசிரியர்
இராமலிங்க அடிகள்

உரையாசிரியர்
வள்ளற்பெருமானாரின் மாணாக்கர்
வேங்கடசுப்பும் பிள்ளை

-வழிமுறை-

வெளியீடு
வள்ளலார் இளைஞர் மன்றம்
கோட்டைக்கரை, வடலூர் -607303

உ

ஒளிமயம் திருச்சிற்றம்பலம் இராமலிங்கர் துணை

முன்னுரை:

இந்த இனிய இங்கித மாலை. கடவுளின் பால் அடையும் இம்மை இன்பம் மறுமை இன்பம் பேரின்பம் பற்றி விளக்குகிறது. அதன் மூலம் ஆன்மிக கருத்துகள் யாவும் புரிந்துகொள்ள முடிகிறது. அதற்கு வள்ளலின் மாணவராம் அரன் வாயில் வேங்கட சுப்புப்பிள்ளை உரை வகுத்துள்ளார். அதனைத் தழுவி உருவாக்கம் பெற்றுள்ளதே இந்த நூல்

இங்ஙனம்

மன்ற ஆசிரியர் குழு வினர்
வள்ளலார் இளைஞர் மன்றம்
கோட்டைக்கரை
வடலூர்.

காப்பு

ஒருமா முகனை யொருமாவை யூர்வா கனமா யுறநோக்கித்
திருமான் முதலோர் சிறுமையெலாந் தீர்த்தெம் மிருகன் மணியாகிக்
கருமா லகற்றுங் கணபதியாம் கடவு ளடியுங் களித்தவர்பின்
வருமா கருணைக் கடற்குமர வள்ள லடியும் வணங்குவாம்.

உரை : கயமுகன் என்ற அசுரனையும், சூரபதுமன் என்ற அசுரனையும் ஊர்ந்துசெல்லும் வாகனமாக வருமாறு நோக்கியருளியும், திருமால் முதலிய தேவர்கட்கு நேர்ந்த துன்பமெல்லாவற்றையும் தீர்த்தருளியும், எமக்குள்ள இரு கண்மணி போன்று, பிறவிக்கேதுவாகிய மயக்கத்தைப் போக்கியருளும் கணபதி யென்ற கடவுளின் திருவடியையும், அவர்க்குப் பின்தோன்றிய கருணைக்கடலாகிய குமரக் கடவுளின் திருவடியையும் மகிழ்ச்சியுடன் வணங்குவோம்.

பாடல் 1

திருவார் கமலத் தடம்பணைகூழ் செல்வப் பெருஞ்சீ ரொற்றியில்வாழ்
மருவார் கொன்றைச் சடைமுடிகொள் வள்ள லிவர்க்குப் பலிகொடுநா
னொருவா தடைந்தே னினிநமக்கிங்குதவ வருந்தோ றுன்முலைமே
லிருவா ரிடுநீ யென்கின்றாரிதுதான் சேடி யென்னேடி.

உரை : திருவார் கமலத் தடம்பணை கூழ் செல்வப் பெருஞ்சீர் ஒற்றியில் வாழ் மருவார் கொன்றைச் சடைமுடிகொள் வள்ளல் இவர்க்கு. திருவிளங்கிய தாமரைகள் நிறைந்த நீர்நிலைகளும் நன்செய் வயல்களும் சூழ்ந்து, செல்வத்தால் பெரும்புகழ் படைத்த திருவொற்றியூரில் உறையும், மணம் கமழும்

கொன்றைமாலை சூடிய சடை பொருந்திய முடியையுடைய வள்ளலாகிய இவர்க்கு. திரு கண்கவரும் அழகு மலர்ந்து மணங்கமழும் தாமரைப் பூவிற்கு இவ்வழகு இயற்கையில் இனிதமைந்திருப்பதுபற்றித் திருவார் கமலம் என எடுத்து மொழிகின்றார். திருவொற்றியூர் நெய்தல் நிலத்து மருதவளம் பொருந்திய ஊர் ஆதலால் தடம்பணை சூழ்ந்து செல்வம் பெருகிச் சிறந்து விளங்குகிற தென்றற்குத் தடம்பணைசூழ ஒற்றி எனவும் செல்வப் பெருஞ்சீர் ஒற்றி எனவும் இயைய உரைக்கின்றார். தடம் நீர்நிலை, பணை - நன்செய்வயல் செல்வரை எல்லாரும் சிறப்புச் செய்வது பற்றி, செல்வப் பெருஞ்சீர் ஒற்றி என்று சிறப்பிக்கின்றார். வாரிகுன்றா ஆலைக் கரும்பொடு செந்நெற் கழனியருகணைந்த சோலைத் திருவொற்றியூரை எப்போதும் தொழுமின்களே (திருவிருந்) என்று திருநாவுக்கரசர் சிறப்பித்துரைப்பது காண்க. திருவருட் செல்வத்தை வரையாது வழங்கும் குறிப்புத் தோன்ற வள்ளல் என்கின்றார் இது பாடாண் பகுதி. இவர்க்குப் பலிகொடு நான் ஒருவாது அடைந்தேன் இனி நமக்கு இங்கு உதவ வருந்தோறு உன்முலையே இருவார் இடுநீ என்கின்றார். வள்ளலாகிய இப்பெருமானக்கு மறுப்புரையின்றிப் பலியேந்திக்கொண்டு சென்றேனாக. இனி நமக்கு உதவும் பொருட்டு வரும்போதெல்லாம் நீ இருவார் இடு என்று உரைக்கின்றார். சேடி இதுதான் என்னே - தோழி இருவார் இடு என்ற இதன் பொருள் என்னையோ? அது முலை பருத்திருப்பதால் பெரிய கல்சினை அணிக என்பதாம்

பாடல் 2

தண்ணார் மலரை மதிநதியைத் தாங்குஞ் சடையா ரிவர்தமைநா
னண்ணா லொற்றி யிருந்தவரே யைய ரேநீர் யாரென்றே
னண்ணா ரிடத்து மம்பலத்து நடவா தவர்நா மென்றுசொலி
யெண்ணா தருகே வருகின்றாரிதுதான் சேடி யென்னே

உரை : ஏடி, சேடி, தண்ணிய ஆத்தி மலரையும் பிறைத் திங்களையும் கங்கையாற்றையும் தாங்கும் சடையையுமுடைய இவரை. நான் அண்ணலே. ஒற்றியூர்க்கண் இருப்பவரே. தலைவரே. நீர் யார் என்று கேட்டேன். நண்ணுதற் காகாதாரிடத்தும் அம்பலத்திலும் முறையே செல்லாதவரென்றும் காளியொடு வாத நடம்புரிபவர் என்றும் பொருள்பட மொழிந்து. இளம் பெண் என எண்ணாமல் எனக்கு அருகில் வருகின்றார் ஏடி, இவ்வரையாட்டின் பொருள் என்னையோ?

பாடல் 3

பிட்டி னதிமண் சுமந்தவொற்றிப் பிச்சைத் தேவ ரிவர்தமைநான்
றட்டின் மலர்க்கை யிடத்தெதுவோ தனத்தைப் பிடியு

மென்றுரைத்தேன்

மட்டி னொருமுன் றுடனேழு மத்தர் தலையீ தென்றுசொலி
யெட்டி முலையைப் பிடிக்கின்றாரிதுதான் சேடி யென்னே

உரை : ஏடி, சேடி, பிட்டுக்காக வையைக் கரையடைக்க மண் சுமந்து திருவொற்றியூர்ப் பிச்சைத் தேவராகிய இவரை. அழகிற் குறைபடாத மலர் போன்ற கையின்கண் உள்ளது யாது? யான் தரும் சோறாகிய ஓதனத்தை வாங்கிக் கொண்மின் என்றாரைத்தேன் சொன்ன மாத்திரத்தே இது பதுமத்தர் பிரமன் தலையென்று சொல்லிக்கொண்டு. முலையைப் பிடிக்கின்றார் ஏடி, இது என்?

பாடல் 4

மடையிற் கயல்பாயொற்றிநகர் வள்ள லாகு மிவர்தமைநா
னடையிற் கனிவாற் பணியென்றே யருளீ ருரியீ ருடையென்றேன்
கடையிற் படுமோர் பணியென்றே கருதி யுரைத்தே மென்றுரைத்தென்
னிடையிற் கலையை யுரிகின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேடி.

உரை: ஏடி. சேடி. மடையில் கயல்பாய் ஒற்றிநகர்
வள்ளலாகும் அவர்தமை. நான். நன்செய் வயல் நீர்
மடைகளில் கயல்மீன்கள் துள்ளிப்பாயும் ஒற்றி நகர்க்கண்
உறையும் வள்ளற் பெருமானாகிய இவரை மனைநோக்கி
வரக்கண்ட யான் உடை ஈர்உயிரியீர்-உடையாகக் குளிர்ந்த
தோலை உடையவரே அடையில் கனிவால் பணி என்று
அருளீர் என்றேன்-நீவீர் எங்கள் மனைக்கு வரின் அன்புடன்
யான் செய் பணி இன்னதென உரைத்தருளுக என்று
கேட்டேனோக. கடையிற்படும் ஓர் பணி என்ற
கருதியுரைத்தோம் என்று உரைத்து. கடையில் விற்கப் படும்
மேகலை என்ற அணியை நினைத்துரைக்கின்றீர் போலும்
எனச் சொல்லிக்கொண்டு. என் இடையிற் கலையை
உரிகின்றார்-என் இடையில் உள்ள சேலையை
அவிழ்க்கின்றார் சேடி. இதுதான் என்னேடி.

பாடல் 5

மன்றன் மணக்கு மொற்றிநகர் வாண ராகு மிவர்தமைநா
னின்றன் பொருங்கை யேந்தனத்தை யேற்றோர் கலத்திற்

கொளுமென்றே

மன்றன் புடையா யெண்கலத்தி னாங் கொண் டுடுவே மென்றுசொலி
யென்றன் முலையைத் தொடுகின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேடி.

உரை: ஏடி. சேடி. எங்கும் மலர்ந்த பூக்களின் மணம்
கமழும் திருவொற்றியூரின்கண் வாழ்பவராகிய இவரை. இன்று
அன்புடனே என் கையில் ஏந்திய சோற்றுப் பலியை
ஓர்கலத்தில் ஏற்றுக் கொள்ளும் என்று நான் சொன்னேனாக.
பெரிதும் அன்புடயவளே. எட்டுக் கலங்களில் நாம்
கொள்வோம் என்று உரைத்து. என் முலையைத்
தொடுகின்றார் ஏடி இது என்ன?

பாடல் 6

கோமாற் கருளுந் திருவொற்றிக் கோயி லுடையா ரிவரைமத
மாமாற் றியநீ ரேகலவி மகிழ்ந்தின் றடியேன் மனையினிடைத்
தாமாற் றிடக்கொண் டேகுமென்றேன் றாவென் றார்தந்

தாவென்னை

யேமாற் றினையே யென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேடி,

உரை : ஏடி. சேடி. தொண்டை நாட்டுக் கோமானாகிய
தொண்டைமானுக்கு அருள்புரிகின்ற திருவொற்றியூர்க்
கோயிலையுடைய வராகிய இவரை. மதம் பொழியும்
யானையை வென்ற நீர் இன்று எங்கும் போக வேண்டா
அடியேன் மனையின்கண் யான் தரும் அவியுண்டு மகிழ்ந்து
மாலையணியப் பெற்றுக் கொண்டு ஏகும் என்று
சொன்னேனாக. அவர் தா என்று சொல்லவும். யான் தந்தால்
என்னை ஏமாற்றினையே என்று கூறுகின்றார் சேடி. இது
என்னேடி.

பாடல் 7

அம்மா லயனுங் காண்பரியீர்க் கமரும் பதிதான் யாதென்றே
னிம்மா லுடையா யொற்றுதற்கோ ரெச்ச மதுகண் டறியென்றார்
செம்மா லி*தொன் றென்னென்றேன் றிருவே புரிமேற் சேர்கின்ற
வெம்மான் மற்றொன் றென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேடி,

உரை : ஏடி. சேடி. அந்தத் திருமாலும் பிரமனும் காண்பதற்கரிய பெருமானாகிய தங்கட்கு விருப்பமான ஊர் யாது என்று வினவினேன் எமது பதியறியாமைக் கேதுவாகிய மயக்கத்தை யுடையவளே. ஒற்று என்னும் முதனிலை வினையெச்சமான ஒற்றி அவ்வூர்க்குச் சென்று அங்கே என்னைக் கண்டு அறிந்து கொள் என்று. அவர் சொன்னார் செம்மலே. இப்பெயர் ஒன்றுதானோ. வேறு உளதாயின் அதுதான் என்று மேலும் கேட்டேனாக. திருமகளே. புரியென்னும் சொல்மேல் வந்து கூடி நின்ற எம்முடைய பெரும்பெயர் ஒன்று எனச் சொல்லுகின்றார், ஏடி. சேடி. இது என்னையோ.

பாடல் 8

கண்கள் களிப்ப வீண்டுநிற்குங் கள்வ ரிவரு ரொற்றியதாம்
பண்க எரியன்ற திருவாயாற் பலிதா வென்றார் கொடுவந்தேன்
பெண்க டரலீ தன்றென்றார் பேசப் பலியா தென்றேனின்
னெண்கண் பலித்த தென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னே.

உரை: ஏடி. சேடி. பார்பவர்க்கு மகிழ்ச்சியுண்டாகுமாறு இங்கே வந்து நிற்கும் மனக்களவர் பொலும் இவரது ஊர் திருவொற்றியூராம் பண்ணிசை பயின்ற தமது வாயினால் பலிதா என்று கேட்டார் நானும் கொணர்ந்தேன் அதுகண்டு பெண்கள் தருவது ஈதல்லவே என்று சொல்லவே. நீர் பேசும் அப் பலி யாதாம் என்று வினாவினேன் நின் எண்ணத்தின்கண் பலித்துவிட்டது என்று விடையிறுக்கின்றார் ஏடி. சேடி. இது என்னே

பாடல் 9

ஆரா மகிழ்வு தருமொருபே ரழக ரிவரு ரொற்றியதா
நேராய் விருந்துண் டோவென்றார் நீர்தான் வேறிங் கிலையென்றேன்
வாரார் முலையாய் வாயமுது மலர்க்கை யமுது மனையமுது
மேரா யுளவே யென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னே

உரை : ஏடி. சேடி. தெவிட்டாத இன்பம் அருளும் ஒப்பற்ற பேரழகராகிய இப் பிச்சைத் தேவர்க்கு ஊர் திருவொற்றியூராம் நேராய் வந்து விருந்துண்டோ என்று கேட்டாராக. நீரேயன்றி வேறே இங்கு இல்லை யென்றேன் கச்சணிந்த மார்பையுடைவளே. மலர் போன்ற வாயமுதும் பூப்போன்ற கையமுதும் மனைக்குட் பெறலாகும் அமுதும் அழகுறவுள்ளனவே என உரைக்கின்றார் ஏடி. சேடி. என்னே

பாடல் 10

அடுத்தார்க் கருளு மொற்றிநக ரைய ரிவர்தா மிகத்தாகங்
கடுத்தா மென்றார் கடிதடநீர் கண்ட ரையங் கொளுமென்றேன்
கொடுத்தாய் கண்ட திலையையங் கொள்ளு மிடஞ்சூழ்ந்
திடுங்கலையை
யெடுத்தாற் காண்பே மென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னே,

உரை : ஏடி. சேடி. தன்னை யடைந்தவர்க்கு வேண்டுவன நல்கியருளும் திருவொற்றியூர்த் தலைவராகிய இவர் மிகவும் தாகம் முடுகுற்று வந்ததாகச் கொன்னாராக. எம்மூர்க் காவலமைந்த குடிநீர்க் குளத்தை அறிந்திருப்பீர் அக் குளத்து அழகிய நீர் தரக்கொள்ளும் என்று சொன்னேன் வாயாற் கொடுத்தாயே யன்றி யாம் கண்டதிலலை கொள்ளப்படும்

ஐயத்தை மறைத்திருக்கும் சீலையை எடுத்தால் கண்டு கொள்வோம் என்று கூறுகின்றார் ஏடி. சேடி. இதுதான் என்னையோ,

பாடல் 11

இந்தா ரிதழி யிலங்குசடை யேந்த லிவரு ரொற்றியதாம்
வந்தார் பெண்ணே யமுதென்றார் வரையின் சுதையிங்

குண்டென்றே

னந்தார் குழலாய் பசிக்கினும் பெண் ணாசை விடுமோ வமுதின்றே
லெந்தா ரந்தா வென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேடி.

உரை : ஏடி. சேடி. பிறைத்திங்களும் ஆத்தி மாலையும் கொன்றைக் கண்ணியும் விளங்கும் சடையையிடைய பிச்சைத் தேவராகிய இவரது ஊர் திருவொற்றியூராம் என மனைக்கு வந்த அவர் வேண்டும் என்றாராக. வரையின்றி யுண்பதற்கு இங்கு அமுதுண்டு என்று சொன்னேன் அது கேட்டு. அழகிய கூந்தலையுடையவளே. என என்னை யழைத்துப் பசிவருத்திய போதும் பெண்ணாசை விடுமோ? விடாதன்றோ; ஆகவே நிற்பால் அமுதில்லையாயின் எமக்குத் தாரமாயினும் தருக என உரைக்கின்றார்; ஏடி, இதுதான் என்னே,

பாடல் 12

தன்னந் தனியா யிங்குநிற்குஞ் சாமி யிவரு ரொற்றியதா
மன்னந் தருவீ ரென்றார்நா னழைத்தே னின்னை யன்னமிட
முன்னம் பசிபோயிற்றென்றார் முன்னின் றகன்றே னிவ்வன்ன
மின்னந் தருவா யென்கின்றாரிதுதான் சேடி யென்னேடி,

உரை: ஏடி. சேடி. தனித்துப் போந்து இங்கே பலி வேண்டி நிற்கும் சாமியாகிய இவரது ஊர் திருவொற்றியூராம் சோறு வேண்டும் என்ற பொருள்பட அன்னம் தருவீர் என்று சொன்னார் நானும் இவர்க்குச் சோறு இடவேண்டித் தோழியாகிய உன்னைக் குரலிட்டழைத்தேன் நீ அது கொணர்தற்கு முன்னமே பசி போய்விட்டது என்று சொன்னார் நானும் இவர் முன்பு நில்லாமல் நீங்கினேன் நீங்கி நடப்பது கண்டு. இந்த அன்னத்தை இன்னமும் தருக என்று சொல்லுகின்றார் ஏடி. இது என்னையோ,

பாடல் 13

மாறா வழகோ டங்குநிற்கும் வள்ள லிவரு ரொற்றியதாம்
வீறா முணவீ யென்றார்நீர் மேவா வுணவிங் குண்டென்றேன்
கூறா மகிழ்வே கொடுவென்றார் கொடுத்தா லிதுதா னன்றென்றே
யேறா வழக்குத் தொடுக்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேடி.
உரை: ஏடி, சேடி, மாறாத அழகுடன் இங்கு வந்து நிற்கும் வள்ளலாகிய இவருடைய ஊர் ஒற்றியூராம். இவர் என்னை நோக்கி மேலான உணவு தருக என்று கேட்டாராக, நீர் உண்டிராத உணவு இங்கே உளது என வுரைத்தேன் இது கேட்டதும் வாயாற் கூற முடியாத மகிழ்ச்சி யுண்டாகிறது நிற்க உணவு தருக என்று கேட்டார் நானும் விரைந்து கொடுத்தால் இதுவன்று எனச் சொல்லிச் செல்லா வழக்குத் தொடுக்கின்றார் ஏடி, இது என்னே?

பாடல் 14

வண்மை யுடையார் திருவொற்றி வாண ரிவர்தாம் பலியென்றா
ருண்மை யறிவீர் பலியெண்மை யுணர்கி லீரென் னுழையென்றேன்
பெண்மை சிறந்தாய் நின்மனையிற் பேசும் பலிக்கென்றடைந்ததுநா
மெண்மை யுணர்ந்தே யென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேடி,

உரை : ஏடி. சேடி, வள்ளன்மையுடையவரும் திருவொற்றியூரில் வாழ்பவருமாகிய இவர் பலி வேண்டும் என்று என் மனைக்கு வந்தார் உண்மையுணரும் அறிவுடையவராகிய நீர் என்பால் பலி பெறுவதன் எளிமைத் தன்மையை உணர்கின்றீரில்லையே என்று நான் சொன்னேனாக. பெண்மை மிக்கவளே, நின்னுடைய மனைக்கும் பேசும் பலிக்கென்று வந்தது எளிமைத் தன்மையை முற்படவுணர்ந்தே யாகும் என்று உரைக்கின்றார் இதுதான் என்னையோ? என்று,

பாடல் 15

திருவை யளிக்குந் திருவொற்றித் தேவ ரீர்க்கென் விழைவென்றேன்
வெருவ லுனது பெயரிடையோர் மெய்நீக் கியநின் முகமென்றார்
தருவ லதனை வெளிப்படையாற் சாற்று மென்றேன் சாற்றுவனே
லிருவை மடவா யென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேம,

உரை : ஏடி. சேடி, வழிபடுபவர்க்குத் திருவை நல்கும் திருவொற்றியூரில் உறைபவராகிய தேவரீர்க்கு விருப்பமாவது யாது என்றேனாக. அஞ்வுல் வேண்டா என் இயற்பெயர்க்கண் உள்ள ஒரு மெய்யெழுத்தை நீக்கி முகத்தொடு சேர்க்க வரும் நின் முகம் என்று சொன்னார் அவர்க்கு நானும் பின்னிடைமல் தருவேன் சொல்வதனை வெளிப்படையாய் மொழியும் என்று கேட்டேன்; மடவாய். நான் அவ்வாறு சொன்னால் வைவென இருமுறை கொல்வாய் என் உரைக்கின்றார் இதுதான் என்னையோ,

பாடல் 16

முந்தை மறையோன் புகழொற்றி முதல்வ ரிவர்தம் முகநோக்கிக்
கந்தை யுடையீ ரென்னென்றேன் கழியா வுன்றன் மொழியாலே
யிந்து முகத்தா யெமக்கொன்றே யிருநான் குணக்குக் கந்தையுள்
திந்த வியப்பென் னென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேம,

உரை : ஏடி. சேடி, பழமையான மறைகளை யோதும் பிரமன் புகழும் ஒற்றியூர் முதல்வராகிய இவர் பலி வேண்டி வந்தாராக. இவரது முகத்தை நோக்கிக் கந்தையான உடையணிந்திருக்கிறீர்களே. இது என்னையோ? என்று வினவினேன் அவர் என்னைப் பார்த்துச் சந்திரன் போன்றமுகத்தையுடைவளே விலக்கில்லாத உன்னுடைய சொற்களால் என்னிடம் ஒரு கந்தையுளது; உன்னிடம் எட்டுக் கந்தையுளது என்று தெரிந்தேன் இந்த வியப்புக்கு என்னசொல்லுகிறாய்? என்கின்றார் இதுதான் என்னையோ?

பாடல் 17

துன்ன லுடையா ரிவர்தமைநீர் துன்னும் பதிதான் யாதென்றே
னென்ன லரவி லெமைத்தெளிவா னின்ற நினது பெயரென்றா
ருன்ன லுறுவீர் வெளிப்படவீ துரைப்பீ ரென்றே னுரைப்பேனே
லின்ன லடைவா யென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேம,

உரை : ஏடி. சேடி, தைத்த வுடையணிந்த இவரை நீவிர்இருக்கும் ஊர் யாது என்றேனாக. நேற்றிரவு என் உள்ளத் தன்பைத் தெளியும் பொருட்டு ஒற்றுவிடுத்து நின்ற உனது பெயர் என்றார் அது கேட்டு எம்மால் நினைக்கப்படுபவரே. இதனை வெளிப்படையாக உரையும் என்றேன். இன்னல அடைவாய் என்று சொல்லுகின்றார் இதுதான் என்னையோ

பாடல் 18

சிமைக்கொள் சூலத் திருமலர்க்கைத் தேவர் நீரெங் கிருந்ததென்றே
னெமைக்கண் டளவின் மாதேநீ யிருந்த தெனயா மருந்ததென்றா
ரமைக்கு மொழியிங் கிதமென்றே னாமுன் மொழியிங் கிதமன்றோ
விமைக்கு மிழையா யென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேம,

உரை : கூர்மை கொண்ட சூலப்படையை ஏந்தும் அழகிய மலர் போன்ற கையையுடைய தேவரே. நீர் எவ்விடத்தில் இருப்பது என்று வினவினேனாக. மாதே. எம்மைக் கண்ட அந்த அளவில் நீ இருந்த இடம் யாது அது யாம் இருந்தது என மொழிந்தார் அது கேட்டுப் பதிலாகத் தாங்கள் உரைக்கும் மொழி இங்கிதமாக வுளது என்று நான் சொன்னேனாக. ஒளிதிகழும் அணிகளையுடைவளே. ஆமாம். உன்னுடைய சொல் இவ்விடத்திற்கு இதமாக அன்றோ இருக்கிறது. என இயம்புகின்றார் இதுதான் என்னையோ,

பாடல் 19

நடங்கொள் பதத்தீர் திருவொற்றி நங்கள் பெருமா னீரன்றோ
திடங்கொள் புகழ்க்கச்சூரிடஞ்சேர்ந் தீரென் றேனின் னடுநோக்காக்
குடஞ்சேர்ந் ததுமாங்க*தென்றார் குடம்யா தென்றே ன*தறிதற்
கிடங்கர் நடுநீக் கென்கின்றார் ரிதுதான் சேடி யென்னேட,

உரை : கூத்தாடும் திருவடியை யுடைய நீவிர் திருவொற்றியூர்க் கண் எழுந்தருளும் எங்களுடைய பெருமானன்றோ நீர் நிலைத்த புகழ் கொண்ட கச்சூரிடம் சேர்ந்திருக்கின்றீரே என்று சொன்னேன் அதற்கு அவர் நினது நடுவிடத்தை நோக்காது குடம் சேர்ந்ததும் அக்கச்சூரிடமே என்று இயம்பினார் நான் தொடர்ந்து குடம் யாது என வினவினேன் அதனை அறிய வேண்டி இடங்கர் என்ற சொற்பொருளின் நடுவெழுத்தை நீக்குக என உரைக்கின்றார் இதுதான் என்னேடி,

பாடல் 20

சங்க மருவு மொற்றியுளீர் சடைமே லிருந்த தென்னென்றேன்
மங்கை நினது முன்பருவ மருவு முதனீத் திருந்ததென்றார்
கங்கை யிருந்த தேயென்றேன் கமலை யனையாய் கழுக்கடைய
மெங்கை யிருந்த தென்கின்றார் ரிதுதான் சேடி யென்னேடி,

உரை : ஏடி, சேடி, கடற்சங்குகள் கரையில் ஒதுங்கும் திருவொற்றியூரில் உறைபவரே. உங்கள் சடை முடிமேல் உள்ளது யாது என வினவினேனாக. மங்கைப் பருவத்தில் உள்ள உனது முன்னைப் பருவப் பெயரிற் பொருத்திய முதலெத்து நீங்கியதுணர்த்தும் பொருள் என்றார் அங்கே கங்கையன்றோ இருந்தது என்று நான் சொன்னேன் திருமகள் போல்பவளே. கழுக்கடையென்னும் சூலப்படையும் எமது கைக்கண் உளது என்று உரைக்கின்றார் இதுதான் என்னையோ?

பாடல் 21

துதிசே ரொற்றி வளர்தரும துரையே நீர்முன் னாடலுறும்
பதியா தென்றே னப்பெயர்முற் பகர் தெழுத்தைப் பறித்ததென்றார்
நிதிசேர்ந் திடுமப் பெயர்யாது நிகழ்த்து மென்றே னியிட்ட
தெதுவோ வதுகா ணென்கின்றார் ரிதுதான் சேடி யென்னேடி.

உரை : ஏடி. சேடி. புகழ் பொருந்திய திருவொற்றியூரில் உறையும் தருமதுரையாகிய பெருமானே. நீவிர் முன்னை நாளில் திருவிளையாடல் புரிந்தபதி யாது என்று வினவினேன், பதிக்குள்ள பெயரின் முன்னர்க் கூறப்படும் இரண்டு எழுத்துக்கள் நீங்க நிற்பது என்றார் செல்வம் மிக்க அப்பதியின் பெயர் யாதாம் கூறுமின் என்று நான் கேட்க. நீ இட்டுரைத்த பெயர் யாதோ அதுவே எனக் கூறுகின்றார் இது என்னையோ,

பாடல் 22

உடற்கச் சுயிரா மொற்றியுள் ருமது திருப்பேர் யாதென்றேன்
குடக்குச் சிவந்த பொழுதினைமுன் கொண்ட வண்ண ராமென்றார்
விடைக்குக் கருத்தா வாநீர்தாம் விளம்பன் மிகக்கற் றவரென்றே
ஸிடக்குப் புகன்றா யென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னே.

உரை: பிச்சைத் தேவரை நோக்கி. ஏடி, சேடி, உடற்கண்
நிலவும் உயிர்க் குயிராகிய திருவொற்றியுரில் இருப்பவரே.
உம்முடைய திருப்பெயர் யாது என வினாவினேனாக. மேற்குச்
சிவந்த பொழுதைக் குறிக்கும் பெயரை முற்படக்கொண்ட
வண்ணர் என உரைத்தார்; அது கேட்ட யான். விடைக்குக்
கருத்தாவாகிய நீவிர் உரையாடுதலில் மிகவும் கற்றவர் என்று
சொன்னேன்; அவர் நீதான் இடக்குப் பேசுகிறாய் என்று
உரைக்கின்றார்; இதுதான் என்னையோ,

பாடல் 23

மணங்கே தகைவான் செயுமொற்றி வள்ளலிவரை வல்விரைவேன்
பிணங்கேஞ் சிறிது நில்லுமென்றேன் பிணங்கா விடினு

நென்னலென

வணங்கே நினக்கொன் றினிற்பாதி யதிலோர் பாதி யாகுமிதற்
கிணங்கேஞ் சிறிது மென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னே

உரை : ஏடி, சேடி. தாழைகள் தமது மணத்தை வானளாவப்
பரப்பும் திருவொற்றியுர்க்கண் வாழும் வள்ளலாகிய இவரை
நோக்கி. மிகவும் விரைகின்றீரே எற்றுக்கு? சிறிது நில்லும்
யாம் பிணங்கமாட்டேம் என்றேனாக. அணங்கு போல்பவளே
நேற்றுப் போல் பிணங்காய் எனினும் இன்று நினக்கு
ஒன்றினிற் பாதியிற் பாதியேனும் உளதாகும் இதற்கு யாம்
சிறிதும் இணங்கமாட்டோம் என்று கூறுகின்றார் இதுதான்
என்னையோ,

பாடல் 24

ஒற்றி நகரா ரிவர்தமைநீ ருவந்தே றுவதிங்கி யாதென்றேன்
மற்றுன் பருவத் தொருபங்கே மடவா யென்றார் மறைவிடையீ
திற்றென் றறிதற் கரிதென்றே னெம்மை யறிவா ரன்றியஃ
தெற்றென் றறிவா ரென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னே.

உரை : ஏடி. சேடி, திருவொற்றியுர்க்கண் உறைபவராகிய
இவரை நோக்கி, நீவிர் மனமுவந்து இங்கே ஏறும் ஊர்தி
யாது என்று கேட்டேனாக, அவர், மடவாய், உனக்குரிய
பருவத்தில், ஒருபங்கு என மொழிந்தார் மறைந்த விடை
கூறுபவரே, உமதுரை இன்னதென்று அறிதற்கரிதாய் உளது
என்று சொன்னேன் அவர் எம்மை அறிபவரன்றிப் பிறர்
அஃது எத்தகையது அறிகுவார், அறியாரன்றோ என்று
சொல்லுகின்றார் இது தான் என்னையோ.

பாடல் 25

கண்ணின் மணிபோ லிங்குநிற்குங் கள்வ ரிவரு ரொற்றியதாம்
பண்ணின் மொழியாய் நிற்பாலோர் பறவைப் பெயர்

வேண் டுனம்படைத்

மண்ணின் மிசையோர் பறவையதா வாழ்வாயென்றா

ரென்னென்றே(தான்

னெண்ணி யறிநீ யென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னே.

உரை : ஏடி, சேடி, கண்ணுக்கு ஒளி நல்கும் இனிய
மணிபோல் இங்கே நிற்கும் கள்வராகிய இவரது ஊர்
திருவொற்றியூராம் பண்ணைப் போல் இனிமையுறும்
சொற்களையுடைய பெண்ணே, நின்னிடத்து ஒரு பறவையின்
பெயரைப் பெற வேண்டுகின்றேம் அளிப்பாயாயின்

மண்ணுலகில் ஒரு பறவையாய் வாழ்வாய் என்று சொல்லுகின்றார் நீவிர் சொல்லுவது யாது என்று நான் கேட்கையில் நீயே எண்ணி அறிக என்று இயம்புகின்றார். இது என்னையோ.

பாடல் 26

சேடார் வளஞ்சூழொற்றிநகர் செல்வப் பெருமா னிவர்தமைநா
னோடார் கரத்தீ ரெண்டோள்க ளுடையீ ரென்னென் றுரைத்தேனீ
கோடா கோடி முகநூறு கோடா கோடிக்க ளமென்னே
யீடா யுடையா யென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேடி.

உரை : ஏடி, சேடி, பெருமை சான்ற வளம் சூழ்ந்த திருவொற்றியூர்க்கண் உறையும் செல்வப் பெருமானாகிய இவரை நோக்கி, திருவோடு ஏந்திய கையும் எட்டாகிய தோள்களையும் உடையீரே, என்னையோ என்று வினவினோனாக, கோடா கோடி, முகமும் நூறு கோடாகோடி கமுத்தும் ஈடாகக் கொண்டுள்ளாயே, இஃது என்னையோ என்று கேட்கின்றார்; இதுதான் என்னையோ.

பாடல் 27

துருமஞ் செழிக்கும் பொழிலொற்றித் தோன்றா லிங்கு நீர்வந்த
கருமஞ் சொலுமென் றேனிவண்யாங் கடாதற்

குன்பா லெம்முடைமைத்

தருமம் பெறக்கண் டாமென்றார் தருவ லிருந்தா லென்றேனில்
லிருமந் தரமோ வென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேடி.

உரை : ஏடி, சேடி, நன்மரங்கள் செழித்து வளரும் பொழில்களையுடைய திருவொற்றியூர்க்கண் உறையும்

தலைமகனே, இவ்விடத்துக்குக் நீவிர் வந்த செய்தி யாதாம் சொல்லுக என்று கேட்டேனாக, இவ்விடத்தில் வினவ வந்தது உன்பால், எமது உடைமையாகிய தருமம் இடம் பெறக் கண்டேம் என்று சொன்னார்; இருந்தால் தருவேன் என்று நான் சொன்னதற்கு நின் வீடு என்ன பெரிய மந்தர மலையோ என்று கூறுகின்றார்; இதுதான் என்னையோ

பாடல் 28

ஒருகை முகத்தோர்க் கையெரனு மொற்றித் தேவ ரிவர்தமைநான்
வருகை யவந்தீ ரென்றனைநீர் மருவி யணைதல் வேண்டுமென்றேன்
றருகை யுடனே யகங்காரந் தனையெம் மடியார் தமைமயக்கை
யிருகை வளைசிந் தென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேடி.

உரை : ஏடி, சேடி, ஒருகை பொருந்திய முகத்தையுடைய விநாயகர்க்குத் தந்தை எனப்படும் திருவொற்றியூர்ப் பிச்சைத் தேவராகிய இவரை, நான் வரவேற்று எம்மனைக்கு மகிழ்வுடன் வருகை புரிந்த தாங்கள் என்னைக் கலந்து அணைதல் வேண்டுமென உரைத்தேன்; அது கேட்டுத் தருகையுடன் அகங்காரத்தையும் எம்முடைய அடியார்களையும் மனமயக்கத்தையும், முறையே இருகை வளை சிந்து என்று கூறுகின்றார்; இதுதான் என்னையோ.

பாடல் 29

திருத்த மிகுஞ்சீ ரொற்றியில்வாழ் தேவ ரேயிங் கெதுவேண்டி
வருத்த மலர்க்கா லுறநடந்து வந்தீ ரென்றேன் மாதேநீ
யருத்தந் தெளிந்தே நிருவாண மாகவுன்ற னகத்தருட்க
ணிருத்த வடைந்தே மென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேடி.

உரை : ஏடி, சேடி, திருந்திய நிலையால் சிறப்பு மிகும்

திருவொற்றியூரில் உள்ள பிச்சைத்தேவரே, இவ்விடத்தில் யாதனை விரும்பிப் பூப்போலும் திருவடிகள் வருத்தமுற நடந்து வந்தீர் என்று கேட்டேனாக, பெண்ணே, எனது வருகையின் உட்பொருளைத் தெரிந்துணர்ந்து நீ நிருவாணம் எய்தவும், உன்னுடைய மனத்தின்கண் அருட்பார்வை பதியவும் வந்தடைந்தோம் என வரைக்கின்றார் இதுதான் என்னையோ

பாடல் 30

வளஞ்சே ரொற்றி மாணிக்க வண்ண ராகு மிவர்தமைநான்
குளஞ்சேர்ந் திருந்த துமக்கொருகண் கோலச்

சடையீ ரழகிதென்றேன்

களஞ்சேர் குளத்தி னெழின்முலைக்கண் காண

வோரைந் துனக்கழிக்

திளஞ்சேல் விழியா யென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னே.

உரை : ஏடி, சேடி, வளமிக்க திருவொற்றியூரில் உறையும் மாணிக்க மணியின் நிறத்தையுடையராகிய இவரைப்பார்த்து, ஐயனே, உமக்கு ஒருகண் நெற்றியில் உளது அழகிய சடையையுடையவராகிய உமக்கு அது அழகு தருகிறது என்று சொன்னேன் இளஞ் சேல்மீன் போன்ற கண்ணையுடையவளே, இடம் அமைந்த நெற்றியிலுள்ள ஒரு கண்ணிலும் எழுச்சியையுடைய நின் முலையிற் கண் அஞ்ச உள்ளன உனக்கு இவ்வாறிருப்பது அழகாக இருக்கிறது என்று உரைக்கின்றார் இதுதான் என்னையோ.

பாடல் 31

பலஞ்சே ரொற்றிப் பதியுடையீர் பதிவே றுண்டோ நுமக்கென்றே
ஹுலஞ்சேர் வெண்பொன் மலையென்றா ருண்டோ நீண்ட

மலையென்றேன்

வலஞ்சே ரிடைத்தவ் வருவித்த மலைகா ணதனின் மம்முதல்சென்
றிலஞ்சேர்ந் ததுவு மென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னே.

உரை : ஏடி, சேடி பயன்கள் பலவுடைய திருவொற்றியூரையுடையவரே உமக்கு இதனின் வேறு இடமுண்டோ என்று வினவினேனாக, வலிமை கொண்ட வெள்ளிமலை என்று இவர் விடை கூறினார் இதனின் நெடிய மலையுண்டோ என யான் மீளவும் கேட்டேன் வலிமை கொண்ட ஓசையுடைய தகரத்தை இடையிலே வருவிக்கப் பெற்ற மலையுண்டு காண் என்று மொழிந்து. அதன் முதலெழுத்தாகிய மகரம் நீங்க நின்ற பெயருடன் இலமென்பதன் பெயர் சேர வருவதும். உண்டென்று சொன்னார் இதுதான் என்னையோ.

பாடல் 32

வயலா ரொற்றி வாணிரிவர் வந்தார் நின்றார் வாயதிறவார்
செயலார் விரல்கண் முடக்கியடி சேர்த்தீ ரிதழ்கள் விரிவித்தார்
மயலா ருளத்தோ டென்னென்றேன் மறித்தோர்

விரலா லென்னுடைய

வியலார் வழுவிற் சுட்டுகின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னே.

உரை : ஏடி, சேடி வயல்கள் பொருந்திய திருவொற்றியூர்க்கண் வாழ்பராகிய இவர், நம் மனைக்கு வந்து வாய் திறவாமல் நின்றார் செய்கை கட்டுரிய கைவிரல்களின் சுண்டுவரல் மோதிரவிரல் இரண்டையும் முடக்கி அங்கைக்குள் சேர்த்து

எஞ்சிய இருவிரல்களை நிமிர்த்து விரிவித்தார் அஸங்கிய கருத்தோடு நான் என்னை என்று கேட்டேன் மறுபடியும் ஒரு விரலால் இயன்று வளரும் என் உடம்பைச் சுட்டிக்காட்டுகின்றார் இதுதான் என்னையோ.

பாடல் 33

பேர்வா ழொற்றி வாணரிவர் பேசா மௌன யோகியராய்ச்
சீர்வாழ் நமது மனையினிடைச் சேர்ந்தார் விழைவென்

செப்புமென்றே

னோர்வா ழடியுங் குழலணியு மொருநல் விரலாற் சுட்டியுந்தம்
மேர்வா ழொருகை பார்க்கின்றார் ரிதுதான் சேடி யென்னேடி,

உரை : ஏடி, சேடி புகழ் நிலவும் திருவொற்றியூரில் வாழ்பவராகிய இப் பிச்சைத்தேவர் வாய் பேசாத மவுனவிரதம் உடையராய்ச் சிறப்பும் நம்முடைய மனைக் குப் போந்தராக, விருப்பம் யாது சொல்லுமின் என்று கேட்டேன் அவர் கைவிரலால் தமது அடியையும். யான் கூந்தலில் அணிந்த சில்லென்ற அணியையும் சுட்டிக் காட்டித் தமது கையை விரித்துப் பார்க்கின்றார் இதுதான் என்னையோ.

பாடல் 34

பெருஞ்சீ ரொற்றி வாணரிவர் பேசா மௌனம் பிடித்திங்கே
விரிஞ்சீர் தரநின் றுடன்சீமுமேலு நோக்கி விரைந்தார்யான்
வருஞ்சீ ருடையீர் மணிவார்த்தை வகுக்க வென்றேன்

மார்பிடைக்கா

ழிருஞ்சீர் மணியைக் காட்டுகின்றாரிதுதான் சேடி யென்னேடி,

உரை : ஏடி, சேடி பெரிய சீர்கொண்ட திருவொற்றியூரில் வாழ்பவராகிய இவர் பேசா மவுன விரதம் மேற்கொண்டு இங்கே வந்து கண் மலர்கள் விரித்து காணப்பட்டாரை ஈர்த்துப் பிணிக்க நின்றதனோடு அமையாமல், என்னை அடி முதல் உச்சி வரை பார்த்துவிட்டுச் செல்ல விரைந்தார் அவரை நிறுத்தி, பெருகி வரும் சிறப்புடையவரே, மணி போன்ற சொற்களால் வேண்டுவதைத் தெளிய வுரைமின் என்றேனாக, என் மார்பிடைக் கிடக்கும் மாலையாக் கோக்கப் பட்டுள்ள பெரிய சிறப்புடைய மணிகளைக் காட்டுகின்றார் இதுதான் என்னையோ.

பாடல் 35

வலந்தங் கியச் ரொற்றிநகர்வள்ள லவர்தாம் மௌனமொடு
கலந்திங் கிருந்த வண்டசத்தைக்காட்டி மூன்று விரனீட்டி
நலந்தங் குறப்பின் னடுமடக்கிநண்ணு மிந்த நகத்ததொடுவா
யிலந்தங் கரத்தாற் குறிக்கின்றாரிதுதான் சேடி யென்னேடி,

உரை: ஏடி, சேடி, வன்மை பொருந்திய சீருடைய திருவொற்றியூர் உறையும் வள்ளலாகிய இவர் மவுன விரத முடையராய் வந்தவர், பெண்ணும் ஆணுமாய்க் கூடியிருந்த மயில் இரண்டைக் காட்டி, காட்டிய சுட்டு விரலுடன் ஏனை விரல் மூன்றையும் நீட்டி, பின்பு அவற்றுள் நடு விரலை மடக்கி, இப்போது பொருந்துமிந்த நகபதம் அமையக் கூடுதற்கு வாய்ந்த இல்லத்தைத் தமது கையில் குறித்து நோக்குகின்றார் இது என்னையோ

பாடல் 36

தேனார் பொழிலா ரொற்றியில்வாழ்தேவ ரிவர்வாய் திறவாராய்
மானார் கரத்தோர் நகந்தெரித்துவாளா நின்றார் நீளார்வந்
தானா ருளத்தோ டியாதென்றேன்றங்கைத் தலத்திற் றலையையடி
யெனா றேவே காட்டுகின்றாரிதுதான் சேடி யென்னேடி.

உரை : ஏடி, சேடி தேன் பொருந்திய மலர்கள் நிறைந்த
சோலை சூழந்த திருவொற்றியூரில் வாழுகின்ற பிச்சைத்
தேவராகிய இவர் வாய் திறவா மவுனியராய் வந்து,
மானேந்தும் கையில் ஒரு நகத்தை ஒசையுண்டாகத் தட்டி
வெறிதே நின்றராக, அவரைக் கண்டு அன்புமிக்க
உள்ளத்துடன் வேண்டுவது யாது என வினவினேன் அவர்
தமது கையில் கொண்ட தரையை யான் காணக்
காட்டுகின்றார். இதுதான் என்னை?

பாடல் 37

செச்சை யழகர் திருவொற்றித் தேவ ரிவர்வாய் திறவாராய்
மெச்ச மொருகாற் கரந்தொட்டுமீண்டு மிடற்றக் கரம்வைதார்
பிச்ச ரடிகேள் வேண்டுவதுபேசீ ரென்றேன் றமைக்காட்டி
யிச்சை யெணையுங் குறிக்கின்றாரிதுதான் சேடி யென்னேடி

உரை : ஏடி, சேடி வெட்சி மாலையணியும் அழகுடையரான
திருவொற்றியூர்ப் பிச்சைத் தேவராகிய இவர் வாய்திறவா
மவுனமேற் கொண்டு கண்டோர் மெச்சமாறு ஒருமுறை
கையால் மற்றொறு கையைத் தொட்டுப் பின்னும் அக்
கையைக் கழுத்தில் வைத்து என்னை நோக்கினார்
பித்தராகிய அடிகளே, நீர் வேண்டு வதனை வாய்விட்டு
விளம்பும் என்றேன் புன்முறுவலுடன் அன்புருவாய் நிற்கும்
என்னைக் குறித்து நோக்குகின்றார். அதுதான் என்னையோ.

பாடல் 38

மன்றார் நிலையார் திருவொற்றிவாணார் இவர்தாம் மவுனமொடு
நின்றார் இருகை யொலியிசைத்தார்நிமிர்ந்தார் தவிசின்
நிலைகுறைத்தார்

நன்றார் அமுது சிறிதுமிழ்ந்தார்நடித்தார் யாவும் ஐயமென்றேன்
இன்றா மரைக்கை யேந்துகின்றாரிதுதான் சேடி என்னேடி.

உரை : ஏடி, சேடி, சபையின்கண் நின்றாடும் இயலபினராகித்
திருவொற்றியூரில் வாழ்பவராகிய இப் பிச்சைத்தேவர்
பேசாமவுனியாய் வந்து எம்மனைக்கண் நின்றவர்
இருகையையும் தட்டி ஒசை செய்தார் அது கேட்டு அவர்முன்
சென்று நின்ற என்னைக் கண்டு நிமிர்ந்தார் இந்த நிமிரல்
ஏன் என எண்ணுகையில் அவருக்கிட்ட ஆசனத்தின்
நீளத்தைக் குறைத்தார் பின்பு நல்ல எச்சிலாகிய
வாயமுதத்தைச் சிறிது வெளியே துப்பினார். சதிபாடல் போல்
அவிநயம் காட்டி நடித்தார். இவற்றையெல்லாம் பார்த்து
யாவும் எனக்கு விளங்கா ஐயமாகவுள்ளன என்றேன்
அவரும் இனிய தமது கையைத் தாமரை மலர் போல் விரித்து
ஏந்துகின்றார் இதுதான் என்னையோ.

பாடல் 39

வாரா விருந்தாய் வள்ளலிவர்வந்தார் மௌன மொடுநின்றார்
நீரா ரெங்கே யிருப்பதென்றேனீண்ட சடையைக் குறிப்பித்தார்
ஊரா வைத்த தெதுவென்றே னொண்கை

யோடென் னிடத்தினில்வைத்

தேரார் கரத்தாற் சுட்டுகின்றார் ரிதுதான் சேடி யென்னேடி.

உரை : ஏடி, சேடி, வள்ளலாகிய இவர் இதுவரை வந்திராத விருந்தினராய் வந்து, நமது மனை முற்றத்தில் மவுன மேற்கொண்டு நின்றாராக, பலியிடுவான் சென்ற யான் நீர் யார்? எங்கே இருப்பது என்று வினவினேனாக, தமது நீண்ட சடை முடியைக் குறித்துக் காட்டினார் உறையும் ஊராகக் கொண்டது யாது என்று யான் மேலும் கேட்டபோது, ஒள்ளிய தமது கையிலேந்திய திருவோட்டை என்னிடத்தில் வைத்துப் பின்னர் வந்து பெற்றுக் கொள்வேன் என்பது புலப்படத் தமது கையாற் சுட்டிக் காட்டுகின்றார். இதுதான் என்னையோ?

பாடல் 40

செங்கேழ் கங்கைச் சடையார்வாய்திறவா ராக வீண்டடைந்தா
ரெங்கே யிருந்திங் கணைந்ததுகா ணெங்கள் பெருமா

எனன்றேனென்

எங்கே முருகி னகன்றுபோயங்கே யிறைப்போ தமர்ந்தெழுந்தே
யிங்கே நடந்து வருகின்றாரிதுதான் சேடி யென்னேடி.

உரை : ஏடி, சேடி கங்கையைச் சிவந்த சடைக்கண் உடைய வராகிய பிச்சைத் தேவர் பேசா மவுனியராய் இங்கே வந்தாராக, எங்கள் பெருமானாகிய தாங்கள் எங்கேயிருந்து இவ்விடம் நோக்கி வந்தது என்று வினவினேனாக, என் அருகினின்று ஏழடி அகன்று அவ்விடம் அடைந்து, அங்கே சிறிதுபோது தங்கிருந்து, பின்பு இவ்விடத்துக்கு நடந்து வருகின்றார் இதுதான் என்னையோ?

பாடல் 41

கொடையா ரொற்றி வாணிரிவர் கூறா மெளன ராகிநின்றார்
தொடையா ரிதழி மதிச்சடையென் துரையே விழைவே

துமக்கென்றே

னுடையார் துன்னற் கந்தைதனை யுற்றுநோக்கி நகைசெய்தே
யிடையாக் கழுமுட் காட்டுகின்றார் ரிதுதான் சேடி யென்னேடி.

உரை : ஏடி, சேடி இல்லார்க்குக் கொடுப்பவர் மலிந்த திருவொற்றியூர் வாழ்நராகிய பிச்சைத்தேவர், பேசாத மவுனியாய் நமது மனைமுற்றத்தே வந்து நின்றராக, மாலையாத் தொடுக்கப்பட்டமைந்த ஆத்தி மாலையும் கொன்றை மாலையும் திங்களும் அணிந்த சடையையுடைய எமது துரையே, நீவிர் வரும்புவது யாது என்று வினாவினேன் இடையில் உடையாக உடுத்திருந்த பல தையல்களையுடைய கந்தைத் துணியைப் பார்த்து, என்னையும் நோக்கி நகைத்துத் தமது இடையைச் சாரத் தாங்கியிருந்த சூலப்படையைக் காட்டுகின்றார்.

பாடல் 42

பொன்னைக் கொடுத்தும் புணர்வரியபுனித ரிவரு ரொற்றியதா
முன்னைத் தவத்தா லியாங்காணமுன்னை நின்றார் முகமலர்ந்து
மின்னிற் பொலியுஞ் சடையீரென்வேண்டு மென்றே னுணர்ச்செய்யா
ளின்னச் சினங்கா ணென்கின்றாரிதுதான் சேடி யென்னேடி.

உரை: ஏடி, சேடி, பொன்னை மிகக் கொடுத்தாலும் கூடுதற்கரிய தூயராகிய இத் தேவரது ஊர் திருவொற்றியூராம் முற்பிறப்புக்களில் செய்த தவப்பயனால் யாம் கண்ணிற் காணுமாறு எதிரே வந்து நின்றராக, முகமலர்ச்சியுடன்,

மின்னல் போல் விளங்கும் சடையையுடையவரே, நீர் வேண்டுவது யாது என்று வினவினேன் உண்பதற்குச் செய்யவள் உறையும் இல்லத்தை விரும்பினோம் என்று சொல்லுகின்றார் இதுதான் என்னையோ.

பாடல் 43

வயலார் சோலை யெழிலொற்றிவாண ராகு மிவர்தமைநான்
செலா ரடியரக் கருள்வீர்நுஞ்சிரத்து முரத்துந் திகழகரத்தும்
வியலாய்க் கொண்ட தென்னேன்றேன்விளங்கும் பிநாக

மவைமூன்று

மியலாற் காண்டி யென்கின்றாரிதுதான் சேடி யென்னேடி.

உரை : ஏடி, சேடி, வயல்களும் பொருந்தியதால் அழகுடைய ஒற்றியூரில் வாழ்பவராகிய இவரை நான் பணிபுரியும் அடியவர்கட்கு அருள் புரிபவராகிய உம்முடைய சிரத்திலும் மார்பிலும் கையிலும் பெருமையாகக் கொண்டது யாது என்று வினவினேன் மூன்றிலும் பிநாகம் அமைந்து விளங்கும் அதனைப் பிநாகம் என்ற சொல்கின்ற இயல்வகையிற் காண்க என்று சொல்லுகின்றார். இதுதான் என்னையோ.

பாடல் 44

பொதுநின் றருள்வீ ரொற்றியுளீர் பூவுந் தியதென் விழியென்றே
ரிதுவென் றறிநா மேறுகின்றதென்றா ரேறு கின்றதுதா
னெதுவென் றுரைத்தே னெதுநடுவோரெழுத்திட்ட றிநீ யென்றுசொலி
யெதிர்நின் றுவந்து நகைக்கின்றாரிதுதான் சேடி யென்னேடி.

உரை : ஏடி, சேடி, பொது எனப்படும் அம்பலத்தில் நின்றாடு பவராகிய நீர், திருவொற்றியூரில் உறைகின்றீர் உம்முடைய கண் அழகில் தாமரைப்பூவின் மிக்குளது என்று சொன்னேனாக, உந்தியது என்றதைத் தாமரைப் பூப்போலும் உந்தியை யுடையதென்று பொருள் கொண்டு, இது நாம் ஊர்தியாகக் கொண்டு ஏறுவது என்று சொன்னார். அது கேட்டதும் நீவிர் ஏறுவதாகிய ஊர்தி எது என்று வினவினேன் எது என்றும் சொல்லின் இடையில் ஓர் எழுத்தைப் பெய்து அறிந்து கொள்க என்று சொல்லி, என் எதிரே நின்று மிக்க உவப்புடன் நகைக்கின்றார் இதுதான் என்னையோ.

பாடல் 45

இட்டங் களித்த தொற்றியுளீர்ண்டிவ் வேளை யெவனென்றேன்
சட்டுஞ் சுதனே யென்றார் நான்சுட்டி யறியச் சொல்லென்றேன்
பட்டுண் மருங்குற் பாவாய்நீபரித்த தன்றே பாரென்றே
யெட்டுங் களிப்பா லுரைக்கின்றாரிதுதான் சேடி யென்னேடி.

உரை: ஏடி, சேடி, அயையார் வேண்டுவதளித்து மகிழ்வித்த திருவொற்றியூரில் தேவரே, நீவர் இங்கு இவ்வேளை விரும்புவது யாது என்று கேட்டேனாக, யாவரும் சுட்டியுரைக்கும் மகனே யாகும் என்று சொன்னார் எனது வினாவுக்கு நேரிய விடையாக இல்லாமையால் இன்னதெனச் சுட்டிக்காட்டி யான் அறியச் சொல்லுமின் என்று வேண்டினேன் பட்டாடை யுடுத்த இடையையே யுடைய பாவையே, நீ உடலில் தாங்கியிருப்பதன்றோ நான் கூறுவது பார் என்று எண்ணிக் களிப்பெய்துமாறு கூறுகின்றார் இதுதான் என்னையோ.

பாடல் 46

பாற்றக் கணத்தா ரிவர்காட்டுப்பள்ளித் தலைவ ரொற்றியினின்
றாற்றப் பசித்து வந்தாராமன்ன மிடுமி னென்றுரைத்தேன்
சோற்றுக் கிளைத்தோ மாயினும் யாஞ்சொல்லக் கிளையேங்
கீழ்ப்பள்ளி

யேற்றுக் கிடந்தா யென்கின்றாரிதுதான் சேடி யென்னேடி.

உரை : ஏடி, சேடி, பருந்தும் கழுகும் பாறுகாற் பேய்களும்
ஆகிய கூட்டத்தைச் சூழவுடையவராகிய இவர் திருக்காட்டுப்
பள்ளிக்குத் தலைவர் திருவொற்றியுரினின்றும் மிகப் பசித்து
வந்துள்ளாராம் இவர்க்கு அன்னம் இடுமின் என்று
தோழியர்க்குச் சொன்னேன் உடனே, இவர்பாடல் சோற்றுப்
பசியால் இளைத்து வந்தோமேயன்றிச் சிறுசொற்கள் கேட்கப்
பொறேம் கீழாய் நிலத்தைப் பள்ளியாக ஏற்றுக் கிடக்கின்றாய்
என்று சொல்லுகின்றார் இதுதான் என்னையோ.

பாடல் 47

குருகா ரொற்றி வாணர்பலிகொள்ள வகையுண் டோவென்றே
னொருகா லெத்தீ டுரையேன்றாரொருகா லெடுத்துக்காட்டுமென்றேன்
வருகா விரிப்பொன் னம்பலத்தேவந்தாற் காட்டு கின்றாம்வீ
ழிருகா லுடையா யென்கின்றாரிதுதான் சேடி யென்னேடி.

உரை : ஏடி, சேடி பல்வகைப் புள்ளினங்கள் வாழும்
திருவொற்றியூர்க்கண்வாழ்பவராகிய பிச்சைத்தேவர்
பலிவேண்டி வந்தாராகப் பலயேற்றற்கு உம்பால்
பாத்திரமுளதோ என்று கேட்டேனாக, அதனைச்
செவியேலாராய், ஒருகால் சொல்லும் என்று சொன்னார்
பலியேற்கும் கலத்தை ஒருகால் எடுத்துக் காட்டும் என்று

சொன்னேன் அதற்கு அவர் பாயும் பொன்னம்பலத்துக்கு
வந்தால் காட்டுவேம் என்று சொல்லுகின்றார் இதுதான்
என்னையோ.

பாடல் 48

வேலை ஞாலம் புகழொற்றிவிளங்குந் தேவ ரணிகின்ற
மாலை யாதென் றேனயன் மான்மாலை யகற்றுமாலையென்றார்
சோலை மலரன் றேயென்றேன்சோலை யேநாந் தொடுப்பதென
வேல முறுவல் புரிகின்றாரிதுதான் சேடி யென்னேடி.

உரை : ஏடி, சேடி, கடல் சூழந்த நிலவுலகம் புகழும்
திருவொற்றி நகர்க்கண் விளங்குகின்ற பிச்சைத்தேவராகிய
நீவிர் அணிந்து கொள்ளுகின்ற மாலை யாது என்று
வினவினேனாக, பிரமன் திருமால் ஆகிய இருவர்க்குண்டான
மயக்கத்தை நீக்கவல்ல மாலை என்று விடை கூறினார்
அற்றேல் மாலை மருந்தாகுமேயன்றி, சோலை மலரன்றாம்
என்று மறுத்தேன் அவர் சோலையே நாம் மாலையாய்த்
தொடுத்தணிவது என்று சொல்லித் தமது விடையை
ஏற்குமாறு புன்முறுவல் செய்கின்றார் இது தான்
என்னையோ.

பாடல் 49

உயிரு ளுறைவீர் திருவொற்றியுடையீர் நீரென் மேற்பிடித்த
வயிர மதனை விடுமென்றேன்வயிரி யலநீ மாதேயாஞ்
செயிர தகற்றுன் முலையிடங்கொள்செல்வ னலகாண் டெளியென்றே
யியல்கொண் முறுவல் புரிகின்றாரிதுதான் சேடி யென்னேடி.

உரை : ஏடி, சேடி, உயிர்கட்குயிராய் உள்ளுறையும்
திருவொற்றியுரை இடமாக வுடையவரே, நீவிர் என்மேல்
கொண்ட வயிரத்தை விடுதல் வேண்டும் என்று வேண்டினேன்

அவர் என்னைப் பார்த்து, மாதே, நீ எனக்குப் பகையல்லையாம் பகைக்கேதுவாகிய துன்பத்தை யகற்றும் போகச் செல்வனாகிய இந்திரனால் இதனைத் தெளியவுணர்க என்று சொல்லி, அழகிய புன்முறுவல் செய்கின்றார் அதுதான் என்னையோ.

பாடல் 50

தண்கா வளஞ்சூழ் திருவொற்றித் தலத்தி லமர்ந்த சாமிநுங்கை
யெண்கார் முகமாப் பொன் னென்றே னிடைமிட் டறித லரிதென்றார்
மண்கா தலிக்கு மாடென்றேன் மதிக்குங் கணைவி லன்றென்றே
யெண்கா ணகைசெய் தருள்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேடி.

உரை : ஏடி, சேடி, தண்ணிய சோலைகளும் பல்வகை வளங்களும் சூழ்ந்த திருவொற்றியூரிலுள்ள தலைவராகிய இவரை நோக்கி, சாமி, உமது கையில் ஏந்தப்பட்ட வில் மாபெரும் பொன்னாகும் என்று சொன்னேன் அது கேட்ட அவர், ஆம் அது பொன்னையாயினும் எடை போட்டு மாற்றறிவது ஆகாத செயலாகும் என்று சொன்னார் என்றாலும் மண்ணகத்து மக்களால் அப்பொன் மிகவும் காதலித்துப் பேணப்படும் பொருளாம் என்று நான் சொன்னேனாக, நீ சொல்லும் மாடு வில்லுக்கு அம்பாகுமேயன்றி வில்லாகாது என்று சொல்லி என்னைப் பார்த்து நகைக்கின்றார் இதுதான் என்னையோ.

பாடல் 51

செய்காண் வளஞ்சூழ் மொற்றியுளீர்திருமான் முதன்முத் தேவர்கட்கு
மைகா ணீரென் றேனிதன்மேலணங்கே நீயே முடைதியென்றார்
மெய்கா ணதுதா னென்னென்றேன்விளங்குஞ் சுட்டுப் பெயரென்றே
யெய்கா ணுறவே நகைக்கின்றாரிதுதான் சேடி யென்னேடி.

உரை : ஏடி, சேடி, வயல்களிடத்தே விளையும் பல்வகை வளஞ்சூழ்ந்த திருவொற்றியூர்க்கண் உள்ள தேவரீர், திருமால் முதலிய தேவர் மூவர்க்கும் நீர் தலைவர்காண் என்றேனாக, பெண்ணே, நீ ஐமேல் ஏழ் அடைவாய் என்றார் நீர் சொல்வது மெய்தான் அது யாது என்று வினவினேன் அது நூல்களில் விளங்கும் சுட்டுப்பெயர் என்று சொல்லி எனக்கு அயர்வுண்டாமாறு நகைக்கின்றார் இதுதான் என்னையோ.

பாடல் 52

விண்டு வணங்கு மொற்றியுளீர்மென்பு விருந்தும் வன்புவில்
வண்டு விழுந்த தென்றேனெம்மலர்க்கை வண்டும் விழுந்ததென்றார்
தொண்டரக் கருள்வீர் மிகவென்றேன்றோகாய் நாமே

தொண்டனென

வெண்டங் குறவே நகைக்கின்றாரிதுதான் சேடி யென்னேடி.

உரை : ஏடி, சேடி, திருமால் வழிபட்டு வணங்கும் திருவொற்றியூரில் உள்ள பிச்சைத் தேவரே, மெல்லியப் பூப்போன்ற கைகளினின்றும் வளைகள் கழன்று வளவிய நிலத்தின் மேல் வீழ்ந்தொழிந்ததே என்று சொன்னேனாக, மலர் போன்ற கையில் சங்கேந்தும் எமக்குரிய திருமாலும் நிலத்தில் வீழ்ந்து கிடக்கின்றார் காண் என்று சொல்லுகின்றார். நீவிர் தொண்டாராகிய நம்பியாரூரர் பொருட்டுத் தூது சென்று மிக்க அருள் புரிந்தீரன்றோ என்று கேட்டேன் மயில் போன்றவளே, நானே அடியார்க்குத் தொண்டு செய்யும் தொண்டன் என்று மனத்தில் மறவாவாறு நகைத்தருளுகின்றார் இதுதான் என்னையோ.

பாடல் 53

மட்டார் மலர்க்கா வொற்றியுள்ளிமதிக்குங் கலைமேல் வழமென்றே
 னெட்டா மெழுத்தை யெடுத்ததுநாமிசைத்தே மென்றா ரெட்டாக
 வட்டா வறுமவ் வெழுத்தறியவுரைப்பீ ரென்றே னந்தணரூர்க்
 கிட்டார் நாம மென்கின்றாரிதுதான் வேடி யென்னேடி.

உரை : ஏடி, சேடி தேன் சொரியும் மலர்கள் நிறைந்த
 சோலைகளையுடைய திருவொற்றியூரிலுள்ள பிச்சைத்தேவரே,
 போர்வையாக மதித்து மேலிட்டிருக்கும் ஆடை மேலே விழுகிற
 தென்று சொன்னேனாக, நான் எட்டாம் எழுத்தை எடுத்துச்
 சொன்னேன் என்று சொல்லுகின்றார்; எட்டாகும் எழுத்தாக
 உள்ளத்தே சென்று பொருந்தும் அவ்வெழுத்தை இனிது
 அறிய உரைப்பீராக என்று கேட்டேனாக, அஃது அந்தணர்
 வாழும் ஊர்க்கு இடும் பெயர் என்று உரைக்கின்றார்.
 அதுதான் என்னையோ.

பாடல் 54

ஒற்றி நகரீர் மனவசிதானுடையார்க் கருள்வீர் நீரென்றேன்
 பற்றியிறுதி தொடங்கியதுபயிலு மவர்க்கே யருள்வதென்றார்
 மற்றி துணர்கி லேனென்றேன்வருந்தே லுள்ள வன்மையெலா
 மெற்றி லுணர்தி யென்கின்றாரிதுதான் சேடி யென்னேடி.

உரை : ஏடி, சேடி ஒற்றிநகர்க்கண் உறையும் தேவரீர்,
 மனவசி யுடையார்க்குத்தான் நீவர் திருவருள் ஞானம்
 நல்குகின்றீர் என்று சொன்னேனாக, அதனை இறுகப் பற்றி
 இறுதி யெழுத்தில் தொடங்கி ஒது பவர்க்கே அருளப் படுகிறது
 என்று உரைத்தார் அது தெளிவாகப் புலப்பட மொழிந்தேன்
 வருந்தாதே, மனத்தின்கண் உள்ளவன்மை போக்கி அன்பாற்

குழைந்து எண்ணுவாயாக என்று கூறுகின்றார் இதுதான்
 என்னையோ.

பாடல் 55

வான்யேறாய் பொழில்சு முொற்றியுளீர் வருந்தா தணைவே

னோவென்றே

னூன்றோ யுடற்கென் றார்தெரிய வுரைப்பீ ரென்றே னோவிதுதான்
 சான்றோ ருமது மரபோர்ந்து தரித்த பெயர்க்குத் தகாதென்றே
 யேன்றோர் மொழிதந் தருள்கின்றாரிதுதான் சேடி யென்னேடி.

உரை : ஏடி, சேடி வானளாவி சோலைகள் சூழ்ந்த
 திருவொற்றியூரில் உள்ளவரே, வருத்தமின்றி உம்மை
 யடையவேனோ என்று வினவினேனாக, வேறு
 கருதிக்கொண்டு ஊன் வளம்பெற்று உடற்கு ஆம் என்று
 சொன்னார்; அவரது சொல்லில் விளக்கமின்மையின் தெரிய
 வுரைப்பீர் என்று கேட்டேன் அதற்கு அவர், உமது இனத்தின்
 இயல்பை யெண்ணிச் சான்றோர் உமக்கு இட்ட பெயருக்கு
 அது தக்க தன்றாம் என இயைந்ததொரு மொழியை
 எடுத்துரைக்கின்றார் அது தான் என்னையோ

பாடல் 56

தீது தவிர்க்கு மொற்றியுளீர்செல்ல லறுப்ப தென்றென்றே
 னீது நமக்குத் தெரிந்ததென்றாரிறையா மோவிங் கிதுவென்றே
 னோது மடியார் மனக்கங்குலோட்டு நாமே யுணரன்றி
 யேது மிறையன் றென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேடி.

உரை : ஏடி, சேடி தன்னை யடைந்தாரது துன்பத்தைப் போக்கும் திருவொற்றியூரில் உள்ள பிச்சைத் தேவரே, எமக்குண்டாகும் வருத்ததை நீக்குவது எப்போது என்று வினவினேனாக, இது நமக்குத் தெரிந்தது தானே என்று சொன்னார் இங்கே இப்போது நீவிர் உரைக்கும் இது எனது வினாவுக்கு விடையாகுமோ? என்று கேட்டேன் எமது திருப்பெயரை ஒதும் அடியவர் மனத்திற் படியும் அறியாமை யிருளைப் போக்கும் இறைநாமே என்று உணர்க எம்மையன்றி வேறு யாதும் இறையாவதில்லை என்று அறிவிக்கின்றார் இதுதான் என்னையோ.

பாடல் 57

ஒண்கை மழுவோ டனலுடையீ ரொற்றி நகர்வா முத்தமர்நீர்
வண்கை யொருமை நாதரென்றேன் வண்கைப் பன்மை நாதரென்றா
ரெண்கண்டங்கா வதியசயங்கா ணென்றேன் பொருளன்
றிவையதற்கென்
றெண்சொன் மணிதந் தருள்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேடி.

உரை : ஏடி, சேடி ஒள்ளிய தனது கையில் மழுவாப்படையும் அனலும் உடையராய்த் திருவொற்றியூரில் வாழுகின்ற உத்தமராகிய நீவிர் வளவிய வரம் வழங்குவதொரு கையையுடையே என்றேன் யாம் பலகை நாதர் என்று அவர் சொன்னார் உமது சொல் மனத்தில் அடங்காத அதிசயமாய் இருக்கிறது என யான் உரைத்தேனாக, அதற்கு இவை பொருளல்ல வென்று மொழிந்து, எண்ணியெண்ணி மகிழத் தக்க சொல்லாகிய மணிகளதைத் தருகின்றார் இதுதான் என்னையோ.

பாடல் 58

ஒருவ ரெனவா ழொற்றியுளீருமக்கம் மனையுண் டோவென்றே
னிருவ ரொருபே ருடையவர்காணென்றா ரென்னேன்றே னெம்பேர்
மருவு மீற்ற ரயலகரம்வயங்கு மிகர மானதென்றே
யிருவு மொழிதந் தருள்கின்றாரிதுதான் சேடி யென்னேடி.

உரை : ஒருவர் என்ற சிறப்புற்று வாழுகின்ற திருவொற்றியூர்க் கண் உள்ளவரே, உமக்கு மனைவியர் உண்டோ என்று கேட்டேன் எனக்கு இருவர் உளர் அவரகட்குப் பெயர் ஒன்றே என்று சொன்னார் அப்பெயர் யாது என்று வினவியதற்கு எமது பெயரிற் பொருந்திய ஈறுகெட்டு அயலுள்ள அகரம் இகரமானது என்று, கேட்கும் நெஞ்சில் நிலைபெற இருக்கும் விடை கூறுகின்றார் இதுதான் என்னையோ.

பாடல் 59

பேரா ரொற்றியீரும்மைப்பெற்றா ளொவரென் றேனவர்தம்
மேரார் பெயரின் முன்பினிரண்டிரண்டா மெழுத்தா ரென்றாரென்
னேரா யுரைப்பீ ரென்றேனீநெஞ்ச நெகிழந்தா லுரைப்பாமென்
றேரா யுரைசெய் தருள்கின்றாரிதுதான் சேடி யென்னேடி.

உரை : ஏடி, சேடி புகழ்பெற்ற திருவொற்றியூரல் இருக்கும் பிச்சைத்தேவரே, உம்மைப் பெற்றவர் யாவர் என்று கேட்டேனாக, நமது அழகிய பெயரின் கண் முன்னேயுள்ள இரண்டெழுத்தும் பின் இரண்டெழுத்துமாகப் பெற்றார் என்று சொன்னார் எனக்கு நேராய் விளங்கு மாறு சொல்லுவீராக என்று மேலும் யான் கேட்கவே, நீ நம்பால அன்பு கொண்டு நெஞ்ச முருகினால், சொல்லுவோம் என்று மனத்தின் கண் எழுச்சியுண்டாக உரைக்கின்றார் இது என்னையோ.

பாடல் 60

தனிநான் மறையீ ரொற்றிநகர்தழைக்க வாழ்வீர் தனிஞான
வொளிநா வரசை யைந்தெழுத்தாலுவரி கடத்தி னீரென்றேன்
களிநா வலனை யீரொழுத்தாற்கடலின் வீழ்த்தி னேமென்றே
யெளியேற் குவப்பின் மொழிகின்றாரிதுதான் சேடி யென்னேடி.

உரை : ஏடி, சேடி கோயிலாக நான் மறைகளை
யுடையவராய்த் திருவொற்றியூர் செல்வத்தால் பெருகுமாறு
வாழ்பவரே, ஒப்பற்ற சிவஞான ஒளியை யுடைய
திருநாவுக்கரசரைத் திருவைந்தெழுத்தை யோதிக் கடலில்
மிதந்து கரையேறச் செயதீரன்றே என்று கேட்டேனாக,
சிவபோகத்திற் களித்த நாவலூர் நம்பியாருரை
இரண்டெழுத்தால் கடலிற் படிவித்தேம் என்று எளியேனாகிய
எனக்கு மகிழ்ச்சியுடன் கொல்லுகின்றார் இதுதான்
என்னையோ.

பாடல் 61

ஒழுன் றுளத்தீ ரொற்றியுளீருற்றோர்க் களிப்பீ ரோவென்றேன்
றாமுன் றென்பார்க் கயன்முன்றுந்தருவே மென்றா ரம்மமிகத்
தேழுன் றினநும் மொழியென்றேன்செல்வா யறுமுன் னகையென்றே
யெழுன் றுறவே நகைக்கின்றாரிதுதான் சேடி யென்னேடி.

உரை : ஏடி, சேடி ஒம் என்ற பிரணவத்தைச் சிந்தைக்கண்
வைத்து நினைப்பவர் உள்ளத்தில் இருப்பவராய்த்
திருவொற்றியூரில் கோயில் கொண்டிருக்கின்றீரே, நீவிர்
உம்மை அடைந்தவர்க்கு மறாது அருள்புரிவீரோ என்று
வினவினானாக, தா என மூன்று சொல்பவர்க்கு
அயலெழுத்தான தி மூன்று தருவேம் என்று சொல்லுகின்றார்
அம்மம்ம, எம்முடைய மொழிகள் மிகவும் தேழுன்றின என்று

நான் சொன்னேன் அதற்கு அவர், சிவந்த வாயிடத்தேயுள்ள
நகை தேழுன்றின என்று சொல்லி இன்பமுண்டாக
நகைக்கின்றார் இதுதான் என்னையோ.

பாடல் 62

மன்னிவளங்கு மொற்றியுளீர் மடவா ரிக்கும் வகையதுதான்
முன்னி லொருதா வாமென்றேன்முத்தா வெனலே முறையென்றோ
ரென்னி லிதுதா னையமென்றேனெமக்குந் தெரியு மெனத்திருவா
யின்ன ரமுத முகுக்கின்றாரிதுதான் சேடி யென்னேடி.

உரை : ஏடி, சேடி புகழ் நிலைத்து விளங்கும்
திருவொற்றியூர்க் கண் உறைபவரே, மடவராயினார் இரந்து
வேண்டும் வகையாதெனில் ஒரு தா ஆகும் என்று
சொன்னேனாக, முத்தா என்பதான முறையாகும் என்று அவர்
சொன்னார் இது முறையென்னில் எனக்கு ஐயமாகவுளது
என யான் மொழிந்தேன் அதற்கு அவர் எமக்கும் தெரியும்
என்று தமது வாயினின்றும் அமுதம் போன்ற சொற்களை
வழங்குகின்றார். அதுதான் என்னையோ.

பாடல் 63

வளஞ்சே ரொற்றி யீரெனக்குமாலை யணிவீ ரோவென்றேன்
குளஞ்சேர் மொழிப்பெண் பாவாய்நின்கோல மனைக்க ணாமகிழ்வா
லுளஞ்சேர்ந் தடைந்த போதேநினுளத்தி லணிந்தே முணரென்றே
யிளஞ்சீர் நகைசெய் தருள்கின்றாரிதுதான் சேடி யென்னேடி.

உரை: ஏடி, சேடி பல்வகை வளம் பொருந்திய
திருவொற்றியூரவராகிய தேவரீர் எனக்கு மாலையணிவீரோ
என்று கேட்டேனாக, சர்க்கரை போலும் இனிமை கொண்ட

சொற்களையுடைய பெண்பாவை போல்பவளே, உன்னுடைய அழகிய மனைக்கண் யாம் மகிழ்வுடன் மனம் கொண்டு அடைந்ததே உன் மனத்தில் மாலை எய்துவித்தோம் அதனை உணர்க என்று முறுவல் இளநகை புரிகின்றார் இதுதான் என்னையோ.

பாடல் 64

வீற்றா ரொற்றி நகரமர்ந்தீர்விளங்கு மலரே விம்புநெடு
மாற்றா ரெனங்றே னிலைகாநெடுமாலை முடிமேற்பாரென்றார்
சாற்றாச் சலமே யீதென்றேன்சடையின் முடிமே யீதென்றேன்
யேற்றா தரவான் மொழிகின்றாரிதுதான் சேடி யென்னேடி.

உரை: ஏடி, சேடி தனிச் சிறப்புப்பொருந்திய ஒற்றிநகர்க்கண் அமர்ந்திருப்பவரே, விளங்குகின்ற அலரே எடுத்தியம் பெரிதுமமாறு பட்டவர் இங்கே உளர் என்று சொன்னேனாக, இல்லை காண் அதற்குச் சான்று எமது மாலையணிந்த முடியைப் பார் எனவுரைக்கின்றார் இது மறுப்புச் சொல்லலாகாத சலமாம் என்று சொன்னேன் சடையில் உளதே யன்றி முடிமேல் அன்று ஏற்றுக்கொண்டு அன்புடன் உரைக்கின்றார் இதுதான் என்னேடி.

பாடல் 65

புயப்பா லொற்றி யீரச்சம்போமோ வென்றே னாமென்றார்
வயப்பா வலருக் கிறையானீர்வஞ்சிப் பாவிங் குரைத்ததென்றேன்
வயப்பா நனையப் பாவெனும்பாவெண்பா கலிப்பா வுரைத்துமென்றே
யியற்பான் மொழிதந் தருள்கின்றாரிதுதான் சேடி யென்னேடி.

உரை: ஏடி, சேடி செல்வமிக்க திருவொற்றியூரில் உள்ளவரே, உம்மைப் பெறாதொழிவேமோ என்று என் மனத்தை வருத்தும் அச்சம் போகுமோ உன்று வினாவினேனாக, போகுமென்று பொருள்பட ஆம் என்றார் வெற்றி கொண்ட ஞானசம்பந்தர் முதலிய பாவலர்க்கு இறைவரான நீர், இங்கே உரைத்தது வஞ்சிப்பாகுமோ என்று கேட்டேன் அவர், வியப்புடைய ஆசிரியப்பா என்னும் பாவையும் வெண்பாவையும் கலிப்பாவையும் உரைக்கின்றோம் என்று தனித்த பால்போன்ற மொழி வழங்குகின்றார் இதுதான் என்னையோ.

பாடல் 66

தண்ணம் பொழில்கு மொற்றியுளீர் சங்கங் கையிறசேர்த்

திடுமென்றேன்

திண்ணம் பலமேல் வருங்கையிற்சேர்த்தோ முன்னர்ொதியன்றார்
வண்ணம் பலவிம் மொழிக்கென்றேன்மடசா யுனது மொழிக்கென்றே
யெண்ணங் கொளநின் றுரைக்கின்றாரிதுதான் சேடி யென்னேடி.

உரை : ஏடி, சேடி தண்ணிய பொழில்கள் கழந்த திருவொற்றியூரில் உள்ளவரே, கழன்றுகும் வளையல்களை எம் கையிற் பொருந்தச் சேர்த்திடுமின் என்று சொன்னேனாக, திண்ணமாக முன்பு சங்கத்தைப் பலவென்னும் சொன்மேல் வருங்கையில் சேர்த்தேம், அதனைத் தெரிந்து கொள் என்றார் நீவிர் சொல்லும் இம்மொழிக்குப் பொருள் பலவகையாய் உளது என்றேன் இளையவளே, எனது மொழிக்குத்தான் வண்ணம் வேறு உளது என்று மனத்திற் பல நினைவுகள் எழுமாறு சொல்லுகின்றார் இதுதான் என்னையோ.

பாடல் 67

உகஞ்சே ரொற்றி யுருடையரொருமா தவரோ நீரென்றேன்

முகஞ்சேர் வழவே விரண்டுடையாய் மும்மா தவர்நா

மென்றுரைத்தார்

சுகஞ்சேர்ந் திருநும் மொழிக்கென்றேன்றோகா யுனது

மொழிக்கேன்றே

யிகஞ்சேர் நயப்பா லுரைக்கின்றாரிதுதான் சேடி யென்னடி.

உரை : ஏடி, சேடி தலைமை சான்ற திருவொற்றியுரை யுடையவரே, நீவிர் ஒரு மாதவரோ என வினாவினேனாக, முகத்தின் கண் கூரிய வேல் போலும் கண்கள் இரண்டு உடையவளே, யாம் மும்மாதவர் என மொழிந்தார் நும்முடைய சொற்கள் கேட்பதற்குச் சுகமாய் இருக்கின்றன என்று சொன்னேன், அதற்கு மயில் போன்றவளே உனது மொழியைக் கேட்ட அளவில் கிளிகள் வந்து சேர்ந்துவிடும் என்று ஏகற்ற விருப்புண்டாம் வகையில் உரையாடுகின்றார் இதுதான் என்னே.

பாடல் 68

ஊரா மொற்றி யீராசையுடையே னென்றே னெமக்கலது

நேரா வழக்குத் தொடுகின்றாய்நினக்கே தென்றார் நீரெனக்குச்

சேரா வணம் தென்றேன்முன் சேர்த்தீ தெழுதித் தந்தவர்தம்

யாரார் மடவா யென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேடி.

உரை : ஏடி, சேடி ஊர் என்று சிறப்பிக்கப்படும் திருவொற்றி நகரை யுடையவரே, ஆசையுடையேன் என்று சொன்னேனாக, எமக்கன்றி அது நுமக்கு இல்லையே அங்ஙனமிருக்கப் பொருந்தா வழக்குத் தொடுக்கின்றாய் என்று அவர் சொல்லுகின்றார் அது நீர் எம்மைச் சேராவணம் ஆகும்

என மொழிந்தேன் மடவாய், சேர்தற்கு முன்னம் எழுதித் தந்தவர் யாவர்? என்று கேட்கின்றார் இதுதான் என்னேடி

பாடல் 69

வருத்தந் தவிர் ரொற்றியுளீர்மனத்தி லகாத முண்டென்றே

னிருத்தந் தொழும் மடியவரைநினைக்கின் றோரைக் காணினது

வருத்தன் பெயர்முன் னெழுத்திலக்கமுற்றே மற்ற வெல்லையகன்

றிருத்த லறியா யென்கின்றாரிதுதான் சேடி யென்னேடி.

உரை : ஏடி, சேடி ஒற்றியுளீர்மனத்தில் பிச்சைத் தேவரே, மனத்தில் ஆழப் புதைந்து வஞ்சமாகிய குற்றமிருத்தலால் உண்டாகும் வருத்ததைப் போக்குகின்றிலீர் என்று சொன்னேனாக, அம்பலத்தே நிகழும் நாத திருக்கூத்தைக் கண்டு தொழுகின்ற நம்முடைய அடியவர்களை நினைத்து பேணுபவர்களைக் கண்டால் அந்த அகாதம் தன் பெயருக்கு உரு நல்கும் முதலெழுத்தாகிய அகரம் இலக்கமாகி எண்காத எல்லைக்கு அப்பால் அகன்று போதல் அறிகின்றிலை என்று இயம்புகின்றார் இத தான் என்னேடி.

பாடல் 70

மைய கைற்றீ ரொற்றியுளீர்வாவென் றுரைப்பீ ரோவென்றேன்

செய்ய வதன்மேற் சிகரம்வைத்துச்செவ்வ னுரைத்தா லிருவாவென்

றுய்ய வுரைப்பே மென்றார்நும்முரையென் னுரையென் றேனிங்கே

யெய்யுன் னுரையை யென்கின்றாரிதுதான் சேடி யென்னேடி.

உரை : ஏடி, சேடி ஒற்றி நகர்க்கண் உறையும் தேவரே, மனத்திற் படிந்துள்ள மயக்கத்தைப் போக்காத நீவிர், என்னை நோக்கி வா என்று சொல்வீரோ என்று கேட்டேனாக,

செம்மையான சொல்லாகிய அதன் மேல் சி என்ற எழுத்தை வைத்துச் சிவா என்று செவ்வையாகச் சொன்னால், இரு வா என்று நீ உய்யுமாறு உரைப்போம் என் உரைத்தார் நுமது இவ்வுரை எனதுரையாம் என்றேன் அது கேட்கும் அவர், இங்கே உனது உரையை நீயே அறிக என்று சொல்லுகின்றார் அதுதான் என்னேடி.

பாடல் 71

தாவென் றருளு மொற்றியளித்தமியென்மோக தாகமற
வாவென் றருள்ளி ரென்றேனவ்வாவின் பின்னர் வருமெழுத்தை
மேவென் றதனிற் சேர்த்ததிங்கேமேவி கக்கோ வாவென்பே
னேவென் றிடுகண் ணெண்கின்றாரிதுதான் சேடி யென்னேடி.

உரை: ஏடி, சேடி பலிதா என்று கேட்டு நிற்கும் திருவெற்றியூர்ப் பிச்சைத் தேவரே, தனித்துறையும் என் மோகதாகம் தீருமாறு வா என்று அருள்புரிவீராக என்று கேட்டேனாக, வா என்று எழுத்தை யடுத்துப் பின்வரும் எழுத்தைச் சேர்த்து மேவுக என்று சொல்லி, அவ்வாறு செய்வித்தது அதன்கண் தோய்ந்து இங்கு மேவுதற்காம் மேவினன்றோ உன்னை யுடையவளே, என்று சொல்லுகின்றார் இதுதான் என்னையோ.

பாடல் 72

என்மே லருள்கூர்ந் தொற்றியுளிரென்னை யணைவா னினைவீரேற்
பொன்மேல் வெள்ளி யாமென்றேன்பொன்மேற் பச்சை யாங்தன்மே
லன்மேற் குழலாய் சேயதன்மேலலவ னதன்மேன் ஞாயிஃ
தின்மே லொன்றின் றென்கின்றாரிதுதான் சேடி யென்னேடி.

உரை: ஏடி, சேடி திருவொற்றியூரில் உள்ள பிச்சைத்தேவரே, என்மேல் அருள்மிகுந்து என்பால் அணைதற்குத் திருவுள்ளம் கொள்வீராயின், பொன்னும் மேற்கெண்டு வெள்ளியும் உமக்கு வந்தெய்தும் என்றேனாக, இருளின் மிக்க கரிய கூந்தலையுடையவளே, பொன்னுக்கு முன்னையது பச்சை அதற்கு முன்னது சேய் அதற்கு முன்னது ஞாயிறு அதற்கு மேல் நாள் எனதற்கு ஒன்றுமில்லை என்று சொல்லுகின்றார்; இதுதான் என்னேடி.

பாடல் 73

வயலா ரொற்றி மேவுபிழுவாதர் நாம மியாதென்றேன்
மயலா யிடுமிப் பெயர்ப்பின்னர்வந்த விளைய நாமமென்றார்
செயலார் கால மறிந்தென்னைச்சேர்வீ ரென்றேன் சிரித்துனக்கிங்
கியலா ரயலா ரென்கின்றாரிதுதான் சேடி யென்னேடி.

உரை: ஏடி, சேடி நன்செய் வயல்கள் மிக்க திருவொற்றியூரில் உள்ள பிழுவாதக்காராகிய இவரை நோக்கி உமது பெயர் என்ன என்று கேட்டேனாக, காமமயக்கத்தை விளைக்கும் இப்பெயர்க்குப் பின்னர்க் கூற நின்ற இளமை கூட்டும் பெயர் என்று கூறினார் செய்கைக்குரிய காலமறிந்து என்னைச் சேர்வீராக என யான் மொழியவும், சிரித்த உனக்கு இங்கே உறவாய் இயலுவோர் யாவர், அயலார் யாவர் என்று கேட்கின்றார். இதுதான் என்னேடி.

பாடல் 74

நாலா ரணஞ்சு மொற்றியுளீர்நாகம் வாங்க லென்னென்றேன்
காலாங் கிரண்டிற் கட்டவென்றார்கலைத்தோல் வல்லீர் நீரென்றேன்
வேலார் விழிமாப் புலித்தோலும்வேழத் தோலும் வல்லேமென்
றேலா வழுத முகுக்கின்றாரிதுதான் சேடி யென்னேடி.

உரை: ஏடி, சேடி நன்காகிய வேதங்கள் கூழ்ந்து முழங்கும்
திருவொற்றியூரில் உள்ளவரே, நீவிர் நாகம் வாங்குவது
எப்பொழுது என்றேனாக, ஆங்கே கால் இரண்டிற் கட்டற்கு
என்று சொன்னார் நீர்தான் கரைத்தோல் உடுத்த
வல்லீரன்றோ என்று மேலும் வினவின எனக்கு, வேல்
போலும் விழியை யுடையவளே பெரிய புலித்தோலும்
யானைத்தோலும் உடுத்த வல்லேம் காண்என பருகா
அமுதமாகிய சொற்களை வழங்குகின்றார்; இதுதான்
என்னையோ.

பாடல் 75

முடியா வளஞ்சு மொற்றியுளீர்முடிமே லிருந்த தென்னென்றேன்
கடியா வுள்ளங் கையின்முதலைக்கடிந்த தென்றார் கமலமென
வடிவார் கரத்தி லென்னென்றேன்வரைந்த வதனீ றகன்றதென்றே
யிடியா நயத்தி னகைக்கின்றாரிதுதான் சேடி யென்னேடி.

உரை : ஏடி, சேடி கெடாத வளம் பொருந்திய
திருவொற்றியூரில் உள்ளவரே, உமது முடிமேல் இருப்பது
என்னே என்று கேட்டேனாக, நீக்கப்படாத அகங்கையின்
முதல் நீங்கியது என உரைத்தார் கமலம் என்னுமாறு
வடிவமைந்த கையில் உள்ளது என்னே என்று வினவினேன்
முதல் நீக்கப்பட்ட அச்சொல்லின் ஈறு நீங்கியது என்று
குன்றாத நயத்தோடு பார்த்து நகைத்தின்றார் இதுதான்
என்னேடி.

பாடல் 76

ஒன்றும் பெருஞ்சீ ரொற்றிநகருடையீர் யார்க்கு முணர்வரியீ
ரென்றும் பெரியீர் நீர்வருதற்கென்ன நிமித்த மென்றேன்யான்
துன்றும் விசும்பே காணென்றார்கூதா முமது சொல்லென்றே
னின்றும் முலைதா னென்கின்றாரிதுதான் சேடி யென்னேடி.

உரை: ஏடி, சேடி நிலைத்த பெரும் புகழ் பெற்ற
திருவொற்றியூரை யுடையவராகிய நீவிர் எவரும் உணர்தற்கு
அரியவராகவும், எந்நாளும் எவர்க்கும் பெரியவராகவும்
இருப்பவர் அத்தகைய நீவிர் என் மனை நோக்கி வருதற்குக்
காரணம் யாது என யான் கேட்டேன். விசும்பு துன்னும்
படிக் கே என அறிக என்று உரைத்தார் உமது சொல்
கூதுபோல் உளதே என்று சொன்னேனாக, இப்போது உன்
முலைதான் கூது எனவுரைக்கின்றார் அதுதான் என்னேடி.

பாடல் 77

வானார் வணங்கு மொற்றியுளீர்மதிவாழ் சடையீர் மரபிடைநீர்
தானா ரென்றே னனிப்பள்ளித் தலைவ ரெனவே சாற்றினர்கா
ணானா லொற்றி யிருமென்றேனாண்டே யிருந்து வந்தனஞ்சே
யீனா தவணீ யென்கின்றாரிதுதான் சேடி யென்னேடி.

உரை : ஏடி, சேடி வானுறையும் தேவர்கள் வந்து வணங்கும்
திருவொற்றியூரில் உள்ளவரே, பிறைத்திங்கள் கூடிய சடையை
யுடைய வராகிய நீவிர் என்ன மரபைச் சேர்ந்தவர் என்று
வினவினேனாக, நனிபள்ளித் தலைவரென்று விடையிறுத்தார்
அங்ஙனம் மாயின் சிறிது ஒற்றியிரும் என்று யான்
சொன்னேன் யாம் அங்ஙனம் இருந்தே வந்துளோம்
நீமகப்பெறாதவள் என்று மொழுகின்றார் இதுதான் என்னே.

பாடல் 78

பற்று முடிந்தோர் புகழொற்றிப் பதியீர் நுமத பசுவினிடக்
கற்று முடித்த தென்னிருகைக்கன்று முழுதுங் காணென்றேன்
மற்று முடித்த மாலையொடுன்மருங்குற் கலையுங் கற்றுமுடிந்
திற்று முடித்த தென்கின்றாரிதுதான் சேடி யென்னேடி.

உரை : ஏ. சேடி இருவகைப் பற்றும் ஒழித்த சான்றோர்
புகழும் திருவொற்றியுர்ப என்னும் பதியின்கண் எழுந்தருளும்
பிச்சைத்தேவரே, நும்முடைய தேவியாகிய பசுவின்
இடைக்கன்று தான் கற்றுமுடித்த விற்றிறத்தை என் இரண்டு
கைக்கன்றுகளின் வாயிலாகக் காண்பீராக என்று
சொன்னேனாக, முடியிட்டத் தொடுக்கப்பட்ட பூமாலையுடன்,
இடையில் உடுக்கப்பட்ட உன் கலையும் கற்று முடித்த
செயலினவாயினும் அடையிடையே இற்று முடியிடப்பட்ட
தென்று கூறுகின்றார் அதுதான் என்னேடி.

பாடல் 79

வானங் கொடுப்பீர் திருவொற்றிவாழ்வீர் என்று வந்தெனது
மானங் கெடுத்தீர் ரென்றுரைத்தேன்மாநன் றிஃதுன் மானன்றே
ஜீனங்கல்க்குந் தவிர்ப்பா யென்கின்றாரிதுதான் சேடி யென்னேடி.

உரை : ஏ. சேடி வையத்தில் வாழ்வாங்கு வாழ்வார்க்கு
வானக வாழ்வு கொடுப்பாராய்த் திருவொற்றியுர்க்கண்
உறையும் தேவரீர், அன்றொரு நாள் வந்து எனது
மானத்தைக் கெடுத்தீரே என்று நான் சொன்னேனாக, நீ
கூறும் இது மிகவும் நன்றாயிருக்கிறதே யாம் ஏந்தியுளது
உனத மான் அன்று அது ஊனம் மிகுவிக்கும் தாருக

வனத்துத் தவசிகள் படைத்து விட்டதென்று உலகமுற்றும்
அறிந்தது நீயே கேட்டறிந்து உன் மனத்திருக்கும்
மயக்கமாகிய குற்றத்தைப் போக்குவாயாக என்று
சொல்லுகின்றார் இதுதான் என்னேடி.

பாடல் 80

ஞானம் படைத்த யோகியர்வாழ்நகரா மொற்றி நலத்தீர்மா
லேனம் புடைத்தீர் ரணையென்பீரென்னை யுவந்திப் பொழுதென்றே
னானநட தவிர்த்த மலர்வாயினுள்ளே நகைசெய் திஃதுரைக்கே
மீனம் புகன்றா யென்கின்றாரிதுதான் சேடி யென்னேடி.

உரை : ஏ. சேடி ஞானமுடைய யோகியர் வாழ்கின்ற
நகரமாகிய திருவொற்றியுர்க்கண் வாழும் நலமுடையவரும்
திருமாலாகிய பன்றியை அடக்கி அதன் கொம்பினை
மாலையில் அணிந்தகொண்டவருமாகிய நீவிர் என்னை
நயந்து அருகு அணைக என்று சால்லுமின் என்று
வேண்டினேனாக, குற்றமில்லாத மலர் போன்ற வாய்க்குள்ளே
குறுநகை செய்து இவ்வாறு யாம் உரையோம்,
தாழ்வுண்டாகச்சொல்லுகின்றாயாகலின் என உரைக்கிறார்;
இதுதான் என்னேடி.

பாடல் 81

கருமை யளவும் பொழிலொற்றிக் கணத்தீர் முனிவர் கலக்கமறப்
பெருமை நடத்தி னீரென்றேன் பிள்ளை நடத்தி னானென்றார் தரும
மலவிய் விடையென்றேன் தரும விடையு முண்டென்பா லிருமை
விழியா யென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேடி,

உரை : ஏ. சேடி கரிய மேகத்தையளாவிய சோலை சூழ்ந்த
திருவொற்றியுரில் எழுந்தருளிய பூதகணத்தை யுடையவரே!
நீர் முனிவரது மனக்கலக்கம் ஒழியும்படி பெருமையாகிய

நடனஞ் செய்தவர் என்றேன். அதற்கு இவர், நான் நடத்தவில்லை பிள்ளை நடத்தினான் என்று சொன்னார் இந்த விடை தருமமல்ல என்று சொன்னேன். எம்மிடத்தில் தரும் விடையு முண்டென்று சொல்லுகின்றார். இதுதான் என்னையோ.

பாடல் 82

ஓசிய விடுகு மிடையாரை யொற்றி யிருந்தே மயக்குகின்ற வசியர்
மிகநீ ரென்றேனெம் மகன்கா ணென்றார் வளர்காமப் பசிய
தொடையுற் றேனென்றேன் பட்ட மவிழ்த்துக் காட்டுதியே
லிசையக்காண்பே மென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேடி,

உரை : ஏடி, சேடி ஓடியும்படி சிறுத்த இடைபையுடைய வராகிய மாதரை, திருவொற்றியு ரிலிருந்து கொண்டே மயங்கப்பண்ணாகிற தேவரீர்! மிகுதியாக வசியஞ் செய்தலையுடையவர் என்று சொன்னேன். அதற்கு இவர், நாமல்ல எம்மகன்தான் வசியன், என்றார். வளர்கின்ற காமமாகிய பசிய மாலையை யுடையேன் என்றேன். பட்டத்தை யவிழ்த்துக் காட்டினால் பொருந்தப் பார்ப்போம் என்கின்றார். இதுதான் என்னேடி.

பாடல் 83

கலையா ளுடையீ ரொற்றிநின்றீர் காம மளித்தீர் களித்தணைவீர்
மலையா ளுமது மனையென்றேன் மருவின் மலையா ளல்லளென்றா
ரலையாண் மற்றை யவளென்றே னறியி னலையா ளல்லளுனை
யிலையா மணைவ தென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேடி,

உரை : ஏடி, சேடி கலைகள் முழுதும் அளைதலை யுடையீர் திருவொற்றியுரில் நிலைத்திருப்பவரே! காமத்தைக் கொடுத்தீர்

மகிழ்நனைவீர் உமது மனைவி மலையாள் என்று கொன்னேன். மேலும் மற்றொரு மனைவி அலையாள் என்றும் சொன்னேன். அதற்கு இவர் பொருந்தினால் அவள் மலையாளல்லள் ஆதலால் உன்னையாம் சேர்வதில்லை என்றும் அறிந்தால் மற்றொருத்தியும் அலையாளல்லள் என்றும் சொல்கின்றார். இதுதான் என்னே.

பாடல் 84

சீலம் படைத்தீர் திருவொற்றித் தியாக ரேநீர் திண்மையிலோர் சூலம்
படைத்தீ ரென்னென்றேன் றோன்று முலகுய்ந் திடவென்றா ராலங்
களத்தீ ரென்றேனீ யாலம் வயிற்றா யன்றோநல் லேலங் குழலா
யென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேடி,

உரை : ஏடி, சேடி நல்லொழுக்கத்தை யுடையவரே! திருவொற்றியுரில் எழுந்தருளியிருப்பவரே! தேவரீர்! சூலத்தை படைத்ததுயாது காரணம் பற்றி என்றேன். உலகம் உய்ந்திட என்றார். விடத்தை, கண்டத்திலுடையீர் என்றேன் நீ ஆலம் வயிற்றை யுடையை அன்றோ என்கின்றார். இதுதான் என்னையோ.

பாடல் 85

ஞால நிகழும் புகழொற்றி நடத்தீர் நீர்தா னாட்டமுறும் பால ரலவோ
வென்றேனைம் பாலர் பாலைப் பருவத்திற் சால மயல்கொண்
டிடவருமோர் தனிமைப் பால ரியாமென்றே யேல முறுவல் புரிகின்றா
ரிதுதான் சேடி யென்னேடி,

உரை : ஏடி, சேடி புகழ்ப்படைத்த திருவொற்றியுரில் நடனஞ் செய்பவரே! தேவரீர்தான் நாட்டமுறும் பாலரல்லவோ என்றேன்.

அதற்கு இவர் ஐம்பாலர் இளமைப் பருவத்தில் மிகுதியாக
மையல் கொள்ளும்படி வருகிற ஓர் தனிமைப்பாலர் நாமென்று
சொல்லி நகைக்கின்றார். இதுதான் என்னேடி.

பாடல் 86

வண்மை தருவீ ரொற்றிநகர் வாழ்வீ ரென்னை மருவீரென் னுண்மை
யறியீ ரென்றேன்யா முணர்ந்தே யகல நின்றதென்றார் கண்மை
யிலரோ நீரென்றேன் களமை யுடையேங் கண்மையுற லெண்மை
நீயே யென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேடி,

உரை : ஏடி, சேடி எல்லாச் செல்வங்களையும் தருபவரே!
திருவொற்றியூரில் வாழ்பவரே! என்னை அணைவீர், என்
உண்மையை யறியீரென்றேன். அதற்கு இவர், நாமறிந்தே
ஒற்றி நின்றது என்றார் நீர் தாட்சண்யம் இல்லா தவறே
என்றேன். அதற்கு இவர், யாம் களணமயுடையோம், நீயே
கண்மையை யுடையை ஒன்கின்றார் இதுதான் என்னே.

பாடல் 87

தவந்தங் கியசீ ரொற்றிநகர்தனைப்போ னினைத்தென்
மனையடைந்தீ
ருவந்தென் மீதிற் றேவர்திரு வள்ளந் திரும்பிற் றோவென்றேன்
சிந்தங் கிடநின் னுள்ளமெம்மேற் றிரும்பிற் றதனைத் தேர்ந்தன்றே
யிவர்ந்திங் கணைந்தா மென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேடி,

உரை : ஏடி , சேடி தவம் புரிதற்கேற்ற தகுதி வாய்ந்த
சிறப்புடைய திருவொற்றியூர்க்கண் உள்ள திருகோயில்போல
என் மனையை எண்ணி வந்த பிச்சைத்தேவரே, தங்களுடைய

திருவுள்ளம் உவகையுற்று என்மீது அருள்கொண்டு
திரும்பியது போலும் என்று கேட்டேனாக, சிவஞானம்
பொருந்துதல் வேண்டி உனது உள்ளம் எம் பக்கம்
திரும்பினமையின் அதனைத் தேர்ந்து கொண்டதனாலன்றோ
அன்புற்று இங்கு வந்தோம் என வரைக்கின்றார் இதுதான்
என்னையோ.

பாடல் 88

ஒன்னார் புரமூன் றெரிசெய்தீ ரொற்றி யுடையீ ரும்முடைய
பொன்னார் சடைமேல் வெள்ளெருக்கம் புவை மிலைந்தீ

ரென்னென்றே

னின்னா ரளகத் தணங்கேநீ நெட்டி மிலைந்தா யிதிலதுக்
மென்னா ருலக ரென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேடி.

உரை : ஏடி, சேடி பகைவருடைய மதில் மூன்றையும் எரித்
தழித்தவரும் திருவொற்றியூரை யுடையவருமாகிய நீவிர்,
உம்முடைய பெர்ன்னிறம் கொண்ட சடைமுடியில்
வெள்ளெருக்கம்புவை அணிந்து கொள்கின்றீரே காரணம்
என்னையோ என்று கேட்டேனாக, அணங்கு போன்ற
பெண்ணே, உன்னுடைய கூந்தலில் நீ நெட்டிப்புவை அணிந்
திருக்கின்றாயே, என்ன காரணம்? அது தாழ்ந்ததென்றும்,
இது உயர்ந்ததென்றும் உலகத்தார் உரைப்பதில்லை காண்,
என்று சொல்லுகின்றார் இதுதான் என்னையோ.

பாடல் 89

கனிமா னிதழி முலைச்சுவடு களித்தீ ரொற்றிக் காதலர்நீர்
தனிமா னேந்தி யாமென்றேன் றடங்கண் மடந்தாய் நின்முகமும்
பனிமா னேந்தி யாமென்றார் பரைமான் மருவி னீரென்றே
னினிமான் மருவி யென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேடி.

உரை : ஏடி, சேடி ஒற்றிநகரை விரும்பி யுறைபவரே கோவைக் கனியை ஒக்கும் வாயிதழையுடைய உமையம்மையின் முலைத் தழும்பு கொண்டு உவகையுற்றவரே நீவிர் தனித்த மானொன்றைக் கையில் ஏந்துதலால் மானேந்தியாவீர் என்று இயம்பினேனாக, அகன்ற கண்களையுடைய மடந்தையே உன் முகமும் குளிர்ந்த மானேந்தியாகும் என்று கூறினார் உடனே யானும், பரையாகிய மானைக் கூடியுறைகின்றீர் என்று கொள்ளேனாக, இனி நீ மால்மருவி என்று உரைக்கின்றார் இதுதான் என்னேடி.

பாடல் 90

சிறியேன் றவமோ வெனைப்பெற்றார் செய்த தவமோ வீண்டடைந்தீர்
ரறியே னொற்றி யடிகேளிங் கடைந்த வாறென் னினைத்தென்றேன்
பொறிநே ருனது பொற்கலையைப் புவார் கலையாக் குறினைத்தே
யெறிவேல் விழியா யென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேடி.

உரை : ஏடி, சேடி திருவொற்றியூர்க்கண் உறையும் சுவாமிகளே, தேவரீர் இங்கு என் மனைக்கு வந்தருளியது சிறியாளாகிய என் தவப் பயனோ, என் பெற்றோர் செய்த தவப்பயனோ அறிகிலேன் தாங்கள் இங்கே எதனை நினைத்து வந்தடைந்தீர் என்று கேட்டேனாக, எறிகின்ற வேல் போன்ற கண்களை யுடையவளே, திருமகளைப் போலும் உனது பொற்றோளில் அமைந்த கலையை புவார் உடையாக்க நினைத்து வந்தேன் என்று உரைக்கின்றார் இதுதான் என்னேடி.

பாடல் 91

அளிக்குங் குணத்தீர் திருவொற்றி யழக ரேநீ ரணிவேணி
வெளிக்கொண் முடிமே லணிந்ததுதான் விளியா விளம்பத்

திரமென்றேன்

விளிக்கு மிளம்பத் திரமுழுடி மேலே மிலைந்தாம் விளங்கிழைநீ
யெளிக்கொண் டுரையே லென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேடி.

உரை : ஏடி, சேடி திருவொற்றியூர்க்கண் எழுத்தருளும் அழகரே, வேண்டுவோர்க்கு அருள்புரியும் குணமுடையராகிய நீவிர், அழகிய சடை பொருந்திய வெளிப்படையாக விளங்கும்முடிமேல் அணிந்திருப்பது கெடாத இளம் பத்திரம் என்று சொன்னேன் விளங்குகின்ற இழையணிந்த பெண்ணே, வீழ்த்தப்பட்ட இளம்பத்திரத்தையும் எனது முடிமேல் அணிந்துள்ளோம் நீ எளிதாக நினைத்துப் பேசாதே என வுரைக்கின்றார் இதுதான் என்னேடி.

பாடல் 92

வாசங் கமழு மலர்ப்பூங்கா வனஞ்சு ழொற்றி மாநகரீர்
நேசங் குறிப்ப தென்னென்றே னீயோ நாமோ வுரையென்றார்
தேசம் புகழ்வீர் யானென்றேன் றிகழ்தைத் திரிதித் திரயேயா
மேசங் குறிப்ப தென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேடி.

உரை : ஏடி, சேடி நறுமணம் வீசும் மலர்ச்சோலைகளின் வளம் நிறைந்த திருவொற்றியுரையையே தேவரே, அன்புள்ளம் கருதுவது யாது என்று வினாவினேனாக, நேசம் விரும்புவது நீயோ நாமோ சொல்லுக என்று என்னைக் கேட்கின்றார் நாட்டம் விரும்பிப் பரவப்படுவரே, நான் தான் நேசம் விரும்புகிறேன் என்று உரைத்தேன்.

தைத்திரியத்தை ஒதுகின்ற தித்திரி போல்பவளே, நினது நேசம் குறித்து உரையாடுவது யாமே என அறிக என்று கூறுகின்றார் இதுதான் என்னேடி.

பாடல் 93

பேசுங் கமலப் பெண்புகழும் பெண்மை யுடைய பெண்களெலாங்
கூசும் படியிப் படியொற்றிக் கோவே வந்த தென்னென்றேன்
மாசுந் தரிநீ யிப்படிக்கு மயங்கும் படிக்கு மாதருனை
யேசும் படிக்கு மென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேடி.

உரை : ஏடி, சேடி திருவொற்றியுர்க்கண் உறையும் தலைவரே, சிறப்பாகப் பேசப்படும் தாமரைப் பூவில் இருக்கும் திருமகளும் புகழ்ந்துரைக்கும் பெண்மை நலமுடைய பெண்டிர் அனைவரும் கூசும்படியாக இப்படி வந்த காரணம் என்னோ என்று கேட்டேனாக, பெரிய அழகியாகிய நீ இப்படி மனமயங்கும்படியாகவும், ஏனை மகளிர் உன்னைக் கண்டு இகழ்ந்து ஏசும்படி கருதியுமாம் என உரைக்கின்றார் இதுதான் என்னேடி.

பாடல் 94

கொடியா லெயில்கு மொற்றியிடங் கொண்ட ரடிகள் குருவுருவாம்
படியா லடியி லிருந்தமறைப் பண்பை யுரைப்பீ ரென்றேனின்
மடியா லடியி லிருத்தமறைப் மாண்பை வகுத்தா யெனிலதுநா
மிடியா துலைப்பே மென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேடி.

உரை : ஏடி, சேடி கொடி கட்டிய மதில்கள் சூழ்ந்த திருவொற்றியிருக்கரை இடமாகக் கொண்ட அடிகளாகிய நீவர், ஆசிரியர் உருக்கொண்டு கல்லாலின் கீழ் இருந்து அம்மறைகளின் முடிவாய் பொருளை உரைப்பவரன்றோ என்று வினவினேனாக, நின்னுடைய மடிப்பமைந்த ஆல்

போன்ற வயிற்றின் கீழ் உள்ள மறைந்த உறுப்பாய் தன் மாண்பை வெளியே தோன்றக் காட்டுவாயாகில், யான் அந்த மறைப்பொருளைக் கடிதலின்றி உரைப்போம் என்று சொல்லுகின்றார் இதுதான் என்னேடி.

பாடல் 95

என்னே ருளத்தி னமர்ந்தீர்நல் லெழிலா ரொற்றி யிடையிருந்தீ
ரென்னே யடிகள் பலியேற்ற லேழ்மை யுடையீர் போலுமென்றே
னின்னே கடலி னிடைநீபத் தேழ்மை யுடையாய் போலுமென
வின்னே யங்கொண் டுரைக்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேடி.

உரை : ஏடி, சேடி நல்ல அழகிய ஒற்றியுர்க்கண் இருக்கின்றவரே, எனது நேர்மையான மனத்தின்கண் உறைபவரே, அடிகளாகிய தாங்கள் மனைதோறும் போந்து பலியேற்பது ஏன்? ஏழ்மையுடையீர் கொல்லோ என்று கேட்டேனாக, கடல் சூழ்ந்த உலகின்கண் இப்பொழுது நீயன்றோ பத்தாகிய ஏழ்மை யுடையையாய் உள்ளாய் என்று இனிய அன்பு காட்டி யுரைக்கின்றார் இதுதான் என்னேடி.

பாடல் 96

நல்லார் மதிக்கு மொற்றியுளீர் நண்ணு முயிர்க் டொறுநின்றீ
ரெல்லா மறிவீ ரென்னுடைய விச்சை யறியீர் போலுமென்றேன்
வல்லா யறிவின் மட்டொன்று மனமட் டொன்று வாய்மட்டொன்
றெல்லா மறிந்தே மென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேடி.

உரை : ஏடி, சேடி நல்லவர்கள் மதித்துப் பரவும் திருவொற்றியுரில் உள்ள பிச்சைத் தேவரே, இவ்வுலகிற் பிறவியடைந்த உயிர்தோறும் நிற்பவரே, நீவிர் எல்லாம் அறிவீரென்றாலும் என்னுடைய விருப்பத்தை அறியாதவராக

இருக்கின்றீர் என்று வினாவினேனாக, அவர் என்னை நோக்கி, சொல்ல வல்லவளே, உனது அறிவின் அளவேயன்றி மனத்தளவும் வாயளவும் மெய்யளவும் ஆகிய எல்லாம் அறிந்துள்ளேன் என்று சொல்லுகின்றார் இதுதான் என்னேடி.

பாடல் 97

மறிநீர்ச் சடையீர் சித்தெல்லாம் வல்லீ ரொற்றி மாநகரீர்
பொறிசே ருமது புகழ்பலவிற்பொருந்துங் குணமே

வேண்டுமென்றேன்

குறிநே ரெமது விற்குணத்தின் குணத்தா யதனால் வேண்டுற்றா
யெறிவேல் விழியா யென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேடி.

உரை : ஏடி, சேடி திருவொற்றியுரை யுடையவரே, தடுக்கப்பட்ட கங்கையாறு தங்கிய சடையை யுடையராய், சித்திகள் பலவும் உடையராக விளங்குபவரே, ஏட்டிற் பொறிக்கப்படுகின்ற உம்முடைய புகழ்மிக்க குணங்கள் பலவற்றுள் பொருந்துகிற குணமே வேண்டும் என்று சொன்னேனாக, எறியப்படும் வேல் போன்ற கண்ணை யுடையவளே, குறித்த குறிக்கு நேராக வளைந்து அம்பைச் செலுத்தும் எமது வில்லின் குணத்தை யுடையவளாதலால், அதனையே வேண்டலுற்றாய் என்று உரைக்கின்றார், இதுதான் என்னேடி.

பாடல் 98

ஊரு ரிருப்பீ ரொற்றிவைத்தீ ருர்தான் வேறுண் டோவென்றே
னோரூர் வழக்கிற் காரியையிறை யுன்னி வினவு மூரொன்றோ
பேரூர் திணையூர் பெரும்புலியூர் பிடவூர் கடவூர் முதலாக வேறூ
ரனந்த மென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேடி.

உரை : ஏடி, சேடி ஒற்றியுரை ஊராக வைத்தவரே, ஊர்தோறும் கோயில் கொண்டிருப்பவரே, உமக்கென வேறு ஊர் உண்டோ என்று கேட்டேனாக, ஓர் ஊரினும் முற்றும் வழங்குதற்கரியையாகிய நீ சிறிது எண்ணி அறிய வினவும் ஊர் ஒன்றல்ல, பேரூர், திணையூர், பெரும்புலியூர், பிடவூர், கடவூர் முதலாக அழகமைந்த ஊர்கள் முடிவில்லனவாகும் என்று இயம்புகின்றார் இதுதான் என்னேடி.

பாடல் 99

விழியொண்ணு தல் ரொற்றியுளீர் வேதம் பிறவி யிலரென்றே
மொழியு நுமைத்தான் வேயீன்ற முத்த ரெனலிங் கென்னென்றேன்
பழியன் றணங்கே யவ்வேய்க்குப் படுமுத் தொருவித் தன்றதனா
லிழியும் பிறப்போ வென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேடி.

உரை : ஏடி, சேடி ஒற்றி நகரில் உள்ளவரே, கண்பொருந்துதிய ஒள்ளிய நெற்றியையுடையவரே, பிறப்பில்லாதவர் என உம்மை வேதங்கள் மொழிய, மூங்கில் ஈன்ற முத்தர் என உம்மைச் சொல்வதற் கென்ன காரணம் என்று வினவனேனாக, அணங்கு போன்ற பெண்ணே, அதனாற் குறை சிறிதும் இல்லை அம்மூங்கிலிடத்திற் பிறக்கும் முத்து வித்தாய் வேறு மூங்கில் பிறத்தற்குக் காரணமாவதில்லை அதனால் முத்தின் தோற்றம் இழிக்கத்தக்கன்று என்று கூறுகின்றார் இதுதான் என்னேடி.

பாடல் 100

விண்ணார் பொழில்சூழ் தொற்றியுளீர் விளங்குந் தாமமிகுவாசத்
தண்ணார் மலரவே தனையொழிக்கத் தருதல் வேண்டு

மென்க்கென்றேன்

பண்ணார் மொழியா யுபகாரம் பண்ணாப் பகைவ ரேனுமிதை
யெண்ணா ரெண்ணா ரென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேடி.

உரை: ஏடி, சேடி வானாளாவிய சோலைகள் சூழ்ந்த
திருவொற்றியூரில் உள்ளவரே எனக்குண்டாகிய வேட்கை
வெப்பத்தைத் தணித்தற் பொருட்டு உமது மார்பில் கிடந்து
விளங்கும் மாலையிடத்து மிக்க மணம்கமழும் குளிர்ந்த
மலரை எனக்குத் தரல் வேண்டும் என்று கேட்டேனாக,
பண்ணின் இனிமையமைந்த சொற்களை யுடையவளே,
உபகாரம் ஒன்றும் செய்யாத பகைவராயிருப்பினும், இதனை
எண்ணமாட்டார் என்று அடுக்கிச் சொல்லுகின்றார் இதுதான்
என்னேடி.

பாடல் 101

செம்பான் மொழியார் முன்னரெனைச் சேர்வீ ரென்கோ திருவொற்றி
யம்பார் சடையீ ருமதாட லறியே னருளல் வேண்டுமென்றேன்
வம்பார் முலையாய் காட்டுகின்றா மன்னும் பொன்னா ரம்பலத்தே
யெம்பால் வாவென் றுரைக்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேடி.

உரை : ஏடி, சேடி திருவொற்றியூரில் உள்ள கங்கை தங்கிய
சடையு டையவரே, இனிய பால்போன்ற சொற்களையே
பேசும் ஏனை மகளிர் முன்பு நின்று என்னைச் சேர்வீராக
என்று சொல்வேனா? சொல்லுதல் இயலாத தன்றோ? உமது

திருவிளையாடலை அறியேன் எனக்கு அருள் செய்ய
வேண்டும் என வேண்டினேனாக, கச்சணிந்த கொங்கையை
யுடையவளே, எமது ஆடல் நலத்தை நீ அறியக் காட்டுவோம்
நீ நிலைத்த பொன்னம்பலத்தில் எம்முன் வருக என்று
சுறுகின்றார் இதுதான் என்னேடி.

பாடல் 102

மைக்கொண் மிடற்றீ றுரொற்றி வைத்தீ ருண்டோ மனையென்றேன்
கைக்க ணிறைந்த தனத்தினுந்தங் கண்ணி னிறைந்த

கணவனையே

துய்க்கு மடவார் விழைவரெனச் சொல்லும் வழக்கீ தறிந்திலையோ
வெய்க்கு மிடையா யென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேடி.

உரை : ஏடி, சேடி திருவொற்றியூரை ஏற்ற ஊராகக்
கொண்டவரே, கருமை நிறம் கொண்ட கழுத்தையுடையவரே,
உமக்கு மனையுண்டோ என்று கேட்டேனாக, கைநிறைந்த
பொன்னினும் கண்ணிறைந்த கணவனையே காமவின்பம்
துய்க்கும் இளமகளிர் விரும்புவரென உலகவர் சொல்லும்
வழக்கமாகிய இதனை அறியாயோ, இறுகும் இடையை
யுடையவளே என்று சொல்லுகின்றார் இதுதான் என்னையோ.

பாடல் 103

ஆறு முகத்தார் தமையின்ற வைந்து முகத்தா ரிவர்தமைநான்
மாறு முகத்தார் போலொற்றி வைத்தீர் பதியை யென்னென்றே
னாறு மலர்ப்பூங் குழனியோ நாமோ வைத்த துன்மொழிமன்
றேறு மொழியன் றென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேடி.

உரை: ஏடி, சேடி ஆறு முகங்களையுடைய குமரவேளைப் பெற்ற ஐந்து முகமுடையராகிய இவரை, விருப்பமில்லாதவர் போல ஒற்றியூரைப் பதியாகக் கொண்டது என்னோ என்று வினவினானாக, மணம் கமழும் பூக்களைச் சூடிய கூந்தலையுடையவளே, நீயோ நாமோ பதியாகவைத்தது? நீ உரைப்பது மன்றுடையார் ஏற்கும் மொழியாகாதுகாண் என்று கூறுகின்றார் இதுதான் என்னை.

பாடல் 104

வள்ளன் மதியோர் புகழொற்றி வள்ளா லுமது மணிச்சடையின்
வெள்ள மகண்மேற் பிள்ளைமதி விளங்க வழிக் தென்றேனின்
னுள்ள முகத்தும் பிள்ளைமதி யொளிகொண் முகத்தும் பிள்ளைமதி
யெள்ள லுடையா யென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னே.

உரை : ஏடி, சேடி வளவிய அறிவுடையோர்புகழும் திருவொற்றியூரில் உறையும் வள்ளலாகிய உம்முடைய சிவந்த மணியின் நிறத்தையுடைய சடையிலுள்ள நீர் மகளாகிய கங்கையின் அருகில் பிறைமதி விளங்குவது அழகிதாவுளது என்றேனாக, எள்ளிப்பேசும் குறிப்புடையவளே, உன் உள்ளத்திலும் சிறுமையுணர்வு, ஒளிதிகழும் நின் முகத்திலும் சிறுபிறை யுடைய யாகின்றாய் என்று இயம்புகின்றார் இதுதான் என்னையோ

பாடல் 105

உள்ளத் தனையே போலன்ப ருவக்குந் திருவா ழொற்றியுளீர்
கள்ளத் தவர்போ விவணிற்குங் கரும மென்னீ ரின்றென்றேன்
மெள்ளக் கரவு செய்வோநாம் வேட மெடுத்தோ நின்சொனினை
யெள்ளப் புரிந்த தென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னே.

உரை: ஏடி, சேடி உள்ளத்தில் அன்னை போன்ற அன்புடையவர்கள் உவந்து போற்றும், திருமகள் உறையும் ஒற்றியூரில் உள்ளவரே, மனத்திற் கள்ளமுடையார் போல இவண் வந்து நிற்கும் கருத்தை இப்போது இன்னதென உரைக்கின்றிலீரே என்று கேட்டேனாக, மெல்ல மெல்லக் கரவு செய்தற்கோ நாம் தவவேடம் எடுத்தோம்? அன்று நின்னுடைய சொல்லே நின்னை எள்ளி யிகழச் செய்கிறது, காண், என்று உரைக்கின்றார். இதுதான் என்னே.

பாடல் 106

அச்சை யடுக்குந் திருவொற்றி யவர்க்கோர் பிச்சை கொடுமென்றேன்
விச்சை யடுக்கும் படிநம்பான் மேவினோர்க்கிவ் வகில நடைப்
பிச்சை யெடுப்பே மலதுன்போற் பிச்சை கொடுப்பே மலவென்றே
யிச்சை யெடுப்பா யுரைக்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னே.

உரை : ஏடி, சேடி மக்களுருவில் வந்தருளும் திருவொற்றியூரவராகிய பிச்சைத் தேவர்க்கு பிச்சையிடுமின் என்று சேடியர்க்குச் சொன்னேனாக, ஞானம் எய்துமாறு நம்மை யடைபவர்க்கு இவ்வுலக நடை பயக்கும் பிச்சினை யாம் எடுத்தொழிப்பதன்றி, உன்னைப்போல் பிச்சினைக் கொடுக்கு மவரல்ல என்று தமது விருப்பத்தை எடுத்துரைக்கின்றார் இதுதான் என்னே.

பாடல் 107

அள்ளற் பழனத் திருவொற்றி யழக ரிவர்தம் முகநோக்கி
வெள்ளச் சடையீ ருள்ளத்தே விருப்பே துரைத்தாற் றருவென்றேன்
கொள்ளக் கிடையா வலர்குமுதங் கொண்ட வமுதங்

கொணர்ந்தின்னு

மெள்ளத் தனைதா வென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னே.

உரை: ஏடி, சேடி சேறுமிக்க வயல்களையுடைய திருவொற்றியூர்க்கண் உறையும் அழகராகிய இப்பிச்சைத் தேவரது முகத்தைப் பார்த்து, கங்கை தங்கிய சடையை யுடையவரே, உமது மனவிருப்பம் யாதோ, அதனை எடுத்துதைத்தால் தருவேன் என்று சொன்னேனாக, பெறதற்கு எளிதிற் கிடைக்காத விரிந்த குமுதத்திற் சமைத்த அமுதம் கொணர்ந்து இன்னும் எள்ளத்தனை கொடுப்பாய் என்று சொல்லுகின்றார் இதுதான் என்னே.

பாடல் 108

விஞ்ச நெறியீ ரொற்றியுளீர் வியந்தீர் வியப்பென் னிவணென்றேன்
கஞ்ச மிரண்டு நமையங்கே கண்டு குவிந்த விரிந்திங்கே
வஞ்ச விருதா மரைமுகையை மறைக்கின் றனநின் பால்வியந்தா
மெஞ்ச லறநா மென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேடி.

உரை : ஏடி, சேடி திருவொற்றியூரில் உள்ளவரே, பொய்தீர் ஒழுக்க நெறியீராகிய நீவிர் இங்கு வந்து வியக்கின்றீர் இவண் வியப்புக் குரியதாவது யாது என்று கேட்டேனாக, அங்கே தாமரையிரண்டும் எம்மைக் கண்டு குவிந்தன இங்கே அவையிரண்டும் முகையிரண்டனையும் மூடி மறைக்கின்றன் இந்நிகழ்ச்சியை யாம் குறைவின்றிக் கண்டதனால் வியப்புறோம் என உரைக்கின்றார் இதுதான் என்னே.

பாடல் 109

அளியா ரொற்றி யுடையாருக் கன்ன நிரம்ப விடுமென்றே
னளியார் குழலாய் பிடியன்ன மளித்தாற் போது மாங்கதுநின்
னொளியார் சிலம்பு சூழ்கமலத் துளதாற் கடகஞ் சூழ்கமலத்
தெளியார்க் கிடுநீ யென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேடி.

உரை: ஏடி, சேடி திருவொற்றியூரை யுடைய பிச்சைத் தேவராகிய இவர் அருள்மிக்கவராதலின் இவர்க்கு நிரம்ப அன்னம் இடுமின் என்று சேடியார்க்கு உரைத்தேனாக, வண்டு மொய்க்கும் கூந்தலை யுடையவளே, எனக்குப்பிடின்னம் அளித்தாற் போதும் அது தானும் நின்னுடைய ஒளி திகழும் சிலம்பணிந்த கமலத்திலுள்ளது கடகம் அணிந்த கமலத்திலுள்ளதை எளியவர்க் கிடுவாயாக என்று சொல்லுகின்றார் இதுதான் என்னே.

பாடல் 110

விச்சைப் பெருமா னெனுமொற்றி விடங்கப் பெருமா னீர்முன்னம்
பிச்சைப் பெருமா னின்றுமணப் பிள்ளைப் பெருமா னாமென்றே
னச்சைப் பெறுநீ யம்மணப்பெண் ணாகி யிடையி லையங்கொள்
ளிச்சைப் பெரும்பெண் ணென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேடி.

உரை: ஏடி, சேடி ஞானமேயான பெருமான் என்னும் திருவொற்றியூர் விடங்கப் பெருமானாகிய நீர், முன்பு பிச்சையேற்கும் பெருமகனாய் தோன்றி, இப்போது திருமணக் கோலத்துப்பிள்ளைப் பெருமானா யிருக்கின்றீர் என உவந்து மொழிந்தேனாக, அமைப்பை நன்கு பெற்ற அதற்குரிய மணப் பெண்ணாகி இடையிற் சிறுமையுற்றுக் காதலன்புடைய பெரும் பெண்ணாயினாய் என்று உரைக்கின்றார் இதுதான் என்னே.

பாடல் 111

படையம் புயத்தோன் புகழொற்றிப் பதியீ ரரவப் பணிசுமந்தீர்
புடையம் புயத்தி லென்றேன்செம் பொன்னே கொடையம்
புயத்துனுநன் னடையும் புயத்துஞ் சுமந்தனைநீ நானா வரவப்
பணிமற்று மிடையம் பகத்து மென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேடி,

உரை: ஏடி, சேடி படைத்தல் தொழிலை யுடையவன்பரவும் ஒற்றியை பதியாக வுடையவரே, நீர் பருத்த தோளின்கண் பாம்பை அணியாகக் சுமக்கின்றீரே என்று சொன்னேனாக, செம்பொன் போலும் நிறமுடைய திருமகளைப் போன்றவளே, கொடைக்குரிய கையம்புயத்திலும், நடைக்குரிய அடியம்புயத்தினும் பல்வகை அரவப்பணிகளைச் சுமந்துள்ளாயே, அதுவேயன்றி இடைக்கண் அலகுலாகிய அம்புயத்தினும் பாம்பணி அணிந்திருக்கின்றாயே, அதனை நினைந்திலை போலும் என்று சொல்லுகின்றார் இதுதான் என்னே.

பாடல் 112

கூம்பா வொற்றி யுருடையீர் கொடும்பாம் பணிந்தீர் ரென்னென்றே
னோம்பா துரைக்கிற் பார்திழனுள் ளுன்னில் விடமேற்

றுன்னிடைக்கீழ்ப்

பாம்பா வதுவே கொடும்பாம்பெம் பணிப்பாம் பதுபோற் பாம்பலவென்
றேம்பா நிற்ப விசைக்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னே.

உரை: ஏடி, சேடி வளம் குன்றா திருவொற்றியுரை யுடையவரே, கொடிய பாம்பை அணிந்திருக்கின்றீரே என்னோ காரணம் என்று வினவினேனாக, எதனையும் எஞ்சாது உரைப்பதாயின், கண்ணால் நோக்கினால், மனத்தால் உன்னுவேமாயின், விடமுடைத்தாய் உனது இடைக்கீழ் உள்ள பாம்பே கொடிய பாம்பாவதாம் எம்மேற் பணியாகிய பாம்புகள் அப்பாம்பு போல்வனவல்ல என்று மனம் வருந்துமாறு உரைக்கின்றார் இதுதான் என்னே.

பாடல் 113

புயல்கு ழொற்றி யுடையீரென் புடையென் குறித்தோ

போந்ததென்றேன்

கயல்குழ் விழியாய் தனத்தவரைக் காண லிரப்போ ரெதற்கென்றார்
மயல்குழ் தனமிங் கிலையென்றேன் மறையா தெதிர்வைத்

திலையென்ற

வியல்கு ழறமன் றென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னே.

உரை : ஏடி, சேடி மழை மேகம் கூழந்து தவழும் திருவொற்றியுரை யுடையவரே, யாது கருதி என்னிடம் வந்தீர் என்று கேட்டேனாக, கயல்மீன் போலும் விழிகளை யுடையவளே, தனம் உடையவரை இரப்பவர் சென்று காண்பது எதற்காக என எதிர்வினா விடுத்தார் அவர்க்கு, மனத்தை ஆசையால் மயக்கும் தனம் இங்கே இல்லையே என மொழிந்தேன் அது கேட்டு, தனத்தை மறைக்காமல் நன்கு தெரியும்படி வைத்து இல்லையென்று வாயாற் சொல்வது நல்லியல்பாகிய அறம் ஆகாது என இசைக்கின்றார் இதுதான் என்னே.

பாடல் 114

நடவாழ் வொற்றி யுடையீர்நீர் நாக மணிந்த தழகென்றேன்
மடவா யதுநீர் நாகமென மதியே லயன்மான் மனனடுங்க
விடவா யுமிழும் படநாகம் வேண்டிற்காண்டி யென்றேயென்
னிடவா யருகே வருகின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னே.

உரை : கூத்தாடுவதை வாழ்க்கையாகக் கொண்டு திருவொற்றியுரைப் பதியாக வுடையவரே, நீர் பாம்பை யணிந்திருப்பது அழகாக வுளது என்று சொன்னேனாக,

அவர். இளையவளே, யாம் அணிவது நீர்பாம்பென
நினையாதே பிரமனும் திருமாலும் கண்டு மனம்
நடுங்கியோடத் தோன்றிய விடத்தை வாயால் உமிழும் படத்தை
யுடைய நல்ல பாம்பாகும் வேண்டுமாயின் காண்பாயாக
என்று சொல்லிக் கொண்டு பாம்பின் விரிந்த வாய் தோன்ற
அருகே வருகின்றார் இதுதான் என்னே?

பாடல் 115

கோடா வொற்றி யுடையீர்நுங் குலந்தான் யாதோ கூறுமென்றேன்
வீடார் பிரம குலந்தேவர் வேந்தர் குலநல் வினைவசியப்
பாடார்குலமோர் சக்கரத்தான் பள்ளிக் குலமெல் லாமுடையே
மேடார் குழலா யென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னே.

உரை : ஏடி, சேடி வளமை மாறாத திருவொற்றியூரை
யுடையவரே, உமது குலம் யாது கூறுமின் என்று கேட்டேனாக,
மலர் சூடிய கூந்தலையுடையவளே, வீட்டைகதற்குரிய
அறிவையுடைய பிரமகுலம், தேவர் குலம், அரசர் குலம்,
நற்றொழில் செய்யும் வைசியரது பெருமையான குலம்,
ஒப்பில்லாத சக்கரத்தையுடைய வேட்கோவர் குலம், பள்ளிக்
குலம் ஆகிய எல்லாக் குலமும் எனக்குரியது என்று
கூறுகின்றார் இதுதான் என்னே.

பாடல் 116

நலமா மொற்றி யுடையீர்நீர் நல்ல வழிக ரானாலுங்
குலமே துமக்கு மாலையிடக் கூடா தென்றே னின்குலம்போ
லுலகோ துறுநங் குலமொன்றோ வோரா யிரத்தெட் டுயர்குலமிங்
சிலகா நின்றதென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னே.

உரை : ஏடி, சேடி நன்மை மிக்க திருவொற்றியூரை யுடைய
வராகிய நீவிர், நல்ல அமுகுடையராயினும், உமக்குக்
குலமில்லையாதலால் உமக்கு மாலையிடலாகாதே
என்றேனாக, உன் குலம் போல உலகவர் உயர்த்துக் கூறும்
எமது குலம் ஒன்றன்று, இவ்வுலகில் ஓராயிரத்தெட்டு
உயர்வுடைய குலங்கள் விளங்குகின்றன என்று
இயம்புகின்றார் இதுதான் என்னே.

பாடல் 117

மதிலொற் றியினீர் நும்மனையான் மலையின் குலநும்
மைந்தருளோர்
புதல்வர்க் காளைப் பெருங்குலமோர் புதல்வர்க் கிசையம்
—புலிக்குலமா

மெதிரற் றருள்வீர் நுங்குலமிங் கெதுவோ வென்றேன் மனைவியருள்
ளிதுமற் றொருத்திக் கென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னே.

உரை : ஏடி, சேடி உயரிய மதில்களால் சூழப்பட்ட ஒற்றிநகர்க்
கண் உள்ளவரே, நும்முடைய மனைவி பிறந்தது மலையரசர்
குலம் மைந்தருள் ஒருவர் யானைக்குலமுடையவர் ஒரு
புதல்வர்க்கு அம்புலிக் குலம் அருளுவதில் நிகரற்றவரே,
உமக்கென இங்குக் குலம் வேறு உளதோ என்று
வினவினேனாக, என் மனைவியருள் மற்றொருத்திக்குக்
குலம் எதுவெனின் எதுவே என்று சொல்லுகின்றார் இதுதான்
என்னே.

பாடல் 118

தேமாம் பொழில்சூ ழொற்றியுளீர் திகழுந் தகரக் காற் குலத்தைப்
பூமா னிலத்தில் விழைந்துற்றீர் புதுமை யிஃதும் புகழென்றே
னாமா குலத்தி லரைக்குலத்துள் ளணைந்தே புறம்
றரைக்குலங்கொண்

டேமா ந் தனைநீ யென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னே.

உரை: ஏடி, சேடி தேமா மரங்கள் நிறைந்த சோலை சூழ்ந்த திருவொற்றியூரில் உள்ள பிச்சைத்தேவரே, பூதேவி தாங்கும் நிலவுலகில் விளங்குகின்ற தகரக் காற்குலத்தை இடமா விரும்பி எழுந்தருளியிருக்கின்றீர் புதுமைமிக்க இது நிலத்துக்கேயன்றி உமக்கும் புகழ் பயந்துள்ளது என்று சொன்னேனாக, ஆமா குலம் என்பதில் அரைக் குலத்தை உள்ளத்திலும், மற்றை அரைக்குலம் என்பதைப் புறத்தே சொல்லிலும் கொண்டு நீ மயங்கினாய் என உரைக்கின்றார் இதுதான் என்னே.

பாடல் 119

அனஞ்சு மொற்றிப் பதியுடைய ரகில மறிய மன்றகத்தே
மனஞ்சுழ் தகரக் கால்கொண்டர் வனப்பா மென்றே னுலகறியத்
தனஞ்சு முகத்தே யணங்கேநீ தானுந் தகரத் தலைகொண்டா
யினஞ்சு முழுகா மென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேடி.

உரை : ஏடி, சேடி அன்னங்கள் சூழ்ந்து வாழ்கின்ற பொய்கைகள் நிறைந்த திருவொற்றியூரையுடைய பிச்சைத் தேவரே, உலகெலாம் அறிய, தில்லை மன்றின்கண், மனம் நினைவில் அழுந்துமாறு தகரக்கால் கொண்டிருக்கின்றீர் அது வனப்பாகவுளது என்று சொன்னேனாக, அணங்கு போல்பே, மார்பின்கண் தனம் பெருகக் கொண்ட நீ தகரத் தலையை யுடையவளாயினை பெண்ணினத்துக்கு அழகாகும் என்று சொல்லுகின்றார் இதுதான் என்னே.

பாடல் 120

பங்கே ருகப்பும் பணையொற்றிப் பதியீர் நடுவம்பரமென்னு
மங்கே யாட்டுக் காலெடுத்தீ ரழகென் றேனவ் வம்பரமே
லிங்கே யாட்டுத் தோலெடுத்தா யாமொன் றிரண்டு நீயென்றா
லெங்கே நின்சொல் லென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேடி.

உரை : ஏடி, சேடி தாரைகள் மலர்ந்திருக்கும் நீர்வள வயல்களை யுடைய திருவொற்றியூரையுடைய தேவரே, பொது எனப்படும் சிதம்பரமாகிய அவ்விடத்தே கூத்தாடற்குத் திருவடியைத் தூக்கினீர் அது மிகவும் அழகுடைத்தாகும் என்று இயம்பினேனாக, அவ்வம்பரத்துக்கு மேலாக இவ்விடத்தே நீ அவ்வாட்டுத்தோலை எடுத்தாய் மேலும் அதனிடத்தும் யாம் ஒன்ற எடுத்தோம் நீ இரண்டு எடுத்தாய் எங்கே நின் பொருத்தமானது என்று உரைக்கின்றார், இதுதான் என்னே.

பாடல் 121

மாணப் புகழ்சே ரொற்றியுளீர் மன்றார் தகர வித்தைதனைக்
காணற் கினிநான் செயலென்னே கருதி யுரைத்தல்

வேண்டுமென்றேன்

வேணச் சுறுமெல் வியலேயாம் விளம்பு மொழியவ் வித்தையுனக்
கேணப் புகலு லென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேடி.

உரை : ஏடி, சேடி மிக்க புகழ் பொருந்திய திருவொற்றியூரில் உள்ளவரே தில்லையம்பலத்தின் பொருளாக விளங்கும் தகரவித்தையையான் அறிதற்கு இப்பொழுது செயலாவது யாதாம்? அதனை நினைந்து எனக்கு உரைத்தல் வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டேனாக, மதவேளும் ஆசைகொளும் மெல்லிய இயல்பையுடைய நங்கையே, யாம் முன்பே உரைத்துள்ள சிவாகமங்கள் அத் தகரவித்தையை உனக்கு உறுதியுண்டாகச் சொல்லும் என வரைக்கின்றார் இதுதான் என்னே.

பாடல் 122

நல்லா ரொற்றி யுடையீர்யா னடக்கோ வெறும்பு வணையணைய
வல்லா லவனும் முடன்வருகோ வணையா தவலத் துயர்துயர்க்கோ
செல்லா வென்சொன் நடவாதோ திருக்கத் தெதுவோ வெனவிடைக
ளெல்லா நடவா தென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னே.

உரை : ஏடி, சேடி நற்பண்புடையோர் வாழும் ஒற்றியுருடைய
பிச்சைத்தேவரே, வறிதாகிய மலரணையை நோக்கி யான்
நடக்கவோ, அல்லது அதுநோக்கி நும்முடன் வரவோ, நும்மை
யணையிற் கூடுதலின்றித் தனிமை வருத்தத்தை
அடையவோ, நும்மிடத்தில் மேவா என் சொற்குறிப்பு
நடவாதோ, உமது திருக்கத்துத்தான் யாதோ எனக்
கேட்டேனாக என் கேள்விகட்கெல்லாம் ஒரு சொல்லே
விடையாகுமாறு நடவாது என்று சொல்லுகின்றார் இதுதான்
என்னே.

பாடல் 123

ஆட்டுத் தலைவர் நீரொற்றி யழகீ ரதனாற் சிறுவிதிக்கோ
ராட்டுத் தலைதந் தீரென்றேனன்றா லறவோ ரறம்புகல
வாட்டுத் தலைமுன் கொண்டதனா லஃதே பின்ன ரளித்தாமென்
நீட்டுத் தரமீந் தருள்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னே.

உரை : ஏடி, சேடி திருவொற்றியுரின்கண் உள்ள அழகிய
தேவரே, நீவீர் மன்றிகண் ஆடப்பெறும் கூத்தக்குத் தலைவர்
இவ்வாறு ஆட்டுத் தலைவராதலால் சிறுவிதி எனப்படும்
தக்கனுக்கு ஓர் ஆட்டுத்தலை தந்தீர் என்று சொன்னேனாக,
அன்று ஆல நீழற்கண் இருந்து நாலவருக்கு

அறமுரைத்தற்காகப் பேசாமவுனியாய் ஆட்டுத்தலை
கொண்டதனால், அதனையே பின்னரும் தந்தோம் என்று
நேர்விடை தந்தருளுகின்றார் இதான் என்னே.

பாடல் 124

ஒற்றிப் பெருமானுமைவிழைந்தா றுரில் வியப்பொன் றுண்டிரவிற்
கொற்றக் கமலம் விரிந்தொருகீழ்க் குளத்தே குமுதங்

குவிந்ததென்றேன்

பொற்றைத் தனத்தீர் நுமைவிழைந்தார் புரத்தே மதியந் தேய்கின்ற
தெற்றைத் தினத்து மென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னே.

உரை : ஒற்றியுரிலுள்ள பிச்சைத் தேவரே, உம்மை மனத்தே
விரும்புகின்றவருடைய ஊரில் வியப்புத்தரும் செயல் ஒன்று
உளது இரவுக் காலத்தில் வெற்றியுடைய தாமரை மலர்,
குளத்தின்கீழ்க் குமுத மலர் குவிந்துளது என்றேனாக,
குன்றுபோலும் கொங்கையையுடைய உம்மை விரும்பினவர்
ஊரில், எந்நாளிலும் மதி தேய்ந்தவண்ணம் உளதே என்று
சொல்லுகிறார் இதுதான் என்னே.

பாடல் 125

இடஞ்சே ரொற்றி யுடையீர்நீ ரென்ன சாதி யினரென்றேன்
தடஞ்சேர் முலையாய் நாந்திறலாண் சாதி நீபெண் சாதியென்றார்
விடஞ்சேர் களத்தீர் நும்மொழிதான் வியப்பா மென்றே னயப்பானின்
ஸிடஞ்சேர் மொழிதா னென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னே.

உரை : ஏடி, சேடி செல்வம் பொருந்திய
திருவொற்றியுரையுடைய பிச்சைத் தேவரே, நீர் என்ன
சாதியைச் சேர்ந்தவர் என்று சேட்டேனாக, பெரிய
கொங்கையையுடையவளே, நாம் வன்மை வாய்ந்த

ஆண்சாதி நீ பெண் சாதி என்று விடையிறுத்தார் விடக்கறை பொருந்திய கழுத்தையுடைவரே உமது மொழி வியப்பாக இருக்கிறது என்று நான் சொல்லவும், விருப்ப முடைமையால் நின்னிடத்தைச் சேரவுரைக்கும் சொல்தான் வியப்பாகவுளது என்று இயம்புகின்றார் இதுதான் என்னே.

பாடல் 126

உடையா ரென்பா ருமையொற்றி யுடையீர் பணந்தா னுடையீரோ
நடையா யேற்கின் றீரென்றே னங்காய் நிற்போ லொருபணத்தைக்
கடையா ரெனக்கீழ் வைத்தருமை காட்டேம் பணிகொள் பணங்கோடி
யிடையா துடையே மென்கின்றா ரிதுதான்சேடி யென்னேடி.

உரை : ஏடி, சேடி திருவொற்றியுரை உடைய தேவரே, உம்மை உடையர் எனச் சான்றோர் உரைக்கின்றார்கள் நீர் பணம் மிகவுடையரோ உடையரல்லார்போல் காலால் நடந்துசென்று பலி ஏற்கின்றீரே என்று வினவினேனாக, நங்கையே, உன்னைப்போல் ஒரு பணமேயுடைமை கொண்டு கடையவர்போலக் கீழே மறைத்து வைத்து அருமை செய்யும் குறைவின்றியுடையேம் பணியாக வேண்டினும் கொள் பணமாக வேண்டினும் பெற்றுக் கொள்க என இசைக்கின்றார் இதுதான் என்னேடி.

பாடல் 127

என்னா ருயிர்க்குப் பெருந்துணையா மெங்கள் பெருமா னீரிருக்கு
நன்னா டொற்றி யன்றோதா னவில வேண்டு மென்றுரைத்தேன்
முன்னா ளொற்றி யெனினுமது மொழித லழகோ தாழ்தலுயர் விந்நா
லிலத்துண் டென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேடி.

உரை : ஏடி, சேடி எனது அரிய வுயிர்க்குப் பெரிய துணையாக இருக்கும் எங்கள் பெருமானாகிய நீவிர் இருக்கும் நல்ல நாடு இவ்வூர் ஒற்றியன்றோ, நவில வேண்டும் என்று கேட்டேனாக, முன்னை நாளில் இஃது ஒற்றி வைக்கப்பட்ட வூர்தான் என்றாலும், அதனை இந்நாளில் உரைப்பது அழகாகுமா ஆகாது நான்கு நிலமாகப் பகுக்கப்படும் இவ்வையத்தில் உயர்ந்தது தாழ்தலும் தாழ்ந்தது உயர்தலும் இயல்பு என இயம்புகின்றார் இதுதான் என்னேடி.

பாடல் 128

பெருந்தா ரணியோர் புகழொற்றிப் பெருமா னிவர்தம் முகநோக்கி
யருந்தா வமுத மனையீரிங் கடுத்த பரிசே தறையுமென்றேன்
வருந்தா திங்கே யருந்தமுத மனையா ளாக வாழ்வினொடு
மிருந்தா யடைந்தே மென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேடி.

உரை : ஏடி, சேடி பெரிய நிலவுலகத்தில் உள்ளவர்கள் புகழ்கின்ற திருவொற்றியுளிலுள்ள பெருமானாகியஇவருடைய முகத்தை நோக்கி ஆராவமுதம் போன்ற நீவிர் இங்கு வந்த காரணம் யாதாம் உரைப்பீராக என்று கேட்டேனாக, இங்கே ஒரு வருத்தமும் இன்றி அருந்துகிற அமுதம் அளிக்கும் மனையவளாகச் செல்வ வாழ்வோடு நீ இருந்தது கண்டு வந்தடைந்தேம் என்கின்றார் இதுதான் என்னே.

பாடல் 129

செம்மை வளஞ்சு ழொற்றியுளிர் திகழாக்கரித்தோ லுடுத்தீரே
யும்மை விழைந்த மடவார்க ளுடுக்கக் கலையுண் டோவென்றே
எனம்மை யறியா யொருகலையோவி ரண்டோ வனந்தங்

கலைமெய்யி

லிம்மை யுடையே மென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேடி.

உரை : ஏடி, சேடி செவ்விய வளம் பொருந்திய திருவொற்றியூருள் இருப்பவரே, விளக்கமில்லாத கரிய யானைத் தோலை உடுத்திருக்கின்றீரே, உம்மை விரும்பியடைந்த இளமகளிர் உடுத்தற்கு உம்பால் கலைகள் உள்ளனவோ என்று வினாவினேன் எனக்கு, எம்மை நீ நன்கு அறிந்திலை அறிந்தால் இவ்வாறு வினவமாட்டாய் எம்மிடத்தில் ஒன்றா இரண்டா அநேகம் கலைகள் மெய்யாக இங்கு உள்ளன என விடை கூறுகின்றார் இதுதான் என்னே.

பாடல் 130

கற்றைச் சடையீர் திருவொற்றிக் காவலுடையீ ரீங்கடைந்தீ
மிற்பைப் பகலே நன்றென்றே னிற்பை யிரவே நன்றெமக்குப்
பொற்றைத் தனத்தாய் கையமுதம் பொழியா தலர்வாய்ப் புத்தமுத
மிற்பைக் கனித்தா யென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னே.

உரை : திருவொற்றியூரைக் காத்தலை யுடையவரே, கற்றையான சடையையுடையவரே, இவண் வந்தீராதலால் இன்றைய பகற்பொழுது நன்று என்று சொன்னேனாக, குன்று போன்ற கொங்கையை யுடையவளே, இப்போது கையால் அமுதம் சொரியாது வாயாற் புதிய சொல்லமுதம் அளித்தாயாகலின், எமக்கு இன்றைய இரத்தற்கமைந்த பொழுது நன்றாயிற்று, காண் என மொழிகின்றார் இதுதான் என்னே.

பாடல் 131

கற்றீ ரொற்றீர் முன்பொருவான் காட்டிற் கவர்ந்தோர் நாட்டில்வளை
விற்பீ ரின்றென் வளைகொண்டீர் விற்கத் துணிந்தீ ரோவென்றேன்
மற்றீர்ங் குழலாய் நீயெம்மோர் மனையின் வளையைக் கவர்ந்துகளத்
திற்பீ தணிந்தா யென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னே.

உரை : ஏடி, சேடி ஒற்றியூர்ப் பிச்சைத்தேவரே, நீவிர் நன்கு கற்றவராயிருக்கின்றீர் முன்பு ஒருகால் தாருகவனம் என்ற பெரிய காட்டில் வாழ்ந்த முனிமகளிர் வளைகளைக் கவர்ந்ததோடு, ஒப்பரிய பாண்டி நாட்டு மதுரைநகர் வீதியில் வளையில் விற்பீர் இப்பொழுது என் கைவளை நெகிழ்ந்தோடச் செய்கின்றீர் இவற்றையும் விற்கத் துணிந்தீரோ என்று கேட்டேனாக, குளிர்ந்த கூந்தலையுடையவளே, எம்முடைய ஒரு மனைவியின் மனைக்குட் சென்று வளைகவர்ந்து போந்து கழுத்தில் அணிந்து கொண்டாய் இது தீது என்று சொல்லுகின்றார் இதுதான் என்னே.

பாடல் 132

உடுக்கும் புகழா ரொற்றியுளா ருடைதா வென்றார் தகையெட்டு
முடுக்கும் பெரியீ ரெதுகண்டோ வுரைத்தீ ரென்றேன் றிசைமுழுது
முடுக்கும் பெரிய வரைச்சிறிய வொருமுன் றானை யான்மூடி
யெடுக்குந் திறங்கண் டென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னே.

உரை : ஏடி, சேடி உலகத்தை உடையால் மூடியதுபோலப் புகழ் பரப்பிய திருவொற்றியூரையுடைய பிச்சைத்தேவர், எனக்கு உடை தருவாயாக என்று கேட்டாராக, திசை யெட்டினையும் உடையாக வுடுக்கும் பெரியவராகிய நீவிர் எதுகண்டு என்பால் உரைக்கின்றீர் என்று வினவினேன் திசை முற்றும் தாங்கும் பெரியவரையைச் சிறியவொரு முன்றானைல் மூடி மறைத்துத் தாங்கும் திறம் கண்டே என இசைக்கின்றார் இதுதான் என்னே.

பாடல் 133

காவா யொற்றிப் பதியுடையீர் கல்லா னைக்குக் கரும்பன்று
தேவாய் மதுரை யிடத்தளித்த சித்த ரலவோ நீ ரென்றேன்
பாவா யிருகல் லானைக்குப் பரிவிற் கரும்பிங் கிரண்டொருநீ
யீவா யிதுசித் தென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேடி.

உரை : ஏடி, சேடி சோலைகள் வாய்ந்த
திருவொற்றியூரையுடைய தேசரே, தெய்வப் புகழ்பெற்ற
மதுரையில் அந்நாளில் கல்லாலாகிய யானையைக்
கரும்புண்ணச் செய்த சித்தர் அல்லவோ நீர் என்று
கேட்டேனாக, பாவை போல்பவளே, நீ கல்லானைக்கு
அன்புடன் இங்கே இரண்டு கரும்புகளைத் தருகின்றாய் இத
எமது சித்தினும் பெரிது என்று இசைக்கின்றார் இதுதான்
என்னே.

பாடல் 134

ஊட்டுந் திருவா ழொற்றியுளீ ருயிரை யுடலாஞ் செப்பிடைவைத்
தாட்டுந் திறத்தீர் நீரென்றே னணங்கே யிருசெப் பிடையாட்டுந்
தீட்டும் புகழன் றியுமுலகைச் சிறிதோர் செப்பி லாட்டுகின்றா
யீட்டுந் திறத்தா யென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேடி.

உரை : ஏடி, சேடி செல்வவகை பலவும் தந்து நுகர்விக்கும்
திருமகள் வாழும் திருவொற்றியூரில் உள்ளவரே, நீவிர்,
உயிர்களை உடம்பாகிய செப்பில் வைத்து ஆட்டுவிக்கும்
திறமுடைய வரன்றோ என்று சொன்னேனாக,
பெண்ணணங்கே, செப்பு இரண்டில் வைத்து ஆட்டுகிறாய்
என்ற புகழேயன்றி, இவ்வுலகையே உனது ஓர் சிறிய
சொல்லால் ஆட்டுகின்றாய் இவ்வகையில் பேரளாவன ஈட்டும்

திறம் வல்லவளாவாய் என்று உரைக்கின்றார் இதுதான்
என்னே.

பாடல் 135

கந்த வனஞ்சு ழெற்றியுளீர் கண்மூன் றுடையீர் வியப்பென்றேன்
வந்த வெமைத்தான் பிரிபோது மற்றை யவரைக் காண்போதுஞ்
சந்த மிகுங்கண் ணிருமூன்றுந் தகுநன் கொன்றுந் தானடைந்தா
யிந்த வியப்பென் னென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேடி.

உரை : ஏடி, சேடி மணமலர் நிறைந்த சோலை சூழ்ந்த
திருவொற்றியூர்க்கண் உள்ளவரே, நீர் கண்
மூன்றுடையராயிருக்கின்றீர் இது வியப்பாவது என்று
சொன்னேனாக, தன்னை நோக்கி வந்த எம்மைப் பிரியும்
போதும் மற்றவரைக் காணும் போதும் அழகுமிக்க
கண்ணாறும் தக்கவாறு அஞ்சு கண்ணும் உடையளாகின்றாய்
இந்த வியப்புக்கு என்ன சொல்லுவது எனவுரைக்கின்றார்
இதுதான் என்னேடி.

பாடல் 136

ஆழி விடையீர் திருவொற்றி யமரந்தீ ரிருவர்க் ககமகிழ்வான்
வீழி யதனிற் படிக்காசு வேண்டி யளித்தீ ராமென்றேன்
வீழி யதனிற் படிக்காசு வேண்டா தளித்தா யளவொன்றை
யேழி லகற்றி யென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேடி.

உரை : ஏடி, சேடி திருவொற்றியூர்க்கண் இருந்தருளும்
பிச்சைத் தேவரே, சக்கரப்படையை யேந்தும் திருமாலை
விடையாகவுடைய நீர் திருவீழிமிழலையில் திருநாவுக்கரசர்,
திருஞானசம்பந்தர் ஆகிய இருவர்க்கும் கால நிலைமையால்
வருத்தமின்றி மகிழவேண்டி, நீர் தாமே விரும்பிப் படிக்காசு

தந்தீரன்றோ என்று பாராட்டினேனாக, வீழிக்கனி போன்ற வாயிதழால் நிலவுலகின் எழிலை நீக்கி வேண்டாத காமமாகிய குற்றத்தை யளித்து வருத்துகிறாய் என்று சொல்லுகின்றார் இதுதான் என்னேடி.

பாடல் 137

உற்ற விடத்தே பெருந்துணையா மொற்றிப் பெருமா னும்புகழைக்
கற்ற விடத்தே முக்கனியுங் கரும்பு மமுதுங் கயவாவோ
மற்ற விடச்சீ ரென்னென்றேன் மற்றை யுபய விடமுமுத
லெற்ற விடமே யென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேடி.

உரை : ஏடி, சேடி உற்று நேர்ந்த போதெல்லாம் பெருந்துணை புரியும் திருவொற்றியூர்ப் பெருமானாகிய நும்மிடத்துப் புகழைக் கற்ற போது முக்கனியும் கரும்பின் சாரும் அமுதும் கைப்பனவாம் ஆயின், மற்றைத் தேவர்களிடத்துப் புகழ்கள் என்னாம் என்று கேட்டேனாக மற்ற உபயவிடமும் முதல் கெட்ட விடமாம் என்று உரைக்கின்றார் இதுதான் என்னே.

பாடல் 138

யான்செய் தவத்தின் பெரும்பயனே யென்னா ரமுதேயென்றுணையே
வான்செ யரசே திருவொற்றி வள்ளால் வந்த தென்னென்றேன்
மான்செய் விழிப்பெண் ணேநீயான் வழிவா னதுகேட் டுள்ளம்வியந்
தேன்கண் டிடவே யென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யன்னேடி.

உரை : ஏடி, சேடி முன்னைப் பிறவிகளில் யான் செய்த தவத்தின் கண் திரண்ட பெரும் பயனே, எனது அரிய அமுதமானவனே, எனக்குத் துணையே, வானுலகும் யாவும் ஆளும் அரசே, மண்ணகத்தில் திருவொற்றியூரில்

இருந்தருளும் வள்ளலே, என் மனை நோக்கி வந்த காரணம் என்னையோ என்று கேட்டேனாக, மான் போன்ற விழிகளையுடைய பெண்ணே, நீ ஆண் வடிவுக்குரிய பெயர் எய்தியது கேட்டு உள்ளம் வியந்து கண்டிடவே வந்தேன் என்று இயம்புகின்றார் இது தான் என்னே.

பாடல் 139

கருணைக் கடலே யென்னிரண்டு கண்ணே முக்கட் கரும்பேசெவ்
வருணப் பொருப்பே வளிரொற்றி வள்ளன் மணியே மகிழ்ந்தணையத்
தருணப் பருவ மிஃதென்றேன் றவிரன் றெனக்காட் டியதுன்ற
னிருணச் சளக மென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேடி.

உரை : ஏடி, சேடி அருட்பெருக்கால் கடல் போன்றவனே, என்னுடைய இரண்டு கண் போன்றவனே, மூன்று கணுக்களையுடைய கரும்பு போல மூன்று கண்களையுடைய பெருமானே, சிவந்த நிறமுடைய மலையொப்பவனே, செல்வம் வளர்கின்ற திருவொற்றியூரில் உள்ள வள்ளலே மாணிக்கமணியே, என்று சொன்னேனாக, பருவமன்று தவிர்க என்று இருள் போன்ற உனது கூந்தலே காட்டி விட்டது என மொழிகின்றார் இதுதான் என்னே.

பாடல் 140

காவிக்களங்கொள் கணியேயென் கண்ணுண் மணியே

யணியேயென்

னாவித் துணையே திருவொற்றி யரசே யடைந்த தென்னென்றேன்
பூவிற் பொலியுங் குழலாய்நீ பொன்னி னுயர்ந்தா யெனக்கேட்டுன்
னீவைக் கருதி யென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேடி.

உரை : ஏடி, சேடி கருங்குவளை பூவைப் போன்ற கழுத்தை யுடைய கனி போல்பவனே, என் கண்ணின் மணிநிகர்ப்பவனே, அணியாய் விளங்குபவனே, உயிர்த்துணையே, திருவொற்றியூர்க்கண் எழுந்தருளும் அருளரசே, என்பால் வந்த காரணம் என்னோ என்று வினவினேனாக, பூவால் அழகு திகழும் கூந்தலையுடையவளே, பொன்னால் உயர்ந்து விளங்குகின்றார் எனக் கெள்வியுற்று, உனது ஈகையை விரும்பி வந்தேன் எனக் கூறுகின்றார் இதுதான் என்னே.

பாடல் 141

கண்ணும் மனமுங் களிக்குமெழிற் கண்மூன் றுடையீர்
கலையுடையீர்
நண்ணுந் திருவா மொற்றியுளீர் நடஞ்செய் வல்லீர் நீ ரென்றேன்
வண்ண முடையாய் நின்றனைப்போன் மலர்வாய் நடஞ்செய்
வல்லோமோ
வெண்ண வியப்பா மென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேடி.

உரை : கண்ணும் கருத்தும் மகிழ விளங்கும் அழகிய கண்கள் மூன்று உடையீர், கலைமானின் தோலை உடையாக் கொண்டுள்ளீர், புண்ணிய முடையாரையே நண்ணும் திருமகள் உறையும் ஒற்றியூரில் இருப்பவரே, நீர் நடம்புரிவதில் வல்லவரன்றோ என்று கேட்டேனாக, அழகுடையவளே, உன்னைப் போல் நாநடனம் செய்ய வல்லவராவேமோ, இதனை எண்ணுமிடத்து வியப்பாம் என மொழிகின்றார் இதுதான் என்னே.

பாடல் 142

தாங்கும் விடைமே லழகீரென் றன்னைக் கலந்துந் திருவொற்றி யோங்குந் தளியி லொளித்தீர்நீ ரொளிப்பின் வல்ல ராமென்றேன்
வாங்கு நுதலாய் நீயுமெனை மருவிக் கலந்து மலர்த்தளியி லீங்கின் றொளித்தா யென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேடி.

உரை : ஏடி, சேடி உம்மைத் தாங்கிச் செல்வதாகிய காளைமேல் தோன்றும் அழகராகிய நீவிர், என்னைக் கலந்தும் திருவொற்றியூர்க்கண் உயர்ந்த கோயிலில் ஒளிந்துத் கொண்டிராதலின், நீர் பிறர் அறியாவகை ஒளிப்பதில் வல்லராவீர் என்று சொன்னேனாக, வளைந்த நெற்றியை யுடையவளே, நீயும் என்னைக் கூடிக்கலந்தும் இங்கே இப்போது மலர்தலை யுடைய அருட்கோயில் ஒளித்தாய் என்று உரைக்கின்றார் இதுதான் என்னே.

பாடல் 143

அம்மை யடுத்த திருமேனி யழகீ ரொற்றி யணிநகர்
ரும்மை யடுத்தோர் மிகவாட்ட முறுத லழகோ வென்றுரைத்தேன்
நம்மை யடுத்தாய் நமையடுத்தோர் நம்போ லுறுவ ரென்றெனிலே
தெம்மை யடுத்த தென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேடி.

உரை : ஏடி, சேடி உமையம்மையை ஒரு பாகத்தே கொண்ட திருமேனி யமைந்த அழகரே, திருவொற்றியூரென்ற அழகிய நகரில் உள்ள தேவதேவரே, உம்மையடுத்த அன்பர்கள் மனத்தின்கண் மிகவும் வாட்டம் அடைவது அழகாகுமோ என்று சொன்னேனாக, நம்மை அன்பால் அடுத்தவளே, எம்மை அடுத்துள்ள அன்பர் அனைவரும் நம்போல் சிவானந்த ஞானவடிவம் பெறுவர். அஃது அன்றாயின் எம்மை யடுப்பதால் ஒரு பயனும் இல்லையாம் என உரைக்கின்றார் இதுதான் என்னே.

பாடல் 144

உண்கண் மகிழ்வா லளிமிழற்று மொற்றி நகர் ரொருமூன்று
கண்க ளுடைய ரென்காதல் கண்டு மிரங்கீ ரென்னென்றேன்
பண்கொண் மொழியாய் நின்காதல் பன்னாண் கவைசெய்

பழம்போலு

மெண்கொண் டிருந்த தென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்கேட.

உரை : ஏட, சேடி உண்ணப்படும் தேனால் உண்டாகும்
மயக்கத்தால் வண்டுகள் ஒலிசெய்யும் திருவொற்றியூர்க்கண்
உறையும் பிச்சைத் தேவரே, மூன்று
கண்களையுடையராகியும், என்னுடைய காதலையறிந்தும்
இரங்குகின்றீரில்லையே என்னே என்று கேட்டேனாக,
பண்ணிசை போல மொழிபவளே, நின்னுடைய காதல்
பன்னாட்களாகச் சுவைதந்து பழகிய பழம் போல்கிறதென
இயம்புகின்றார் இதுதான் என்னே.

பாடல் 145

வணங்கே ழிலங்குஞ் செஞ்சடையீர் வளஞ்சே ரொற்றி மாநகரீர்
குணங்கேழ் மிடற்றோர் பாலிருளைக் கொண்டீர் கொள்கை
யென்னென்றே னணங்கே யொருபா லன்றிநின்போ லைம்பா
லிருள்கொண் டிடச்சற்று
மிணங்கே மிணங்கே மென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னே.

உரை : ஏட, சேடி செங்கேழ் வண்ணங் கொண்டு இலங்கும்
செஞ்சடையையுடையராய், வளம்பொருந்திய
திருவொற்றியூராகிய மாநகரின் கண் உள்ளவரே,
அருட்குணம் பொருந்திய மிடற்றின்கண் ஒருபால் இருணிற்

கொண்டிருக்கின்றீர் கொள்கை யாது என்று கேட்டேனாக,
பெண்ணங்கே, இருளை ஒருபால் கொண்டதுண்டேயன்றி
நின்பால் யாம் ஐம்பாலிற் கொண்டதில்லை கோடற்குச்
சிறிதும் இணங்கேம் என்று இயம்புகின்றார் இததான்
என்னே.

பாடல் 146

கரும்பி லினியீ ரென்னிரண்டு கண்க ளனையீர் கறைமிடற்றீர்
பெரும்பை யணியீர் திருவொற்றிப் பெரியீ ரெதுநும் பெயரென்றே
னரும்பண் முலையாய் பிறர்கேட்க வறைந்தா லளிப்பீ ரெனச்சூழ்வ
ரிரும்பொ னிலையே யென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னே.

உரை: ஏட, சேடி கரும்பு போலும் இனிமையும் என்னுடைய
கண்ணிரண்டும் போலும் அருமையும் உடைவரே, விடக்கறை
பொருந்திய கழுத்தை யுடையவரே, திருவொற்றியூர்க்கண்
உறையும் பெரியவரே, நும் பெயர் யாதாம் என்று
கேட்டேனாக, மலரரும்பு போலும் முலைகளை யுடையவளே,
பிறர் செவியிற் கேட்குமாறு எமது பெயரைச் சொன்னால்
எமக்கு அளிப்பீராக என்று பலரும் என்னைச் சூழந்து
கொள்வர் என் பெயர்க்கண் உள்ள பொன்னென்பது
மலையாகிய இடத்தைக் குறிப்பதேயன்றித் தருதற்குரிய
பொருளைக் குறிப்பதன்று எனக் கூறுகின்றார்; இதுதான்
என்னே.

பாடல் 147

நிலையைத் தவறார் தொழுமொற்றி நிமலப் பெருமா னீர்முன்ன
மலையைச் சிலையாக் கொண்டீர்நும் மாவல் லபமற் புதமென்றேன்
வலையைத் தறியாச் சிறுவர்களு மலையைச் சிலையாக் கொள்வர்கள்
திலையற் புதந்தா னென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னே.

உரை : ஏடி, சேடி ஒழுக்க நெறி நின்றலில் தவறாதவர் தொழுது வணங்கும் திருவொற்றியூரில் எழுந்தருளும் நின்மலப் பெருமானாகிய நீவிர், முன்னை நாளில் மலையை வில்லாகக் கொண்டீர் அது மிக்க பெரும் வல்லமையும் அற்புதமுமாம் என்று சொன்னேனாக, இப் பூவலயத்தில் அறிவறியாச் சிறுவர்களும் மலையைச் சிலையாக் குறித்துப் பேசுகின்றார் இதில் ஓர் அற்புதமும் இல்லையென என்பது இயம்புகின்றார் இதுதான் என்னே.

பாடல் 148

உதயச் சுடரே யனையீர்நல் லொற்றி யுடையீ ரென்னுடைய
விதயத் தமர்ந்தீ ரென்னேயென் னெண்ண மறியீ ரோவென்றேன்
சுதையிற் றிகழ்வா யறிந்தன்றோ துறந்து வெளிப்பட டெதிரடைந்தா
மிதையுற் றறிநீ யென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேடி.

உரை : நல்ல ஒற்றியூர்க்கண் உறைபவரே, காலையில் எழுகின்ற ஞாயிற்றைப் போன்று விளங்கும் நீவிர் என்னுடைய மனத்தின் கண் அமர்ந்திருக்கின்றீராயினும் எனது எண்ணத்தை அறியீரோ என்று கேட்டேனாக, அமுதம் போன்று ஒளிர்வவளே, மனத்தின் நீங்கி வெளிப்பட்டு உன்னுடைய எதிரே போந்தது உனது எண்ணத்தை அறிந்தே யாம்; இதனை நீ நன்கு எண்ணிப் பார்பாயாக என்று கூறுகின்றார் இது தான் என்னே.

பாடல் 149

புரக்குங் குணத்தீர் திருவொற்றிப் புனித தேநீர் போர்க்களிறை
யுரக்குங் கலக்கம் பெறவுரித்தீருள்ளத் திரக்க மென்னேன்றேன்
கரக்க மிடையாய் நீளிறின்கன்றைக் கலக்கம் புரிந்தனைநின்
னிரக்க மிதுவோ வென்கின்றாரிதுதான் சேடி யென்னேடி.

உரை : ஏடி, சேடி எவ்வுலகும் புரந்தருளும் குணமுடையராய்த் திருவொற்றியூரில் புனிதராகிய நீவிர் போர் கருதி வந்த யானையைப் பெருங் கலக்கம் உறுமாறு தோலை யுரித்தீர் உமது உள்ளத்தின் இரக்கத்தை என்னென்பது என்றேனாக, சிறுமையால் மறையும் இடையை யுடையவளே, நீ களிற்றியானைக் கன்றை நின் நடையால் நாணி மனம் கலக்கமுறச் செய்துள்ளாய் உனது உள்ளத்து இரக்கப்பண்பு இதுவோ என் இகழ்கின்றார் இதுதான் என்னே.

பாடல் 150

பதங்கு றொற்றிப் பதியீர்நீர்பருவி லேறும் பரிசுதுதான்
விதங்கு றறத்தின் விதிதானோவிலக்கோ விளம்பல்

வேண்டுமென்றே

விதங்கு றிடுநற் பசங்கன்றை நீயுமேறி யிடுகின்ற
யிதங்கு றிடுக வென்கின்றாரிதுதான் சேடி யென்னேடி.

உரை : ஏடி, சேடி நூல்கள் புகழ்கின்ற திருவொற்றியூரை யுடைய தேவரே, நீவிர் கட்டப்படும் விலங்காகிய எருதின்மேல் ஏறி வருகின்ற தன்மை, வகைவகையாய் உரைக்கும் அறநூல் காட்டும் விதி விலக்குகளில் யாதோ கூற வேண்டும் என்று கேட்டேனாக, நாடோறும் கடைகளில் கூறு செய்து விற்கப்படும் நல்ல பசுமையான கைவளைகளை நீயும் கைகளில் ஏற்றி யணிந்து கொள்ளுகின்றாயே, இதற்கு இதமாக விடைதருக என வரைக்கின்றார் இதுதான் என்னே.

பாடல் 151

யோக முடையார் புகழொற்றியூறிற் பரம யோகியராந்
தூக முடையா ரிவர்தமக்குத்தண்ணீர் தரநின் றனையழைத்தேன்
போக முடையாய் புறத்தண்ணீரிந்நு விரும்பா மகத் தண்ணீர்
ரீக மகிழ்வி னென்கின்றாரிதுதான் சேடி யென்னேடி.

உரை : ஏடி, சேடி திருவொற்றியூரில் யோகிகள் புகழும் பரம யோகியாகவுள்ள இத் தேவர் தாகமுடையராய் வந்தார் அவர்க்குத் தண்ணீர் தரும் பொருட்டு உன்னையழைத்தேன் உடனே, இவர் என்னை நோக்கிப் போகம் உடையவளே, யாம் புறத்தே கிடைக்கும் தண்ணீரை வேண்டியிருந்தோம் மனமகிழ்ந்து உன் அகத்தே யுறும் தண்ணீரைத் தருக என்று இசைக்கின்றார் இதுதான் என்னே.

பாடல் 152

வளநீ ரொற்றி வாணரிவர்வந்தார் நின்றார் மாதேநா
முளநீர்த் தாக மாற்றுறுநீருதவ வேண்டு மென்றார்நான்
குளநீ ரொன்றே யுளதென்றேன்கொள்ளே மிடைமேற் கொளுமிந்த
விளநீர் தருக வென்கின்றாரிதுதான் சேடி யென்னேடி.

உரை : ஏடி, சேடி நீர்வளம் பொருந்திய ஒற்றியூர்க்கண் வாழ்பவராகிய இத்வேர், நம்மனைக்கு வந்து நின்று, மாதே, எம்முன் தோன்றிய நீர் வேட்கையைத் தணித்தற்கேற்ற நீரை உதவவேண்டுமென்று கேட்டாராக, யான் குளநீர் உளது கொள்க என்று சொன்னேன் இவர், யாம் அதனைக் கொள்ளோம் இடைக்கு மேற் சுமக்கின்ற இளநீரைத் தருக என்று சொல்லுகின்றார் இதுதான் என்னே.

பாடல் 153

மெய்நீர் ரொற்றி வாணரிவர்வெம்மை யுளநீர் வேண்டுமென்றா
ரநீர் நிலைநீர் தண்ணீர்தா னருந்தி லாகா தோவென்றேன்
முந்நீர் தனையை யனையீரிம்முதுநீ ருண்டு தலைக்கேறிற்
றிந்நீர் காண்டி யென்கின்றாரிதுதான் சேடி யென்னேடி.

உரை : ஏடி, சேடி மெய்நீர்மை பொருந்திய திருவொற்றியூரில் வாழ்பவராகிய இவர், வெந்நீர் வேண்டுமென்று கேட்டார் அவர்க்கு நான், வேண்டுகிற அந்த வெந்நீர் இல்லை எனக் கூறியதோடு அமையாமல், நீர் தண்ணீர் அருந்தக் கூடாதோ என்று வினவனானாக, கடலுக்கு மகளான திருமகளைப் போன்றவளே, பழமையான நீருண்ட தனால் தலைக்கேறித் தடுமம் உண்டாக்கி விட்டது இந் நீர்மையைக் காண்பாயாக என உரைக்கின்றார் இதுதான் என்னே.

பாடல் 154

சீலஞ் சேர்ந்த வொற்றியுளீர்சிறிதாம் பஞ்ச காலத்தும்
கோலஞ் சார்ந்து பிச்சைகொளக்குறித்த வருவீ ரென்னென்றேன்
காலம் போகும் வார்த்தைநிற்குங் கண்டா யிதுசாற் கடனோமோ
லேங் குழலா யென்கின்றாரிதுதான் சேடி யென்னேடி.

உரை : ஏடி, சேடி நல்லொழுக்கம் பூண்ட திருவொற்றியூர்ப் பிச்சைத்தேவரே, பொருள் விளைவு சிறிதாகிய பஞ்ச காலத்திலும் பலி யேற்றற்குரிய வேடம் தாங்கிப் பிச்சை பெறுவது கருதி வருகின்றீரே, என்னோகாரணம் என்று வினவினனானாக, ஏலமாகிய மயிர்ச் சாந்தணிந்த கூந்தலையுடையவளே, சாலம் சொல்லுவது ஈகைக்கடன் கழிப்பதாகாது என வுரைக்கின்றார் இதுதான் என்னே.

பாடல் 155

உளற்றார் சடையீ ரொற்றியுளீருரு ரிரக்கத் துணிவுற்றீர்
நீற்றால் விளங்குந் திருமேனிநேர்திங் கிளைத்தீர் நீரென்றன்
சோற்றா விளைத்தே விளைத்தே மன்றமது சொல்லா விளைத்தே
மின்றினிநா

மேற்றா லிகழுவே யென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேடி.

உரை : ஏடி, சேடி வேண்டுமிடத்து ஊற்றப்படும் நீராகிய கங்கை தங்கிய சடையுடன் திருவொற்றியூரில் உள்ள பிச்சைத்தேவரே, பலியிரக்கும் செயல் மேற்கொண்டு நீர் ஊரூர் புகுந்து ஈபவர் ஈவதை யேற்று இப்போது மேனி இளைத்து விட்டீரே என்று சொன்னேனாக, யாம் சோற்றுக்கு இரந்து மெமலிந்தேமில்லை உன்னுடைய சொற்களைக் கேட்டுத் தான் இந்நாளில் இளைத்துப் போனோம். இனி பலியேற்கச் செல்வது இகழ் வேயாம் என்று இயம்புகின்றார் இதுதான் என்னே.

பாடல் 156

நீரை வழங்குஞ் சடையுடையீருளது நுமக்கு நீருருந்
தேரை விழுங்கும் பசுவன்றேன் செறிநின் கலைக்கு ளொன்றுளது
காரை விழுங்கு மெமதுபசுக் கன்றின் றேரை நீர்த்தேரை
யீர் விழுங்கு மென்கின்றா ரிதுதான் சேடி யென்னேடி.

உரை : கங்கையாற்று நீரைத் தனக்குள் அடக்கிக்கொண்ட சடையுடையராகிய பிச்சைத்தேவரே, உனக்கு உளதாவது நீர் ஊரும் தேரை வாயிற் பெய்து வழங்கும் பசுவன்றோ என்றேனாக, செறிய வுடுத்த நின் கலைக்குள் ஒன்று . அது எமது பசுவின் கன்று செலுத்தும் தேரையும், நீர் வாழும் தேரையையும் ஈர்த்து விழுங்குவதாம் என்று இயம்புகின்றார் இதுதான் என்னே.

பாடல் 157

பொன்னேர் மணிமன் றுடையீர்நீர்புரிந்த தெதுவெம் புடையென்றே
னின்னே யுரைத்தற் கஞ்சதுமென்றாரென் னென்றே னியம்புதுமேன்
மின்னே நினது நடைப்பகையாமிருகம் பறவை தமைக்குறிக்கு
மென்னே யுரைப்ப தென்கின்றாரிதுதான் சேடி யென்னேடி.

உரை : ஏடி, சேடி பொன் வேய்ந்த அழகிய மன்றினை யுடைய பெருமானே, நீவிர் எம்மிடத்து விரும்பி வந்தது யாது என்று கேட்டேனாக, இப்பொழுது இங்கே அதனை யுரைப்பதற்கு அஞ்சுகின்றேம் என்றார் என்னவாம் அது என்று யான் வற்புறுத்திக் கேட்கவும், சொல்லுவேம் மின்போன்ற இடையுடையவளே, உன்னுடைய நடைக்கு ஒவ்வாமற் பகையாகும் விலங்கையும் பறவையையும் குறிக்கும் சொற்களே யாம் வேறே உரைப்பது என் என்று இயம்புகின்றார் இதுதான் என்னே.

பாடல் 158

அடையார் புரஞ்சேற் றம்பலத்தேயாடு மழகீ ரெண்பதிற்றுக்
கடையா முடலின் றலைகொண்டீர்கரமொன் றினிலற் புதமென்றே
னுடையாத் தலைமேற் றலையாகவுக்கை யீரைஞ் ஞாறுகொண்ட
திடையா வளைக்கே யென்கின்றாரிதுதான் சடி யென்னேடி.

உரை : ஏடி, சேடி பகையசுரரின் முப்புரத்தை யழித்து அம்பலத்தே ஆடல் புரிகின்ற அழகரே, எண்ணப்பட்ட பிரமர் பதின் மருள் ஒன்பதின்மர் இறந்தபின் கடையாய பிரமரது கடையாயவுடலின் தலையைக் கையிற் கொண்டாரன்றோ அஃது அற்புதமாகும் என்றேன் அது கேட்டதும், தம்மில் மோதி யுடையாவாறு தலைமேற் குவியும் உன்கை, இடையேயுள்ள வளைக்குத் தலையாகத் தலை ஈரைஞ்ஞாறு கொண்டது அற்புதம் என்று இசைக்கின்றார் இதுதான் என்னே.

பாடல் 159

தேவர்க் கரிய வானந்தத்திருத்தாண் டவஞ்செய் பெருமானீர்
மேவக் குகு குகு குவணிவேணி யுடையீ ராமென்றேன்
தாவக் குகு குகு குகுத்தாமே யைந்து விளங்கவணி
யேசற் குணத்தா யெனகின்றாரிதுதான் சேடி யென்னேடி.

உரை : ஏடி, சேடி தேவர்களும் காண்பதற்கரிய ஆனந்த தாண்டவம் செய்கின்ற பெருமானாகிய நீவிர், பொருந்த அமைந்த அறுகு மாலையை அணிந்த சடையை யுடையராகின்றீர் என்று சொன்னேனாக, தாவுமாறு குகுவின்கண் ஐவகை விளங்க அணிகின்ற அமைதியான குணமுடையளாவாய் என உரைக்கின்றார் இதுதான் என்னே.

பாடல் 160

கொன்றைச் சடையீர் கொடுங்கோளுர்குறித்தீர் வருதற் கஞ்சவலயா
னொன்றப் பெருங்கோ ளென்மீதுமுரைப்பா சுண்டென்

றுணர்நததென்றேன்

நனடறப் படியேற் கோனிலையாநகரு முடையே நங்காய்நீ
யின்றச் சுறலென் னென்கின்றாரிதுதான் சேடி என்னேடி.

உரை : ஏடி சேடி கொன்றைக் கண்ணி கூடியபிச்சைத்தேவரே, கொடுங்கோ ளுரைக் குறித்த இடமாகக் காட்டினீர் யான் அங்கு வருதற்கு அஞ்சுகிறேன், என் மீதும் நன்கு ஒன்றுமாறு பெரிய கோளுரைப்பார் உண்டென உணர்ந்தே அஞ்சுகிறேன் என்றேனாக, நங்காய், நன்று, அப்படியாயின் கோளில்லாத நகரும் யாம் உடையேம் இப் பொழுது நீ அஞ்சல் வேண்டா என்று கூறுகின்றார் இதுதான் என்னே.

பாடல் 161

புரியுங் சடையீ ரமர்ந்திடுமூர் புலியு ரெனிலம் போல்வார்க்கு
முரியும் புலித்தொ லுடையீர்போ லுறுதற் கியலு மோவென்றேன்
றிரியும் புலியு ரன்றுநின்போற் றெரிவை யரைக்கண் டிழற்பயந்தே
யிரியும் புலியு ரென்கின்றார் ரிதுதான் சேடி யென்னேடி.

உரை : ஏடி, சேடி புரிபுரியாகத் திரண்டமைந்த சடையை யுடைய தேவரீர் விரும்பி யுறைவது புலியுர் என்பதாயின், உரித்த புலித்தோலை யுடையாக அணிந்த உம்மைப்போல் எம்போன்றவர்க்கு உறுதற்கு இயலுமோ என்னைப் போன்ற மகளிரைக் கண்டால் அஞ்சி நீங்கும் புலியுர் என்று உரைக்கின்றார் இதுதான் என்னே.

பாடல் 162

தெவ்வூர் பொடிக்குஞ் சிறுநகையித்தேவர் மேமநா னீரிருத்த
லெவ்வூ சென்றே னகைத்தணங்கேயேமூர் நாலா ரென்றார்பின்
னவ்வூர்த் தொகையி னிருத்தலரிதாமென் றேன்மற் றதிலொவ்வூ
ரிவ்வூ ரெடுத்தா யென்கின்றாரிதுதான் சேடி யென்னேடி.

உரை : ஏடி, சேடி பகைவரது ஊரை எரித்துச் சாம்பராக்கும் குறுநகையையுடைய இத்தேவரை நோக்கி, நீவிர் இருந்தது எவ்வூர் என்று கேட்டேனாக, நகைசெய்து, அணங்காகிய பெண்ணே, யாம் இருக்கும் ஊர் ஏழரும் நாலாருமாம் என்றார். அது கேட்டதும் யான் இவை மூவர்களின் பாடலபெற்ற ஊர்த் தொகைகளில் காணாமையால், இவை அவ்வூர்த் தொகையில் இல்லையே என்றேன் அவர், மற்றதான வைப்புத்தலத் தொகையில் எமக்கு ஒத்த வூர்களாக இவ்வூர்களை எடுத்தறிவாயாக என்று இகைத்தின்றார்.

பாடல் 163

மணங்கொ எரிதழிச் சடையீர்நீர்வாழும் பதியா தென்றேனின்
குணங்கொண் மொழிகேட் டோரளவுகுறைந்த குயிலாம் பதியென்றா
ரணங்கின் மறையு ராமென்றேன்னஃதன் றருளோத் தூரிஃது
மிணங்க வுடைய மென்கின்றாரிதுதான் சேடி யென்னேடி.

உரை : ஏடி, சேடி மணம் கமழும் கொன்றை மலர் அணிந்த
சடையையுடைய தேவராகிய நீர் வாழும் பதி யாது என்று
கேட்டேனாக, நற்குணம் விளங்கும் நின் சொற்களைக்
கேட்டதனால், ஒரு மாத்திரை குறைந்த குயிலின் பெயர்
எமது பதியாம் என்று சொன்னார் அணங்கிய தேவி
காலோத்தரமாகிய ஆகமாம் சொன்ன தேவீச்சுரமாம் என்று
நான் உரைத்தேன் அஃதன்று, மறையுராவது அருள்
வழங்கும் ஒத்தார் அதனையும் யாம் இசைந்த இடமாகக்
கொண்டுளோம் என உரைக்கின்றார் இதுதான் என்னே.

பாடல் 164

ஆற்றுச் சடைய ரிவர்பலியென்றடைந்தார் ருமது ரியாதேன்றேன்
சோற்றுத் துறையென் றார்நுமக்குச்சோற்றுக் கருப்பபேன்

சொலுமென்றேன்

றோற்றுத்திரிவே மன்றுநின்போற்சொல்லுங் கருப்பென் றுலகியம்
வேற்றுத் திரயே மென்கின்றார்ரிதுதான் சேடி யென்னேடி.

உரை : கங்கை யாற்றைச் சடையிலே தரித்தவராகிய இவர்
பலி வேண்டி வந்தாராக, உம்முடைய ஊர் யாது என
அவரைக் கேட்க, சோற்றுத்துறை என்று ஊர்ப் பெயரை
யுரைத்தார் அதுவாயின் உமக்குச் சோற்றுக்கு வறுமை
வருவானேன் சொல்லுமின் என்று கேட்டேன், அதற்கு அவர்,
உன்னை போல் சொல்லுக்குத் தோற்றுத் திரிவேமல்லேம்

சொல்லும் கருப்பு என்று சொல்லும் சொல்லை ஏற்றுத்
திரிய மாட்டேம் என்று கூறுகின்றார் இதுதான் என்னே.

பாடல் 165

ஓங்குஞ் சடையீர் நெல்வாயிலுடையே மென்றீ ருடையீரேந்
றங்கும் புகழ்நும் மிடைச்சிறுமைச்சார்ந்த தெவனீர் சாற்றுமென்றே
னோங்கும் பழநும் விடைச்சிறுமையெய்திற் றலதீஐ டெமக்கின்றா
லீங்குங் காண்டி ரென்கின்றாரிதுதான் சேடி யென்னேடி.

உரை : ஏடி, சேடி நீண்டுயர்ந்த சடையையுடைய தேவரே,
நீர் நெல்வாயிலை எமக்கு ஊராகவுடையேம் என்று
மொழிகின்றீர் அஃது ஆயின் தாங்கப்படுகின்ற புகழானது
உம்மிடத்து நில்லாது சிறுமை யடைந்தது ஏன்? நீரே கூறுமின்
என்று கேட்டேனாக, காதலர் கண்டு இரங்கும்படியாக
நும்முடைய இடைக்குச் சிறுமை எய்தியுளதே யன்றி எமக்கு
இல்லை இங்கே எம்மையே கண்டு கொள்க என்று
கூறுகின்றார் இதுதான் என்னே.

இம்மை மறுமை இன்ப சிறப்புகள்

1. வார்-வம்பு (சண்டை) ஒரு வம்பு செய்தேன், அதற்கிவர் இரண்டு வம்பு செய் என்கின்றார்.
2. ஒற்றியிருந்தவரே (விலகியிருந்தவரே) என்றதற்கு அவர் அருகே கூடுதற்கு வந்தார்.
4. மோட்சமடைதற் கிடையில் தடையாயுள்ள கலைஞானங்களை ஒழிக்கின்றார்.
5. எண்கலம்-அகலம்-மார்பு. (அ-8)
6. நீரே கலவி மகிழ்ந்து நீர் ஏகல் அவி மகிழ்ந்து.
7. கடவுள் ஒற்றியென்றும், ஆதிபுரி என்றுங் கூறினர்.
8. பலிதா-எனக்குப்பலித்தவளே (சித்தித்தவளே) எண்கண் பலித்தது-மார்பில் உண்டாகிய தனம்.
9. வாயமுது-அதாபானம், கையமுது - பரிசுவின்பம், மனையமுது-புணர்ச்சி விருப்பம்.
10. கடிதடம்-அல்குல்
11. வரையின் சுதை-மலைமகள் வரையில் சுதை-அளவுபடாத அமுதம்
12. தலைவியின் நடையைக் கண்டு மகிழ்ந்து இந்த அன்ன நடையை இன்னும் ஒருக்கால் நடந்துகாட்ட வேண்டும் என்கின்றார்.
13. நீர் மேவா வுணவு-நீர் இதுவரையில் அனாபவியாத சிற்றின்பம். அனுபவித்தறி யாத
14. எண்மை உணர்ந்தே- உன் எண்ணத்தையும் காம மயக்கத்தையும் அறிந்தே என் எண்ணம் எளிதாய் முடியும்மன்பது கருதியே.
15. பெயர் என்றது நங்கை என்னாஞ் சொல், 'ங்' கர மெய்யை நீக்கினால் நகை என்றாகும், நகை முகத்தைப் பார்க்க விருப்பம்.

16. இரு நான்கு எட்டு.(அ). இதனேடு கந்தை சேர்த்தால் அகந்தை.
17. கருத்தறிய ஒற்று விடுத்து நின்றவள் ஒற்றி.- திருவொற்றியூர். இன்னலடைவாயென்றது- நான் ஒற்று விடுத்தது இவர் அறியலாயிற்றே பென்ற நாணம்.
18. எம்மைப் பார்த்த அளவில் நீ இருந்தது ஒற்றியன்றோ, அதுபோல அந்த ஒற்றியில் நாமுமிருந்தது.
19. இடங்கர்- முதலை நடுவெழுத்தை ஒழித்தால் முலை . அது தங்குதற்கு இடமாயிருப்பது கச்சு-கச்சூர்.
21. நம் பெயர் என்பது தருமதுரை முதல் ஈரெழுத்தை பறித்தது மதுரை.
22. குடக்கு சிவந்த பைமுது-மேற்கு சிவந்த காலமாகிய அந்தி. விடை- இடபம், இடக்கு- ஏறுமாறு. இடபம் தருமவுருவினது. ஆதலால் ஏறுமாறு என்றது-தருமத்திற்கு விரோதமான சொல்.
23. நேற்று நீ பிணங்கின பெரும் பிணக்கத்துக்கு மாறாக எமக்கு அதில் காற்பங்காகிய சிறுபிணக்குண்டு. ஆதலால் யாம் சிறிதும் உன் சொல்லுக்கு இணங்கமாட்டோம்.
24. ப்ருவத் தொரு பங்கு என்றது பிர-விடை-இடபம்.
25. பறவை-அன்னம் பறவை -கிளி(சுகம்). சுதுமாய் வாழ்வாய்
26. கோடா கோடி- பதுமம் என்னும் எண் நூறு கோடா கோடி- சங்கம் என்னும் எண் தாமரை மலர் போன்ற முகம், சங்கு போன்ற கழுத்து.
27. இரு மந்தரம்- இரண்டு தனங்கள்

28. தருகையுடனே இரு (தருகை- ஈகை) அகங்காரம் தனை கை (கை-வெறு) அடியார்தமை வளை (வளை-சேர்த்து உபகரி) மயக்கை சிந்து.
31. இடைத் தவ் வருவித்த மலை- மதலை } தலை
கொன்றை மதலையில் ம சென்றது தலை } மாலை
இலம்-வீடு-தாமம்-மாலை
32. இரு விரல் முடக்கி அடி விரலிற் சேர்த்தது அன்னத்தின் அளவு குறித்து. வடிவிற சுட்டுதல் தனத்தை.
33. அடி-பாதம், குழலணி-ஆபரணமாகிய சில் அடி+சில்-அடிசில் (சோறு) அடிசிலை தம் கையிலுள்ள பிரம்ம கபாலத்தில் இட வேண்டும் என்பது குறிப்பு.
34. முத்து மாலை அணிந்த தனம் வேண்டும் என்பது குறிப்பு.
35. வீட்டிற்குள்ளே வந்தாற் புணரலாம் என்பது குறிப்பு வீடு-மோட்சம்.
36. இந்தத் தலையோட்டில் சோறிடு என்பது குறிப்பு.
37. தம்பதிகளாக வேண்டும் என்பது குறிப்பு.
38. இருகையொலி இசைத்தல்-அமலை- சோறு நிமிர்த்தல்-சோறு தவிசு-ஆசனம்-முதலெழுத்தை -சோறு குறிக்க அசனம் உமிழ்தல்-துப்புதல்- துப்பு-சோறு. நடித்தல்-சதி-சோறு சோறிடு என்பது குறிப்பு.
39. சடையைக் குறிப்பித்தது-கங்கை (நீர்) அங்க இருக்கிறுள் என்னாம் குறிப்பு.ஓடு வைத்தது-ஒற்றி என்பதைக் குறித்தற்கு-திரு வொற்றியூர்.
40. அருகின் அகன்று-ஒற்றி, ஒற்றியூர்.இறைப் போதமர்ந்து எழுந்து வருகின்றது-ஒற்றியிருந்து வருகின்றது, ஒற்றியூரிலிருந்து வருகின்றது.

41. கந்தையை உற்று நோக்கினது குளிர் மிகுதிபைக் குறித்தற்கு.சூலத்தை நோக்கியது சூலத்தை நிகர்த்த உன் தனத்தை தழுவினால் குளிர் நீங்கும் என்பதற்கு.
42. செய்யாள் இல்-திருமகள் வீடாகிய தாமரை,- தாமரையை விரும்புகிற பறவையினம்-அன்னம்-சோறு.தாமரை-தாம் விரும்புதற்குரிய அரை-நிதம்பம்.
43. பிநாகம்-கம், நாகம், பிநாகம் தலையில்-கம் (நீர்) மாப்பில்-நாகம் (சர்ப்பம்) கையில்-பிநாகம்(வில்)
44. எது என்பதன் நடுவே ஓளமுத்தாகிய ரு என்பதைச் சேர்த்தால் எருது என்றாகும்.
48. சோலைக்கு தண்டலை (தண்+தலை)என்பபையர் உண்டு ஆகவே தண்ணிய தலைமாலை என்றாயிற்று.
49. முலை (சொர்க்கம்) இடம்கொள் செல்வன் இந்திரன். வச்சிராயுதத்தை யுடையவன்.இரண்டும் இன்பம் தருவது என்ற பைராளில் வந்தன.
51. ஐ-கடவுள், அதன் மேல் ஏழ்-ஐ மேல் ஏழ்-ஏழை. நீ ஏழை ஆதலால் அறிந்திலை போலும் என்றார்.
53. கலை-ஆடை, எட்டாம் எழுத்து-அ. எடுத்தது-விழும்(அவிழும்).அந்தணர் ஊர்-அக்கராரம், முதலெழுத்து அ ஆடை அவிழும் என்பது குறிப்பு
54. மனவசி இறுதி தொடங்கினால் சிவநம் என்றாகும். வன்மை(வல்மை) வலிய அஞ்ஞானம்.எற்றில்-நிக்கினால்.
55. தாது-பொன்(பொன்னணி) மெல்லியராகிய உமக்குப் பெரும் பொறையும் வன்மையு முள்ள பொன்னணி தகாது என்றபடி.

56. செல்லா நின்ற இருளையகற்றுவது சூரியன்.
 58. சங்கரி-உமாதேவிக்கும் திரு மாலுக்கும் பெயர் சம்+கரி-(உமாதேவி)சுகத்தைச் செய்பவள் சங்கு+அரி-சங்கைத் தரித்த திருமால்.
 59. இரண்டிரண்டு-நான்கு-சிவநம்.
 60. ஈ ரெழுத்து-தூது.பரவை-பரவை நாச்சியார்.
 61. தா மூன்று-தா தா தா-முத்தா அயல் மூன்று-தி தி-முத்தி தே மூன்று- தே தே தே-முத்தே.
 62. தா-குற்றம், முத்தா-முக்குற்றம்(காமம்,வெகுளி, மயக்கம்).
 67. ஒரு மாதவர்-ஒரு பெண்ணை யுடையவர் மும் மாதவர்-மூன்று பெண்களை யுடையவர் (உமை,கங்கை,திருமால்)
 69. அகாதம்(வஞ்சனை)எம்மிடத்தில்லை என்பதும் நம் அடியரைக் கண்டால் அகாதம் எட்டுக்காத தூரம் விலகிப்போம் என்பதும் கருத்து.
 70. வா என்பதன் மேல் சிகரம் வைத்தலாவது சிவா என்று உச்சரித்தல்.இரு வா-வா வா வருவாய் இருப்பாய்.
 82. பட்டம்-ஆடை
 83. இலையாமனைவது-யாமிருவரும் சேர்வது எமது வீட்டையே-ஒற்றியூர்.
 86. கருமை-கள்ளத்தனம்-தலைவியோடு கபடமாகப் பேசுதல்.
 94. மடி ஆல்-மடிப்பையுடைய ஆலிலே- வயிறு. மறை-அதன் கீழிருக்கிற மர்மஸ்தனமாகிய அல்குல்
 97. எமது வில்லாகிய பைன்னின் குணத்தினாம் நற்குணம் உடையவளே என்றுயர்த்தியும், எமது வில்லின் நாணாகிய பாம்பின் குணத்தை யுடையவளே என்று இழித்துங் கூறினா.

100. மலர் வேதனை-மன்மத பாணங்களாகிய மலர்கள் செய்கிற துன்பம்.-தாமரை மலரையுடைய பிரமனை
 108. அங்கே நம்மைக் கண்டு அஞ்சலித்த கைககள் இங்கே நளணத்தால் தனங்களை மறைக்கின்றன என்றார்.
 109. பிடி அன்னம்-பைண்யானை, அன்னம் இவற்றின் நடை போலும் நடை
 111. பகம்- நிதம்பம் (அல்குல்)
 114. நீர் நாகம்-நீர்ப்பாம்பு தலைவி கருத்து-தேவரீர் நாகம் அணிந்தது, இறைவர்கருத்து- நீர்ப்பாம்பு
 116. குலம்: சாதி என்ற பொருளில் தலைவிகேட்பின் கோயில் என்ற பொருளில் இறைவர் கூற்று சிவாலயம் ஆயிரத் தெட்டு என்பது வழக்க.
 117. எது குலத்தில் அவதரித்த கண்ணனும் ஓர் மனைவி என்றார்.
 120. தோல்-யானை, ஆட்டுத் தோல்- அசைதலையுடைய யானைக் கௌம்பு போன்ற தனங்கள்
 123. தக்கனானவன் (சிறுவிதி) முற்காலத்தில் தனக்கு ததீசி முனிவர் தர்மோபதேசம் செய் வதைக் கேட்டு ஆட்டுத் தலைபைக் (குலைபை அசைத்தான்) கொண்டானா-தலால் அதனையே அவனாக்குத் தந்தோம் என்றார்.
 124. மாதர் விருப்பத்தால் மதி குறைதல் இயற்கை என்பது.
 125. நயப்பால்-விரும்புதற்குரிய பால்போன்றது (குலைவியின் மொழி)

132. எல்லா திக்குகளையும் மறைக்கின்ற பைரிய
மலைகளை (துனங்களை) சிறியவொரு
முன்னுனையால் மூடவல்லை யாதலால் எமக்கு
உடைதரல் வேண்டும் என்றார்.
136. வீழியதனால்-வீழிக்கனி போலும் அதரத்தினால்
138. ஆண்வடிவுக்கு நம்பி என்று பையர். நீ என்னை
நம்பியிருக்கின்றாய் என்று கேள்விப்பட்டு
வந்தேன் என்றார்.
146. என் பையர் தியாகன்.இதை வெளிப்படச்
சொன்னால் உலகத்தார் வந்து சுற்றிக்
கொள்வர்.நீ மரத்திரம் அறிந்ததாயிருக்கட்டும்
என்றார்.
147. மலைபைச் சிலையா என்பதற்குத் தலைவி
கொண்ட பைருள் மலையை வில்லாக என்பது,
இறைவர் கொண்ட பைருள் மலையை
மலையாக என்பது.
148. உன் அழகை யறிந்தனோ யாம்
எல்லாவற்றையும் துறந்து வந்து
உனக்கெதிர்பட்டோம் என்றார்
149. நீ யானைக் கன்றை நடையால் வென்று
துன்பம் செய்தனை யென்றபடி.
150. பசுங்கன்று-பச்சை வளையல்
151. போகம்-பாம்பின்படம். விரக தாகங் கொண்டு
வந்தோம் எமக்கு உனது போக சுகமாகிய நீரைத்
தந்து தாகத்தை தணிக்க வேண்டும் என்றார்.
153. ஆகாதோ-அணையலாகாதோ என்ற தலைவியை
நோக்கி காங்கை பார்த்துக் கொண்டிருக்கருள்
என்றார்.
154. பஞ்சகாலம் நீங்கிப் போகும். பிச்சையெடுக்க
வந்தீரே என்று நீ சொன்ன வார்த்தை உலகில்
நிலை பைற்றிருக்கும்.

155. ஏற்பது இகழ்ச்சி என்று நீ சொன்ன சொல்லால்
இளைத்தோம்.
157. நடைப் பகையாம் மிருகம் பறவை என்றது
பெண் யானைபையும் (பிடி) அன்னத்தையும்.
பிடியன்னம் வேண்டும் என்றார்.
161. தவத்தினர்க்கு மாதரைக் கண்டஞ்சுவது இயற்கை
யாதலால், தெரிவையரைக் கண்டிற்
பயந்தேயிரியும் (ஓடுகிற) புலி என்றது
வியாக்கிரபாத முனிவரை.
165. கண்டோர் இரங்கல் எதற்கு என்றால், தனப்
பொறையால் சிறிய இடை முறியும் எனக்
கருதியென்க.

